

ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΕΝΑ ΜΑΚΡΥΝΟ ΤΑΞΕΙΔΙ. --(Υπό Η. Μ. Brett).

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1906

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΚΑΙ ΠΑΤΡΑΙΣ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΑΧΜΑΙ	15.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ	> 260.286.378
ΑΠΟΘΕΜΑ	> 894.817

Η ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΑΛΑΜΒΕΝΕΙ ΤΗΝ ΔΙΕΞΑΓΩ-
ΓΗΝ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ. ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ
ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

The Popular Bank of Greece

SPECIAL SERVICE FOR AMERICANS. — REMITTANCES.
COMPETITIVE EXCHANGE DEALINGS.—DEPOSITS.
AMERICAN METHODS.

ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1918

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ: 1-39

ΛΕΩΦ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 26

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ	ΔΡΧ. 5,000,000. -
" ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ	ΔΡΧ. 1,914,115.81
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ	- ΔΡΧ. 88,773,957.72

ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΚΑΙ ΞΕΝΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ.—ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΣΙΑ
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ ΕΝ ΤΩ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩ Α-
ΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ.—ΔΑΝΕΙΑ ΕΠΙ ΕΝΕΧΥΡΩ ΧΡΕΩ-
ΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ. — ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΦΟΡ-
ΤΩΤΙΚΩΝ.—ΞΕΟΦΛΗΣΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ.— CRE-
DITS CONFIRMES.

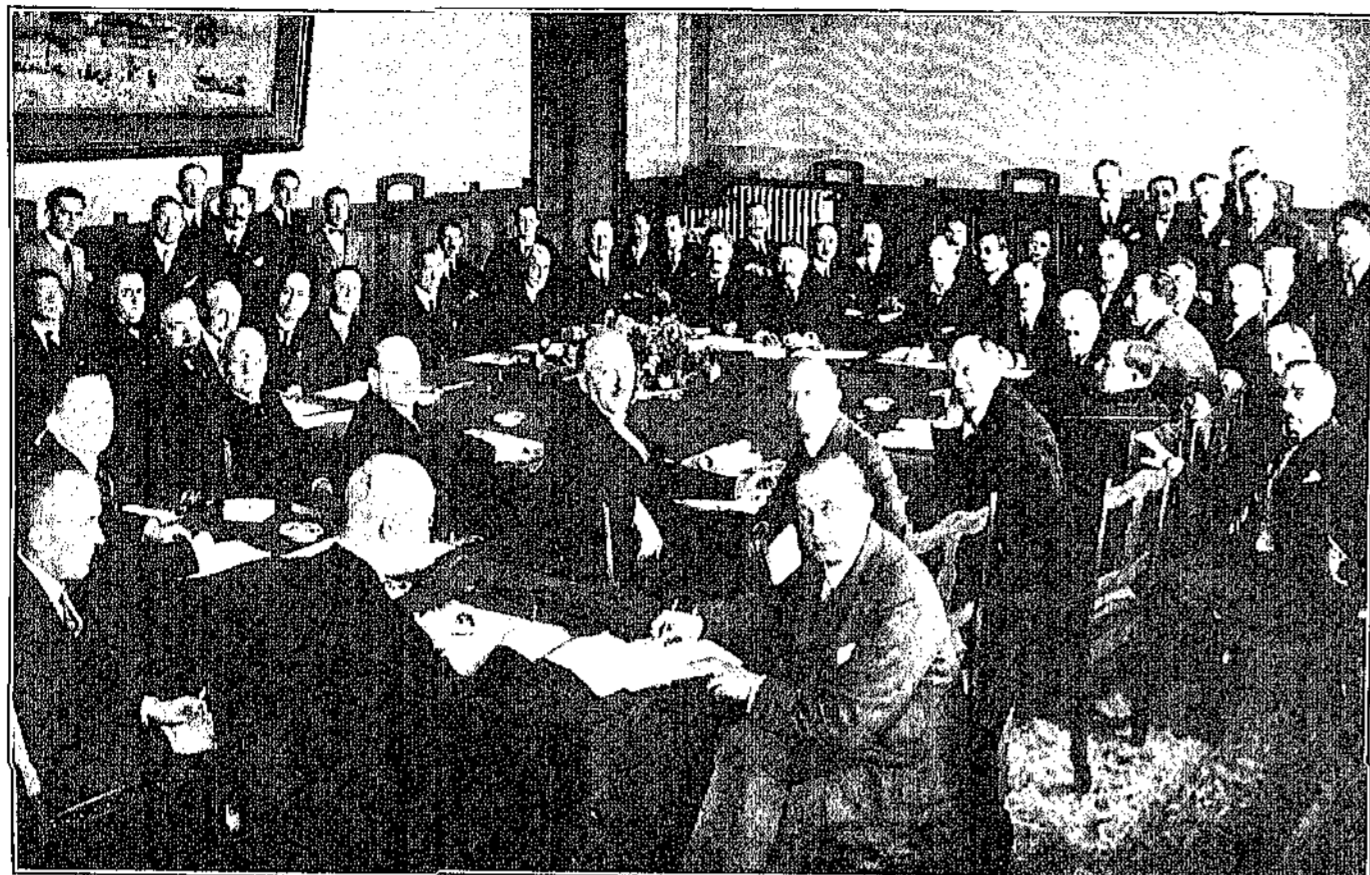
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΑΠΟΘΗΚΩΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ.—ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΚΤΕΛΩΝΙΣΜΩΝ, ΠΑΡΑΛΑ-
ΒΗΣ ΚΑΙ ΕΝΑΠΟΘΗΚΕΥΣΕΩΣ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑΙ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ:

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ. - ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 3,000,000
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ. - - ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 3,000,000

THE ANGLO-GREEK FINANCIAL COMPANY LTD. - - - ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 120.000 ΛΙΡΑΙ ΣΤΕΡΛΙΝΑΙ

Ἡ ἱστορία τῆς Συνόδου τοῦ Λοκάρνο. Τὸ ἐπισημάνει τῆς ἀφθονίας ἐνθα ὑπεγράφη ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους Ἀγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας καὶ Βελγίου.

Ἡ Δαμασκό, τὴν ὁποῖαν ἐφορῶντισαν καὶ κατέστησαν οἱ ἐκπολιτισταὶ Γάλλοι.

Ἡ Ἰταλικὴ Ἀποστολὴ τοῦ Χρόνου ἀρχίζει ἀπὸ ἐνῆς ἐπιβεβλημένον χροῖος. Ὁ κόμης Βόλκι καταθέτει ἀτέμνον εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου εἰς τὸ Νεκροταεῖον Ἀδελφῶν εἰς ἀναγνώρισμα τοῦ εὐχόμενος τῆς Ἰταλίας πρὸς τὸν ἠρωστὸν τῶν Ἀμερικανῶν κατὰ τὸν πόλεμον.

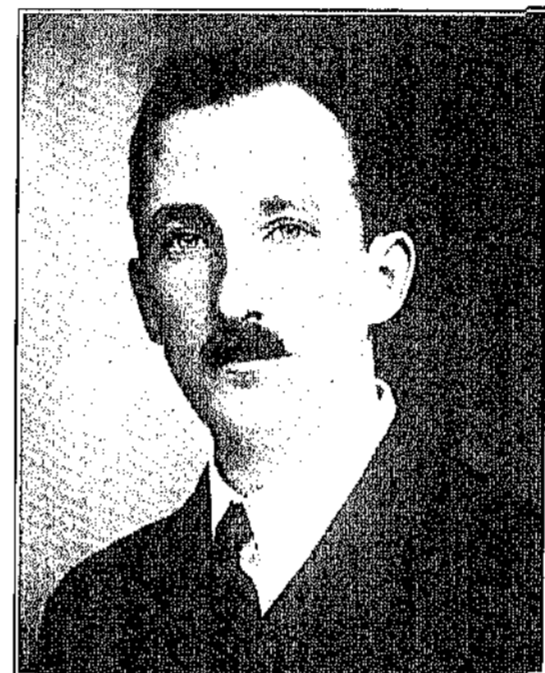
Ὁ βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας ἀναγινώσκων τὸν λόγον τοῦ Θρόνου κατὰ τὸ ἀνοίγμα τῆς Ρουμανικῆς Βουλῆς. Ἡ τελετὴ τῆς ἐνάξεως τοῦ Κοινοβουλίου γίνεται ἐν Βουκουρεστίῳ ἐπιβλητικῶς, θεωρεῖται δὲ μίᾳ ἐκκαιρία ὅπως δεῖξῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἔχει ἠψηλά καὶ ἀσπιδάτα καθήκοντα.

Παῖδι τοῦ Τάμανου Χόλλ, γέννημα καὶ θρόνημα τῆς Νέας Ὑόρκης, ὁ Δημοκρατικὸς Γερουσιαστὴς Τζέιμς Γουόκερ ἐξελέγη πανηγυρικῶς Δήμαρχος Νέας Ὑόρκης, διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τὴν κοινωφελῆ σταδιοδρομίαν τοῦ ἐν τῇ πόλει τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅπως αὖ εἰς τὴν Γερουσίαν τῆς Πολιτείας εἰς τὸ Ἀλμπαν.

Ὁ ἐπιτυχὸν ὡς Κυβερνήτης Νέας Ἰερσέης, κ. Χάρου Μούρ, Δημοκρατικὸς, ὁ ὁποῖος κατέβη ἐκ τῶν ἀγῶνα μετὰ τὴν οὐμίαν τῶν ἀνθρώπων ἐλευθερίαν καὶ τῆς ἀσσεως τῶν παραλόγων περιορισμῶν ἐπὶ τῆς χρήσεως τῶν μετρίων ποτῶν.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας Βόρις, ὁ ὁποῖος ἐπέμπε νὰ ἐπέμβῃ προσωπικῶς ὅπως ἀναχατισθῇ ἡ παρεΐα τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς τὸ Βουλγαρικὸν ἔδαφος.

Ὁ στρατηγὸς Σαρράν, ὁ θαλασσοπόρος τὴν κατάστασιν ἐν Συρίᾳ καὶ θεωροῦμενος ὑπεύθυνος τοῦ βομβαρδισμοῦ τῆς Δαμασκού.

Ὁ ἐκθρονηθεὶς Σάχης τῆς Περσίας, ὁ ὁποῖος δὲν ἀναγνωρίζει τὴν ἐκθρόνησιν τοῦ.

Οἱ Δροσσοὶ ὡς παιδιὰ καὶ ἀσχολία: ἔχουν τὸν χρόνον μετὰ τὰς μάχαιρας, ἐν εἰδος Δροσσοῦ Πυρροῦχοῦ χοροῦ.

Ὁ ἐφιάλτης τῶν Γάλλων εἰς τὴν Ἀνατολίαν.— Οἱ παλεμαχοὶ Δροσσοὶ εἰς παρατάξιν.

Ο αντίπροσωπος της Ελλάδας εις τὸ Διεθνὲς Κοινοβουλευτικὸν Συνέδριον τῆς Ουάσιγκτον, πρῶτον ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας καὶ Βουλευτὴς Μιντλήνης, ταγματάρχης κ. Βέρων Καραπαναγιώτης, μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς μεγάλης Ἐταιρείας Ρουπιδάλλου Κος. W. Ηουτς, εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ἐθν. Κήρυκος. Ο κ. Καραπαναγιώτης ἱσταται μεταξὺ τοῦ ἀρχισυντάκτου, κ. Καλλιμάχου καὶ τοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Κήρυκος, κ. Τατάνη, παρὰ τὸν ὁποῖον ἱσταται ὁ διευθυντὴς τῆς μεγάλης Ἀμερικανικῆς Ἐταιρείας, ἡς ἐκτελεῖ ἔργα ἐν Ἑλλάδι.

ΔΙΑ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Ο Κ. Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ τῆς Ἀμερικῆς εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ γνωρίσῃ τελευταίως καὶ ἐκ τοῦ πληθῆος καὶ νὰ φιλοξενήσῃ ἐνυ ἐκλεκτὸν τῆς Πατρίδος μας ἀντιπρόσωπον, τὸν ταγματάρχην κ. Βέρωνα Καραπαναγιώτην, πρῶτον ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας καὶ βουλευτὴν Μιντλήνης. Ἀπεσπῆκε ἐπὶ τῆς Κουβερνήσεως καὶ ἀντιπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ τελευταίως συγκροτηθὲν ἐν Ουάσιγκτον Διεθνὲς Κοινοβουλευτικὸν Συνέδριον, τὸ ὁποῖον συνέχισε τὰς ἐργασίας του καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσάν τοῦ Καναδά. Ο κ. Καραπαναγιώτης, ἐκ τῶν πλέον ἐκλεκτῶν ἀξιωματικῶν τῆς πατρίδος μας, συνδυάζει ἀριστεροὺς ἀντιπρόσωποι, στρατιωτικῶν ἰσχυρῶν, θεικότητα, φημισμένην καὶ ἀτομικὴν ἀνδρείον. ἔχει εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἑαυτοῦ ἀγγλοσαξωνικόν. Πολύγλωσσος καὶ μελετητὸς καὶ γνώστης θαδὲς πρὸς πάντας τῶν ἐθνικῶν μας ζητημάτων, ἦτο ὁ ἐνδοδεξιμῆτος νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Ἑλληνικὴν Δημοκρατίαν εἰς τὴν Διεθνή Συνδιάσκεψιν. Ἀὐτὸν ὁμιλία του ἠκούσθησαν μὲ πολλὴν προσοχήν. Τὸ ζήτημα ἴδιον τῶν μειονηθῶν τὸ ἀνέλυσε μὲ σαφήτητα καὶ πειθὰ ἐπὶ τῆ δάσει τῆς ἐγγλωττίας τῶν γενοσῶν καὶ τῶν ἀριθμῶν, κατὰ τὴν συνέχισιν τῶν συνεδριῶν τοῦ Σώματος εἰς τὸν Καναδῶν.

Κατὰ τὴν ἐν Νέα Ὑόρκη παραμονὴν του ὁ κ. Καραπαναγιώτης ἐγένετο τὸ ἀντικείμενον θεσμῶν δεξιώσεως. Σὺν ἄλλοις τιμητικῶν γεσημα παραγγεῖν ὁ Ἐθνικὸς Κήρυξ εἰς τὸν ἐπισημαίνον ἔργον, ἀναλόγως δὲ τιμητικὰς ἐκδηλώσεις ἐπέδειξε καὶ ἡ μεγάλη Ἀμερικανικὴ Ἐταιρεία Foundation. Ο ὅπως οὗτος, ἔσας ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων τοῦ Νέου Κόσμου, ἔχει ἀναλάβῃ, ὡς γνωστὸν, τὴν ἀποξήρανσιν τῶν ἐλῶν τῆς Μακκονδοσίας καὶ τὴν ἐκτέλεσιν μεγάλων ἔργων περὶ τῶν Ἀξίων ποταμῶν, δὴ συνεχίῃ δὲ τὴν ἐνεργειῶν του ἀνάμειξιν καὶ ἐπὶ ἄλλης φύσεως ἔργων πρὸς ἀνάμειξιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν ὀρυκτῶν τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὸ δειπνὸν τὸ δόθη ἐπὶ τῆς Foundation

εἰς τὸ University Club πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Καραπαναγιώτη, προσεκληθῆσαν καὶ συμμετέσχον ἀντιπρόσωποι τῶν σπουδαιοτέρων Ἑταιρειῶν τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ ἄλλων μεγάλων Ἑταιρειῶν, ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Πατρίδος μας. Ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐπιμήθη διὰ προσκλησεως καὶ ὁ ἰδρυτὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Κήρυκος κ. Πέτρος Τατάνης.

Εἰς μίαν συνέντευξιν τὴν ὁποῖαν ἔδωκεν ὁ κ. Καραπαναγιώτης εἰς τὸν Ἐθνικὸν Κήρυκα, εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς:

«Οἱ Ἑλλῆνες τῆς Ἀμερικῆς ἀποτελοῦν ἓνα

Ο τελευταῖος παραιτηθεὶς ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, κ. Τσιριμώκος.

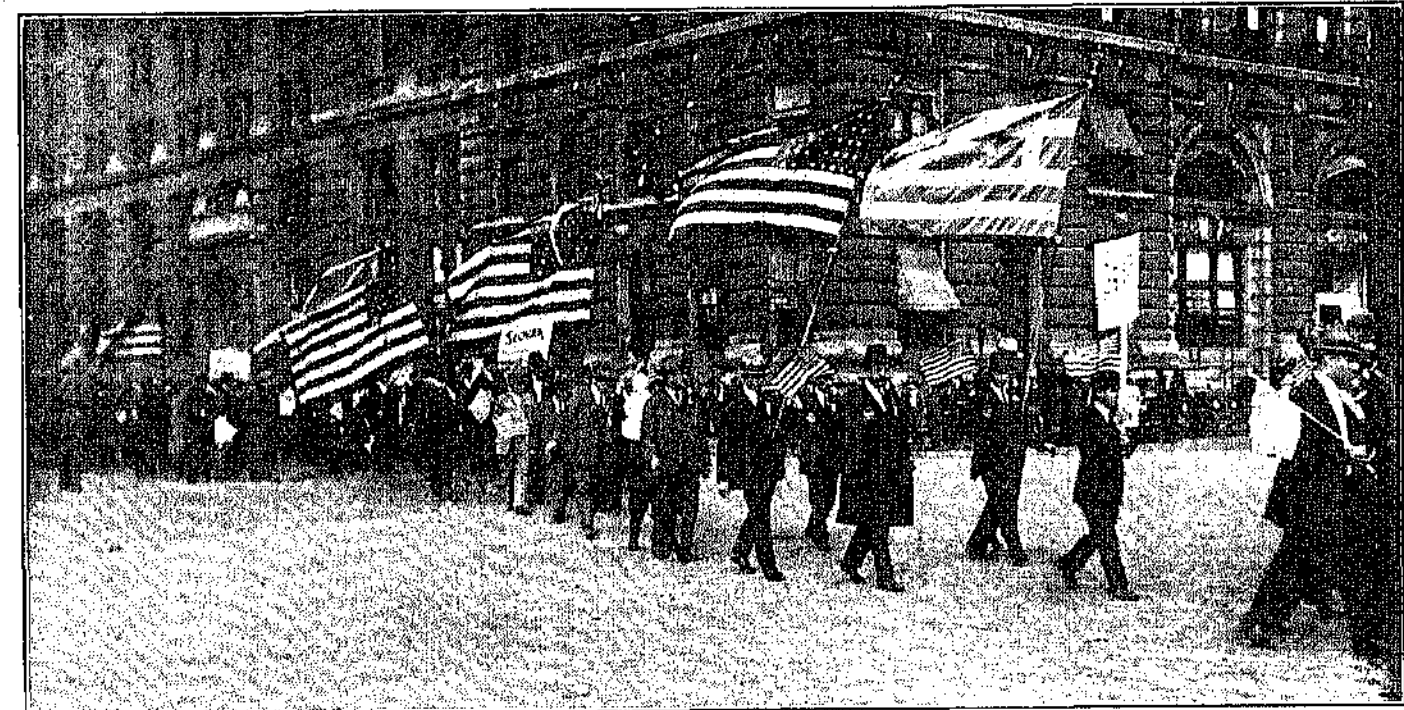
μεγάλον οἰκονομικόν, πνευματικόν καὶ κοινωνιολογικόν κεφάλαιον διὰ τὴν Ἑλλάδα. Τὸ ἐνδιαφέρον των διὰ τὴν πατρίδα παραμένει ἀκραιφές. Παρακολουθοῦν τὰς τύχας τῆς καὶ συμμερίζονται αὐτάς. Ἀπὸ τὰς στατιστικὰς τῶν Ἑλληνικῶν Ἑταιρειῶν φαίνεται, ὅτι τὰ ἐμβόμοια τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ἐκ τῶν κυριωτέρων παραγόντων τῆς οἰκονομικῆς ἐδρωστίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ δραστηριότης των, ἡ πρακτικὴ καὶ θετικὴ των σκέψις ἤρχισαν ἀπὸ πολλοῦ νὰ ἐπηρεάζουν τὴν κοινωνικὴν ἐξέλιξιν ἐν Ἑλλάδι. Ὅλα δὲ αὐτὰ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ δώσουν τὴν δικαίαν ἐντύπωσιν, διὰ κάποιον ὁργανῶν ἔχετε οἰκονομικὴν καὶ ἠθικὴν καλῆν, καὶ δὲν εἶναι ἰσχυροὶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ὡς ἀνάγκη ἐξορισμένου οἰκοδομικῶν ὀρυκτῶν, τὸ ὁποῖον ἀναμένει τὸν ἀρχιτέκτονά του. Μῶς φαίνεται, ὅτι ἀδυνατοῦσθαι ὁ θαυμάσιος Ἑλληνοαμερικανικὸς ἔσας ἐπαιξε τὸ κυριώτερον μέρος εἰς τὴν ὁργάνωσίν σας.

«Καὶ ἐν Ἑλλάδι ἀκόμη μᾶς ἔκαμεν ἐντύπωσιν ἡ τελεία ὁργάνωσις τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν περιοδικῶν σας ἐδῶ. Ὅταν δὲ ἦλθα καὶ ἐταξείδευσα εἰς μερικὰς πόλεις, κατενόησα καλλίτερον, ὅτι τὸ δίκαιον ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ θαυμάσια, ὁπῆρξεν ἡ καλλιτέρα σας ὁργάνωσις. Δὲν γνωρίζω, ἐν τὸ ἠσθάνθητε ἢ ὄχι, ἐν ταῖσι—καθὼς παρετήρησα—κάθε Ἑλλῆν εἶναι ἐνήμερος τῶν ἐν Ἑλλάδι συμβαίνοντων, παρακολουθεῖ τὴν ἐξέλιξιν, οὐχ μὲν ὡς ἂν ἦτο ἐν μέσῃς Ἀθῆναις, καὶ μάλιστα, ἐπιτόνησθε μοι νὰ οἶσ τὸ πῶς, ἀπῆρξεν καὶ πολλοὺς, οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν καὶ ὑποδείξετε τινὰς πῶς ἔπρεπε καὶ τί πρέπει νὰ γίνῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

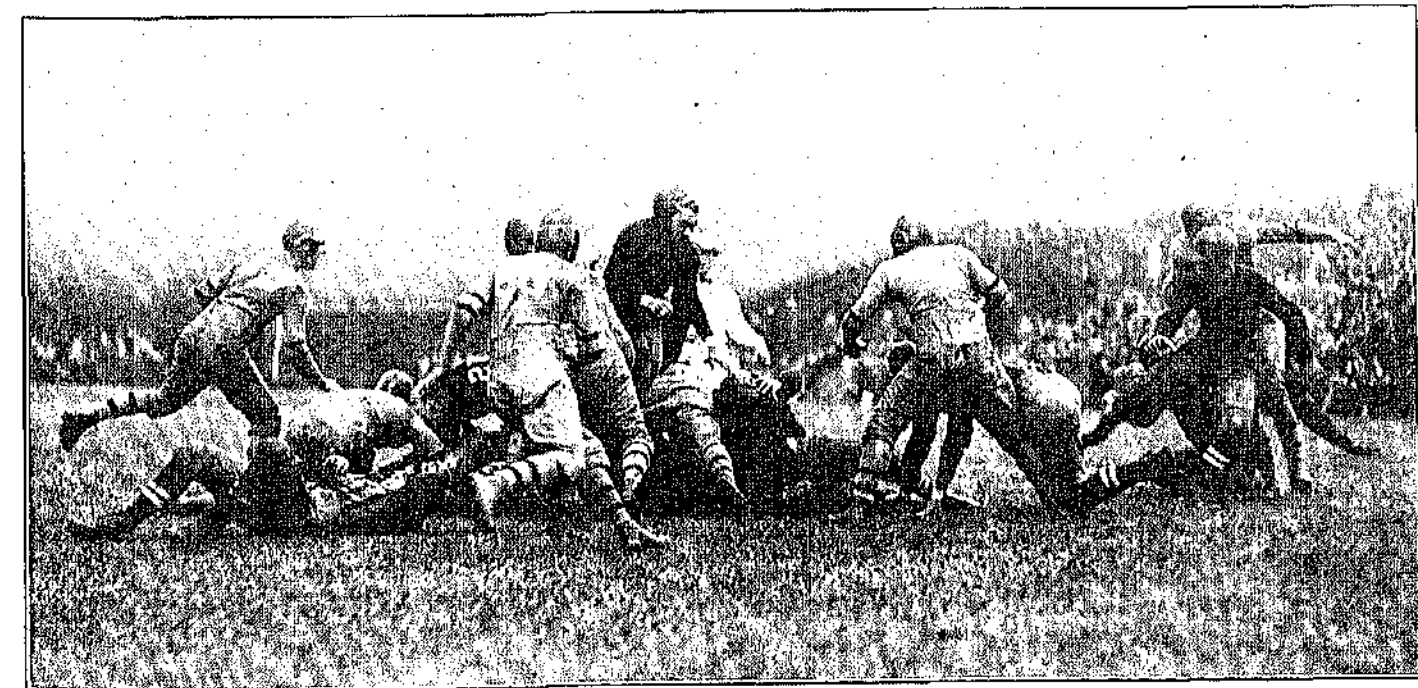
«Ἐσχάρην ὑπερβολικὰ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτό, τὸ ὁποῖον μὲ πείθει, ὅτι ὄχι μόνον κατέχευσε ἀπὸ τοῦ πῶθον νὰ ὑπηρετήσῃτε τὴν μεγάλην μῆσ πατρίδα, ἀλλὰ καὶ διὰ ἔχετε καὶ ἀκριβῆ πρόγνῃματα νὰ προσφέρητε εἰς τὴν Ἑλλάδα μας. Πράγματι, τὸ ὁποῖον ἀποκομίζετε ἀπὸ τὸ θαυμαστόν αὐτὸ περιβάλλον, εἰς τὸ ὁποῖον ζῆτε».

Ἀπὸ τοὺς γάμους τῆς Μαρφάλτας.— Ἡ βασιλικὴ συνοδεία φωτογραφουμένη παρὰ τοῦ πύργου Ρωσωνίτι μετὰ τοὺς γάμους τῆς δευτεροπόρου ὑπουργοῦ τῶν θαλασσίων τῆς Ἰταλίας. Ἡ Μαρφάλτα καὶ ὁ Πρίγκιψ τῆς Ἑσθίας φαίνονται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς κλίμακος. Ὁ πρῶτος ἀριστερῶς εἶναι ὁ διάδοχος τῆς Ἰταλίας Ουβιέρτος.

Κατὰ τὴν κατάβασιν τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ νέου οὐδεῖματος τῆς Ἀδελφότητος Μπόλλγγων εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς Νέας Ὑόρκης, ἀντιπροσώπευσε ὁ θῆσαν διάφορα ἐθνικότητες, αἱ ὁποῖα κατοοῦν εἰς τὴν περὶ τὴν αὐτὴν. Ὁ Κυβερνήτης κ. Σὺλδ ἔλαβε μέρος εἰς τὸν ἐορτασμόν

Ἀπὸ τοὺς φημιστοὺς ἀγῶνας τῆς ποδοσφαίρου.— Ἡ ὁμάς τοῦ Κολομβιανοῦ Πανεπιστημίου μετὰ τῆς Ὀμάδος τοῦ Πανεπιστημίου Ἰτῶν Κάνιν, εἰς τὸ πῆδον Μπακάρ, ἐν Νέα Ὑόρκη.

ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΤΑΤΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

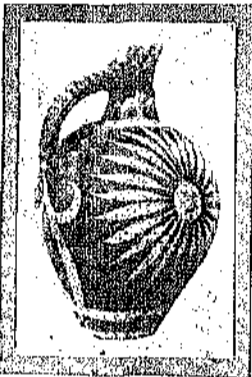

ΔΟΧΕΙΟΝ ΠΑΝΑΡΧΑΙΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

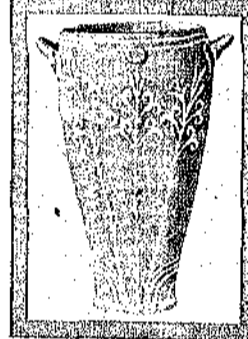
ΥΠΟ ΤΗΝ επιγραφήν «Αι-κρετω», ήτοι ή «Παλαιά Κρήτη», εξέδωθη κατά τό 1921 υπό του γνωστού έκδοτικού οίκου E. Washnuth A. G. εν Βερολίνω περιουδούσαν έργον του άρχαιολόγου Helmuth Th. Bossert, πραγματοποιήσαν την τέχνην και την χειροτεχνίαν εν «Ελλάδι, Κρήτη και ταίς Κυκλάδι νήσοις, κατά τόν αιώνα του δρεζαλικού. Πόσην επιτυχίαν έσχε τό σύγγραμμά τούτο εν Γερμανία καταρτίζεται έκ του γεγονότος δι εν σχετικώς θραυκίαισθ διασημότημαί ενγένει ανάγκη νά δημοσιευθή ή δευτέρα επηρέημένη έκδοσις του, ήτις και εξέληθεν άρτίως του ποιητηλου. «Η Αρχαία Κρήτη» είναι εις άραιοτάτος τόμος έκ 266 σελίδων, περιλαμβάνων καλλιτεχνικότητας δύοσελίδους εικόνας, σπανίως τελειώτους, ως δύναται νά τήν δ αναγκώτους έκ τών παρατεθειμένων ενταύθα άλλων άποτυπωμάτων. Αι εικόνας παριστάσι τά διάφορα αντικείμενα άνω εδρέθησαν εις τας έν Κνωσσώ, Γορτύνη, Φαιστώ, Αγία Τριάδι και άλλωσθ της Κρήτης γενομένης ανασκαφάς.

«Η ιστορία της Κρήτης μās είναι σχεδόν άγνωστος. Ο Όμηρος μνημονεύει την Κρήτην έκαστόπολι, δ δέ Αριστοτέλης φρονεί δι οι θεομοί της Σπαρτης ελήφθησαν έκ της Κρήτης. Τό δέβαιο είναι, δι κειμένη εν τώ κέντρω της Μεσογείου και εν τή περιοχή άλλων τών μεταναστεύσεων, ήπηρξεν ή Κρήτη ή κοιτίς του Έλληνισμού. Ήδη περί του Διός μυθολογείται δι ανεγάρφη επί της Ίδης, οι δέ πρώτοι μεταλλουργοί οτινες κατεργάσθησαν τόν ορείχαλκον και τόν σίδηρον, ήσαν ως γνωστόν οι Ίδαίοι Δάκτυλοι. Η άρχαιολογική εξερεύνησις της Κρήτης ήρξασθ σχετικώς λίαν άργά. Μένει δέ τις έκκλητικος περί του πλούτου τών κρημάτων άνω ήρθησαν εις φώς, έπεί έπαιον έκπολιτευτικήν. Καθ' ήν εποχήν οι άρχαίοι Αιγύπτιοι κατασκεύαζον ένι λίθινα έργαλεία

και έξωσθ εντός περιχρών καλυθών, οι δέ πληθυσμοί της Εβρώπης ήσαν τελείως άγριοι, έκκαλιπτοιο με δέματα ζώων και έξωσθ εντός τρογών, εν Κρήτη ήνθει πολιτισμός δοις διεγειρεί τόν θανμασόν μας. Οθίως εν τή νοτίω Κρήτη, εν Γορτύνη, άνεκαλήφθη ή μεγαλειότερα μέχρι τούδε γνωστή επιγραφή, περιλαμβάνουσα τό άρχαιον άστικόν δικαίον. Έν Κνωσσώ εδρέθησαν ανάκτορα και μέγαρα μνημειακά, άνήκοντα εις την Μινωικήν εποχήν και φρουτικαίμενα με άλλην την άνοιον και χλιδήν μεγάλου πολιτισμού. Συνίστανται δέ ταύτα έν πολλών διαφορών, έχων λαμπράς αλλάς, θανμασία μωσαϊκά, αιδούσας ύποδοχής, δομήτια ύπνου και ύπνευτων μετ' εύθεον διαδρόμων, περιστάλων, πολυτελών λουτρών και ήλιανών. Τους τοίχους κοσμοῦσιν έξαίαιτα έγχρωμοι τοιχογραφία μετ' εικόνων φρουτικού μεγέθους, παριστάνουσαι παντός είδους άνθη και δένδρα, κήπους και γραμμικούς θράχους. Η άγγειοπλαστική εύρίσκει εις θανμασίον ορημειον τελειότητος, ως δύναται τις νά πεισθή έκ τών επαγωγών σχημάτων διαφόρων άρχαίων άγγείων, ύδριών και λαγύρων και τών θελατικών διακοσμησέων τών, ών ή πρωτοτυπία είναι καταφανής. Αξιοθαύμαστα είναι έπίσης τά ανακαλυφθέντα χρυσά κοσμήματα, ήτοι έλνους, καρφίδες διά την

ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ ΤΗΣ ΦΑΙΣΤΟΥ

ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ ΤΗΣ ΚΝΩΣΣΟΥ

σεισέρων της κόρης, δακτυλίδια, έρωτία και γρέλια, δεικνύοντα βλα πολλήν καλαισθησίαν. Αξιοσημειωτος είναι ή ανακάλυψις μεγάλου άρκαθίου πηλίνων πυργαθίων, φερομένων άγνωστον γωρηρην. Η δυοκόλια της άρκαθίωσης αυτών επαυξάνεται έκ του γεγονότος δι άγνοείται εις ποίαν γλώσσαν είναι γεγραμμένα. Τό ζήτημα ποιοί είναι οι εις Αιγυπτιακάς επιγραφάς συχνά άπαντιώμενοι «Κριτω και έάρ δυνάμεθα νά τούς θεωρήσωμεν Φοίνικας ή Κρήτες, δέν λίσεται εν τή παρόντι συγγράμματι του Bossert, δοις άρκείται νά θέσθ περί της λέξεως «Κριτι-Κρήτες» εν έρωτηματικόν.

Έπί 25 πυκνώς τυπωμένων σελίδων τού συγγράμματος «Παλαιά Κρήτη» εύρίσκειται σημειώσεις περί του τύπου, της σπουδαιότητος και του χρόνου της άνευρέσεως έκάστου αντικειμένου.

Αί επίλοιποι σελίδες περιλαμβάνουν χρονολογικώς κατατεταγμένας εικόνας μετ' επιμελεστάτης αναγραφής του μέτρου και της βλης τών, έν τών άποτιών δύναται δ χρωμέτος νά κρηνη περί τών διαφόρων ενδυθών και της μεταβολής αυτών. Τό όλον έργον άποτελεί άσφαλέστατον συμβουλευτικόν βιβλίον, δι' έκείνους οτινες δέν δύναται νά προμηθευθώσι τά δυσώδετα και πολύτιμα περί της Κρητικομινωικής τέχνης

συγγράμματα. Η «Παλαιά Κρήτη» είναι δ πρώτος τόμος μίας σειράς έργων περί του «Παλαιούτατου πολιτισμού του κόσμου της Μεσογείου». Και έπειδή οθίος περιέχει 352 καλλιτεχνικότητας εικονογραφίας άνευ κειμένου, συνιστάται ή άπόκτησις τού και εις έκείνους, οτινες άγνωστοί την Γερμανικήν.

Κ. ΓΕΛΒΕΡΤ

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΙΣ ΜΟΓΓΟΛΙΑΝ

Ο ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ Ρώσος ταξιδιωτής, Κοζλόφ, δ όποιος διήλθε μέγα μέρος της ζωής του ταξιδεύων και εξερευνών τας μνημειώδεις εκάσεις της Μογγολίας και του Θιβέτι, δημοσιεύσας έπ' αυτών σειράν έργων, τά όποια μās μανθάνουν πλήθος πραγμάτων άγνωστον μέχρι τούδε, εδράσκειται ήδη άπό πέρων επί κερφαλής μίας άποστολής οργανωθείσης άπό την Ρωσικήν Γεωγραφικήν Έταιρείαν εις τας δοχατίας της Μογγολίας, προβαίνων εις άνασκαφάς, αι όποια, κατά τας άνακοινώσεις του, έχων δύσει άκρως ένδιαφέροντα άποτελέσματα.

Ανεκάλυψε μίαν περιοχήν εις την όποιαν ειχε τάφους τών όποιων ή άρχαίωτης άνάγκηται εις 2,000 έτη άπό της εποχής μας. Η περιοχή αυτή εύρίσκειται βορειοανατολικώς του Ουράλ, είναι δέ όρεινή. Γεωμετρικής άνωματώσεως άνεκαλήφθη ένι οι τάφοι αυτοί ήσαν σχήματος μικρών ούλιανων, διαφόρων μεγεθών και όλων άπό έξυλου. Είς τό μέσον τών ούλιανων αυτών εύρέθησαν φέροντα άπό έξυλου της Σιβηρίας και πολλά αντικείμενα άπό έξυλου, πηλόν, κόκκαλο, διάφορα μέταλλα και χρυσόν. Εδρέθησαν επίσης πολλά θράγματα, τόσον μάλλινα, όσον και άπό λεπτιώτατο μετάξι, φέροντα κεντημένα τερογληφρήματα και άλλα στολίματα. Μεταξύ αυτών ήπάσχει ένας τάφος φέρον έγγη έπιθράσεως έκ της Έλληνικής τέχνης και ένας άλλος άναγοριστών μυθολογικά ζώα. Τά δύο αυτά αντικείμενα άνεγνωρίσθησαν ως μοναδικά εις τόν κόμον.

ΔΟΧΕΙΟΝ ΠΑΝΑΡΧΑΙΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΑΙ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΓΕΝΙΚΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ ΕΙΔΙΚΩΣ

ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΝ ΜΕ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΓΛΥΠΤΗΝ ΚΩΝ ΦΩΚΙΩΝ ΡΟΚ

ΟΦΩΚΙΩΝ ΡΟΚ είναι άπό τούς νέους Έλληνας καλλιτέχνας μας, έκείνος δ όποιος δύναται νά θεωρηθή δ πεύδ Εδρωπαίος. Έχει ζήσει μακρά έτη εις τό Παρίσι, έχει μελετήσει, έχει ιδή—και κατέχει μίαν ειδικήν μόρφωσιν, ή όποία τόν καθιστά άθηντίαν εις τά αισθητικά ζητήματα της Τέχνης. Θέλω νά δώσω εις τούς άναγνώστας μου μίαν γενικήν ιδέαν τών τάσεων και τών κατευθύνσεων της Τέχνης μετά τόν πόλεμον, εις αυτών άπειράν. Τόν εύρον εις τό «άτελιέ» του, ένα συμπληρωτικό και μωσαϊκό άτελιέ, έγκαταστημένο σ' ένα άπό τό πεύδ παλιά όπτιμα της παλαιότερας άθηναϊκής συνοικίας, εργαζόμενον επί μίας προτομής του ποιητού Βαλαορίτη. Τού έδωσα τό έρώτημα και δ κ. Ρόκ, σιγερμένος πέριξ της προτομής και διορθώνων αυτήν με άλλων πηλόν, πού έκρωσίσσε αυή χέρι του, μου ειπε τά εξής:

—Από τας άρχάς του παρόντος αιώνος ή καλλιτεχνική άνωχρία εύρίσκειται εις τόν κολοφώνά της. Η Τέχνη παλεύει εν μέσφ της άνομιτίας τών διαφόρων αισθητικών, της άμφιβολίας τών συλλήψεων, τή εδδυναμίας τών έκτελέσεων και της χαϊώδους ψυχικής καταστάσεως της κοινωνίας. Τό μεγαλιότερον μέρος τών καλλιτεχνών πούδ άλλων άποδίδουν την έκλογήν τους διά τόν λόγον, δι ζούσθ έξω άπό αυτήν. Ζούσθ μεσημεριμένως—δηλαδή εντός του σιτυού κόμον τών άτελιέ, τών θεάτρων, τών εκθέσεων και τών καλλιτεχνικών συγκεντρώσεων και δέν βλέπουν την ζωήν, παρά διά μέσον του πρισματός της τέχνης τών. Κάθε τέχνη όμως, ή όποία δέν άποδίδει την εποχήν της, είναι τέχνη νεκρά.

Οτι χαρακτηρίζει τούς πλείστους τών καλλιτεχνών της εποχής μας είναι ή βιομηχανοποίησης της Τέχνης τών. Διότι ή ζωή έγινε τρομακικά δύσκολος και διότι αι άνάγκαι και οι πειρασμοί της εληφθησαν πούδ, οι καλλιτέχναι διά νά κερδίουν και νά ζούσθ καλά, άφθηκαν κατά μέρος κάθς άλλην εδγενή φιλοδοξίαν και κάμον έργα, δυνάμενα, ως έκ της δεξιοτεχνίας τών και του εύκολοκατανοήτου τών, νά άρξουν στή κοινά και νά άγοράζονται άπό αυή.

Η ταπεινωσις αυτή της Τέχνης εξήγειρε την καλλιτεχνικήν συνείδησιν άλλων πραγματικών καλλιτεχνών και μίαν αντίδρασις ήρξασθ, ή όποία, μετά τόν πόλεμον ίδίως, έλαβε γενικώτερον χαρακτήρα, τεινόντα σήμερον νά έπιβληθή. Οι άλλγοι αυτοί καλλιτέχναι ήσθάνθησαν την ά-

Η ΑΓΑΠΗ. ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΓΛΥΠΤΟΥ ΜΑΓΙΘΑ. ΕΝΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΑΓΓΕΛΥΤΙΚΩΤΕΡΩΝ ΚΑΛΙΠΕΧΝΩΝ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΩΝ

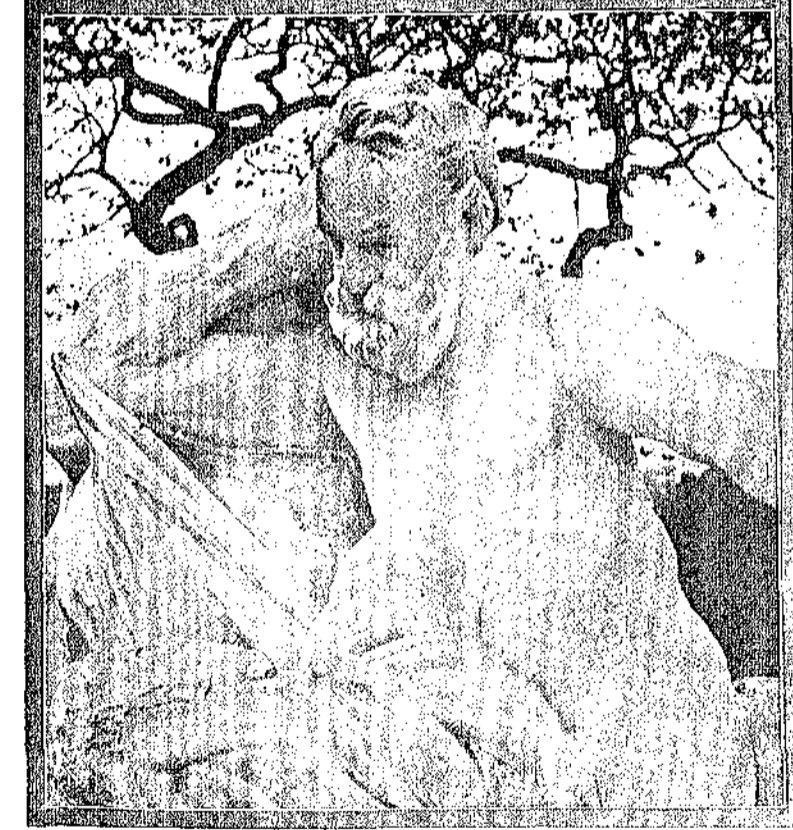
νάγκη νά αναβησίουν την Τέχνην εις τας προσηγορούς αιτής πηγάς, διά νά της ξαναδώσουν την ειλικρίνειαν, την όποιαν ειχε τότε, όπότε οι άνθρωποι άντιέτιαν πρός την φύσιν και την ζωήν, με μίαν καινούργια και έκθαμβα και ψυχή άγνή. Πρός τούτο έφορήθησαν εις την μελέτην τών παραρχαίων Τεχνών τών Ασορηών, Ίνδων και Βαβυλωνίων, της Τέχνης τών Μινωικών και του Μινωικού πολιτισμού, της άρχαϊκής Έλληνικής και αυτής άκόμη της Τέχνης τών άρχαίων της Αφρικής—άτενίζοντες πρός βλας αυίας με την ίδίαν προσοχήν και τόν ίδιον θανμασόν, με τόν όποιον ήμεις άνεκάλυμεν έως χθές τ' άρωισωρήματα της κλασσικής ελληνικής άρχαίωτης. Άπό όλες αυτές της έρενης, οι καλλιτέχναι έδωσαν συμπληρωτικά και έμασαν παρατηρήσεις, τας όποιας εξήγησαν νά μεταφέρουν εις την Τέχνην τους—μίαν Τέχνην, ή όποία θά άνοιγε τόν δρόμον, πρός άπόδοσιν του πνεύματος της εποχής μας.

—Και ποιά είναι αυτό τό πνεύμα της εποχής μας; έρώτημα με περιέγειρα.

—Δέν είναι βέβαια εύκολο νά τό προσδιορίσθ κανείς με λίγα λόγια. Διατρέχοντες μίαν εποχήν μεταβητικήν άκόμη. Όλες οι παλαιές ήθικές αξίες και τά παλαιά δοτικά ιδεώδη έχων σήμερα πέσει. Η παλαιά κοινωνική πειθαρχία εξέλιπεν. Ο άνθρωπος γίνεται οικονομικώτερος και συγχρόνως άτομικιστικώτερος. Ο πόλεμος ειχεν ως άποτέλεσμα νά δώσθ μία υλιστική ύμη στή ζωή: καθένας θυμάται νά ζήσθ πούδ και σέ έντασι και γ' αυτό και ή εργασία, ή μάλλον ή άνομήτοις του πλουτισμού, έπήσε ένα χωματήρα παραξενωσμού. Ο αιώνας μας, εξ άλλου, εισήλθε με καταληκτικώς έφευρέσεις, οι όποιας άλλωξαν δλοκληρωτικά τόν ρυθμό της ζωής: ή καχύτης, δ φρονητός, αι τερρασι προδοσι της μηχανικής, τά νέα οικοδομητικά υλικά, όπως τό τοιμέτο εν συνδυασμό με τό σίδερο—όλα αυτά και τόσα άλλα άκόμη δημιουργήσαν νέες άνάγκαι, έφομένως, νέες εκφεράσεις τέχνης και ζωής. Δέν δύναμεθα πλέον σήμερον, μέσα εις τό παλαιόν κάδρο της ζωής, όπως είναι οι πλείεις μας, τά επιπλά μας κιλ. Όλα αυτά πρέπει νά αλλάζων διότι δέν άναποκρίνονται πρός τας σημερινάς άνάγκας. Η Τέχνη είναι έπομένως φρικόν νά ζητήσθ νά έναομισθθή πρός την σημερινήν ζωήν...

—Και πώς οι καλλιτέχναι άποδίδουν τό πνεύμα αυτό της εποχής μας εις την τέχνην τών;

—Ακόμη δέν τό άπέδωσαν. Εδρίσκονται εις τό σιάδιον τών άναζητήσεων. Γι' αυτό και δέν βλέπει κανείς σήμερα, όπως άλλοτε, σχολιάς, άλλα κάθε καλλιτέχνης εργαζεται χωριστά, ζητώντας νά εδθ ένα προσωπικό τρόπο έκφράσεως. Αί άναζητήσεις αυται, φρουκόν είναι, άναλόγως τών

ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΠΟΝΤΕΝ: ΑΓΑΜΑ ΤΟΥ ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΤΚΑ

ιδιουγκρασιών, να φτάνουν κάποτε μέχρι παραδοξοτήτων και υπερβολών εν τη προσπαθείᾳ ὅπως ἀποφύγουν τὰ τετριμμένα, ἀλλ' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ μᾶς μάηρ νὰ μειδιῶμεν εἰρωνικῶς. Κάθε τέχνη ἐκπλήσσει πάντοτε, διὰν ἀλλάξῃ ἔκφρασι. Ἐξ ἄλλου δὲν πρέπει νὰ ληρονηθῆται, εἰ αἱ υπερβολαὶ αὐταὶ ἀφελῶνται εἰς εὐγενῆ ἐλατήρια ἀντιδόσεως πρὸς τοὺς βιομηχανήσαντας τὴν Τέχνην. Εἰς τὰς γενικὰς ἐν τοῖσις γραμμῶς ἢ μορφῇ, εἰς τὴν ὁποίαν τείνει ἡ Τέχνη ἀρχίζῃ νὰ ἀποκρυσταλλοῦται. Ἡ κατὰ γνησιότητος τῶν ἀποστάσεων προσκλίνει εἰς τὴν τέχνην ἕνα οἰκονομικὸν χαρακτῆρα, ἐπειδὴ δὲ εἰς σήμερα εἶναι ταχύτης, οἱ σημερινοὶ καλλιτέχνηται δὲν ἀντιγράφουν πλέον μικρογραφικὰ καὶ λεπτομερικὰ τὴν φύσιν, ἀλλὰ ἀπλοποιῶν καὶ γενικεύουσιν τὰς γραμμὰς. Ἐξ ἄλλου ἡ ἐποχὴ μᾶς ἔπασσε νὰ εἶναι ἰδεαλιστικὴ, ἐλὴ τῆς δὲ ἡ διάδοσις εἶναι αὐτὴ νὰ γενῆθῃ μὲ μέθην καὶ ταχύτητα ἐν τῇ ζωῇ, οὐδὲν ἕως τῆς ἐκδηλώσεως. Ἐπιμένον ἐπομένως ἦτο νὰ πάρῃ ἡ Τέχνη ἕνα χαρακτῆρα διασημικῶς ἡδυστάθῃ, ζητοῦσα νὰ κεντῇ ἐπιθυμίας καὶ νὰ δίδῃ τὸ αἰσθημα τῆς ἀπολαύσεως περισσότερο ἀπὸ κάθε τι ἄλλο. Τὸ γεγονός ἐξέως, εἰτι ἡ ζωγραφικὴ, ἡ διακοσμητικὴ, ἡ γλυπτικὴ κτλ. ἔχουν σήμερα γραμμῆς ταχέως καὶ χρώματα θύατα, ἐξηγεῖται ἀπὸ τὸ εἶτι ἡ ἀνθρωπίνῃ εὐαισθησία, ἡ τόσο κοινωμένη ἀπὸ τὸν μεγάλον πόλεμον καὶ τὸν πολυθρόνον θύμῃ τῆς ζωῆς μᾶς, δὲν μπορεῖ πλέον νὰ αἰσθανθῇ παρὰ σφοδρὰς μόνο ἐντυπώσεις, πρωτογενῶν σχεδὸν διαίτητος. Ἡ μουσικὴ καὶ οἱ χοροὶ δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ τυμπανοκρουστικὰς ἀποτομῆς καὶ δαιμονιώδεις, γάλλικοι ἦχοι διότοροι καὶ ὀρχήσεις ἀτακτικαὶ καὶ βάρβαροι. Μόνον μὲ τέτοια τὸ νευρικὸν μᾶς αἰσθημα μπορεῖ νὰ ἐρεθισθῇ....

— Ποιοὶ εἶναι οἱ ἐπισημότεροι ἀντιπρόσωποι τῶν νέων αὐτῶν κατευθύνσεων τῆς Τέχνης εἰς τὴν γλυπτικὴν; Καὶ ποῖα εἰδικῶς ἢ κατεθῆναι εἰς τῆς γλυπτικῆς τῶν;

— Ἡ νὰ μὴ μὴ κανεὶς λεπτομερέστερα γὰρ τῆς τῶσις τῆς σημερινῆς γλυπτικῆς, πρέπει νὰ ἀναδρομῆσθῃ μέχρι τοῦ Ροντέν, ὁ ὅποιος ὑπέθεξεν ὁ κύριος ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀτομικιστικοῦ πνεύματος ἐν τῇ Τέχνῃ. Ἡ Τέχνη του εἶναι ὁ θρίαμβος τῶν ἀτόμων καὶ οὐκ τοῦ συνόλου. Ὁ Ροντέν πέρρει ὠριμένους ἀνθρώπους, ὠριμένους τύπους καὶ συμβολίζει μ' αὐτοὺς τὰ πάθη καὶ τὰ αἰσθηματα τοῦ Ἀνθρώπου. Οἱ ἠλλοῖται τοῦ Καλιῦν, ἐπὶ παραδείγματι, τὸ κεφαλαϊώδες του αὐτὸ ἔργον, δίνει τῆς διάφορες ψυχολογικὰς βαθμίδας τῆς ἐξιδανικευμένης θύας. Ἄλλ' αὐτὸ, ὅπως ἄνωξιτε, ἐκφεύγει τῶν συνόλων τῆς πλαστικῆς, καὶ ἐπεισερχεται εἰς τὰ ἐδάφη τῆς φιλολογίας. Ὁ σκοπὸς τῆς γλυπτικῆς ἦταν καὶ εἶναι πάντοτε διακοσμητικὸς καὶ συμπλήρωμα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Εἶναι αὐτὸ πὸν ὁ Μπουρντέλ λέγει ὄρασι: γιγαντιαία ἐπιπλοῦς μῆς πάλως. Κάτι, δηλαδὴ, τὸ ὅποιο προώριεται νὰ φράνεται ἀπὸ ψηλὰ ἢ ἀπὸ μακρὰ, πὸν τὸ βλέπει κανεὶς περσιτικὰ καὶ οὐκ εἶναι γιὰ τὰ Μουσεία καὶ πὸν νὰ τὸ βλέπει κανεὶς ἐξεταστικὰ. Ἔτσι, ἕνα σύνολον γραμμῶν μπορεῖ νὰ δὴν καλλίτερα ἕνα αἰσθημα ἡρωϊσμοῦ, χαρᾶς ἢ ὀμορφιάς, παρὰ λεπτομερικῆς ομιλίτης ἐνὸς ἔργου προωριμένου γιὰ λίγους ἀνθρώπους καὶ γιὰ κλειστοῦς χώρους.

Σήμερα, λοιπὸν, ζητοῦν τῆς μεγάλης καὶ ἀπλῆς γραμμῆς, πὸν εἶχαν ἐγκαταλειφθῇ. Ἡ γλυπτικὴ ἐπιστρέφει πάλι πρὸς τοὺς κλάδους τῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Καὶ εἶτι γίνονται πλέον σιβαρῆ, πλέον συνθετικὴ, πλέον διακοσμητικὴ. Αὐτὴ εἶναι ἡ σημερινὴ τῆς κατευθύνσεως σιὴν Ἐδρῶπῃ.

Οἱ κυριώτεροι ἀντιπρόσωποι τῆς εἶναι ὁ Μπουρντέλ καὶ ὁ Ἀριστείδης Μαγιόλ, Γάλλοι καὶ οἱ δύο. Ὁ Μπουρντέλ ἐπιτίκται τοῖς ἀ-

Ἡ Γαλλία ζωοεικονοῦσα ἀπὸ τοῦ ἀκουσθημῶν τοῦ GRAVE τῆς Ἀμερικανικῆς πρὸς αὐτὴν ὑψίσταν. Κολλοσιαῖον ἔργον τοῦ μεγάλου γλύπτου Μπουρντέλ.

ου καὶ οἱ λίγοι γλύπται μᾶς ἀκολουθοῦσαν μιμητικὰ τὰ καλλιτεχνικὰ ρεύματα τοῦ ἴπου, ὅπου εἶχαν σπουδᾶσι. Διὰ τὰ εἰμῆθα θύας δίκαιοι, δὲν πρέπει νὰ ρίξωμεν ἕλην τὴν εὐδύνην σιὸς καλλιτέχνας μᾶς. Πρῶτον δὲν εἶχαμε γλυπτικὴν παράδοσι καὶ δευτερον ποτὶ τὸ Κράτος δὲν ἐνδιαφερέθη γιὰ καλλιτεχνικὰ ζητήματα. Μόνον τοὺς οἱ καλλιτέχνηται μᾶς ἔκαναν ὄτι ἔκαναν, παλαιότες μὲ δυσκολίας, καὶ δι' αὐτὸ καὶ τὸ λίγο πὸν ἔκαναν ἦτο ἀξιοθαύμαστο....

Ἦταν μὲ τὰ λόγια αὐτὰ πὸν ἐτελεῖωσαν ἡ συνομιλία μου μὲ τὸν κ. Ρόν, ὁ ὅποιος, μέσα σὲ ὀλίγον διάστημα ἔγρας μου ἔδωκε μὴ τόσο φρωτενὴ καὶ τόσο μελετημένη εἰκόνα τῆς μεταπολεμικῆς τέχνης. Τὸν ἄφηρα ἐργαζόμενον ἀκόμα σιὴν προσημὴ τοῦ Βαλασαίτη, ὁ ὅποιος, ζωντανευμένος ἀπὸ τὸν γλύπτη, ἐγέμιζε τὸ φωνοκασετὸν μὲ τὴν γεννάτη φλόγα καὶ ἔξαρσι παροῦσῃ του....

Ἡ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΘΕΙΟΝ ΠΛΑΣΜΑ

Ἦμπορεῖ οἱ ἄνδρες νὰ προσέκωφαν ἀπὸ τὸν πτόηρον ἢ ἀπὸ τὸ χῶμα, προσεμμένου θύας περὶ γυναικὸς αὐτῆς εἶναι θεῖον πλάσμα. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἔγνοια τῶν λόγων τοῦ Περσευτοῦ τῆς Ρωμαϊκῆς, πρίγκιπος Ἀντωνίου Μπιμπλάκου.

Ὁ πρίγκιψ Μπιμπλάκου, εὐρισκόμενος εἰς τὸ Ἀτλάντιν Σίτυ τελευταίως, ἐδήλωσε μεταξὺ ἄλλων καὶ εἶτι ὅτι αἱ χῶραι ἔχουν ὄρασις γυναικῶν, μερικὰ μάλιστα λαμπροτάτας, εἰς τὴν Ἀμερικανὴν θύας ἀφῆθη ὅπως παράγγῃ γυναῖκας αἱ ὅσαι συνδύζων τὸ κάλλος καὶ τὴν λαμπρότητα.

Οἱ ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΤΕΡΟΙ ΚΛΕΠΤΑΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Καίτοι οἱ κλέπται εἰς τὴν Κίνα δὲν ὑπεροῦν εἰς τὴν ἐπιτηδεύτητα εἰς τίποτε ἀπὸ τοὺς ἄλλους κλέπταις τῶν ἄλλων χωρῶν, οὐτε ἔρχονται εἰς δευτέρου μοῖραν, ἐν τοῖσις κατέκτησαν ἕνα ρεκόρ τελευταίως τὸ ὅποιον κατέκτηξε καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀστυνομικοὺς, καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Πεκίνου.

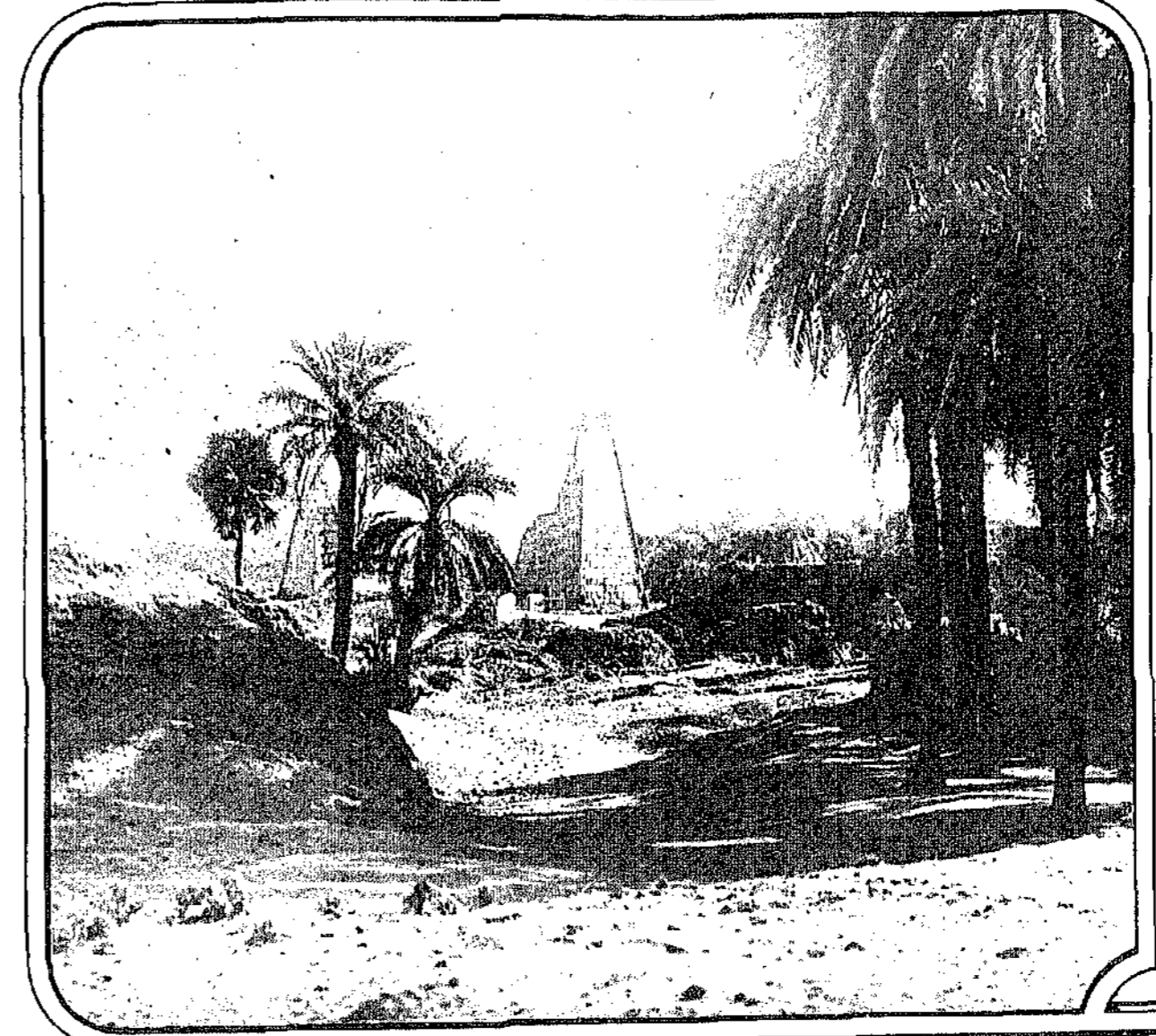
Τελευταίως ἡ κορυφὴ τοῦ ἀρχαίου Λευκοῦ Πύργου ἐκλήθη μωστηρωδῶς. Καίτοι ἡ δορυφορία τοῦ Πεκίνου δὲν ἀγνοεῖ εἶτι οἱ Κινέζοι εἶναι ἀρχιμάστορες τῶν κλοπῶν, ἐν τοῖσις ἀποροῦν πὸς κατῶρθωσαν νὰ ἀνέλθουν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Πύργου, τὸν ὅποιον φυλάττουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ φύλακες τῶν ἱερῶν, καὶ νὰ καταρθῶσιν νὰ σκαλοῦσιν εἰς τὸσον δύσκολον ὄρος, καὶ ἀποσπᾶσιν τὰ χρυσὰ καὶ χαλκὸδῶνα θησαυράματα τοῦ Θεοῦ τὰ ὅποια ἀξίζουν 6.000 δολλάρια.

Αἱ ΣΟΒΙΕΤΙΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

Ἀπὸ τοῦ σοβιετικοῦ καθεστῶτος ὁ Τύπος ἔλαβε σοβαρὰν ὠδήν εἰς τὴν Ρωσίαν. Πρὸ τοῦ πολέμου αἱ μεγαλειότεραι ἐφημερίδες, ὅπως ἡ Ροδοκὸς Στάβο καὶ ἡ Κοπέικα, δὲν ἐξεδίδοντο εἰς πλείονα τῶν 300.000 ἀντιτύπων, ἐνθ' σήμερον τὰ ἐπίσημα σοβιετικὰ ὄργανα, ὅπως ἡ Ἰοδῆσια, ἡ Πράβδα καὶ ἡ Κρεστανονάγια Γκαζέτα ἔσπερουν τὰ 500.000 φύλλα.

Πρὸ τοῦ πολέμου ἡ ἐπαρχία ἐτύπωνε τὰ 79 070 τῆς ὀλίγης ποσότητος τῶν ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων. Σήμερα ἐκδίδει τὰ 90 070.

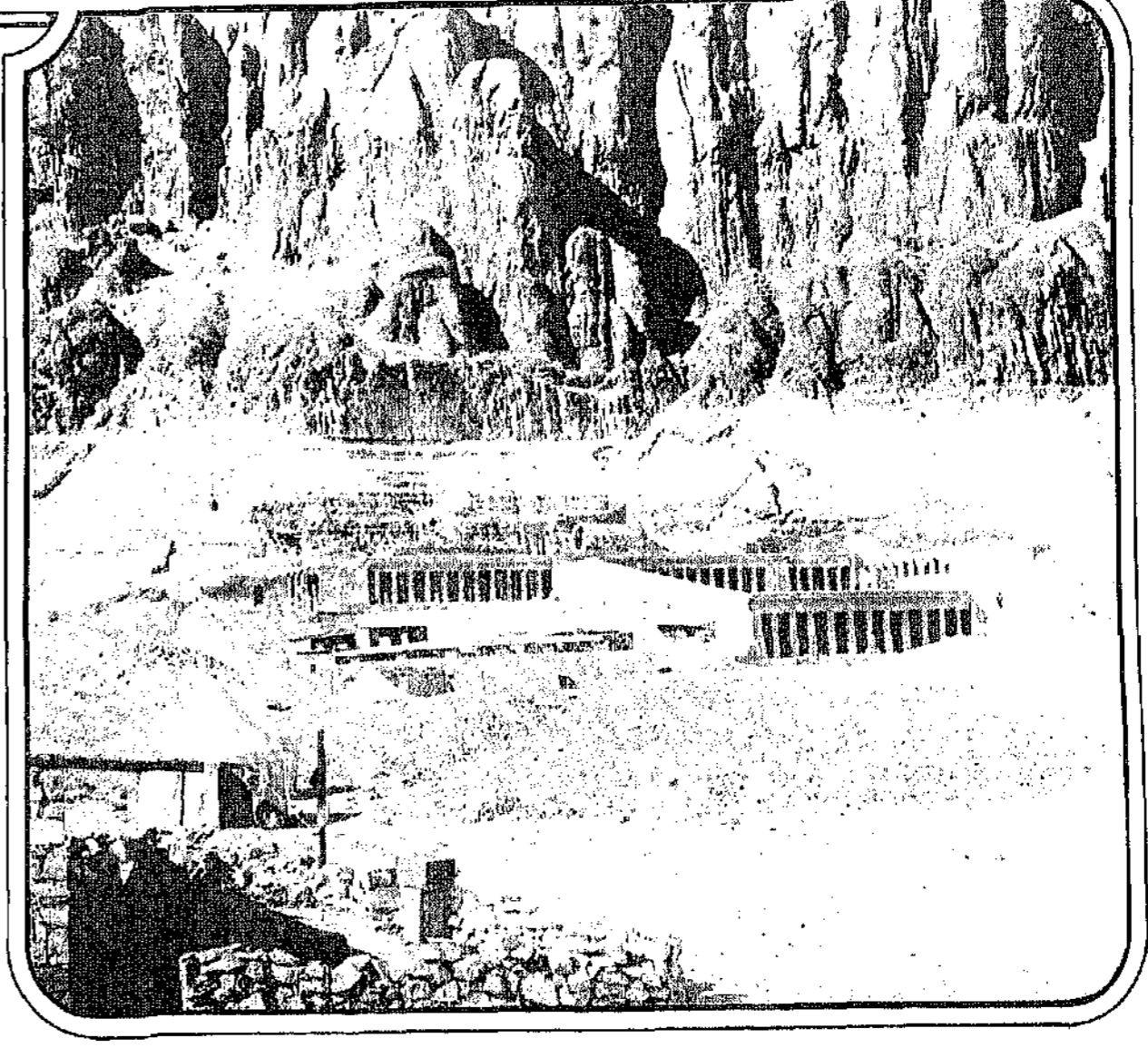
Ἐπὶ τοῦ παρόντος τυπώνονται εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσίαν 92 ἐργατικαὶ ἐφημερίδες, μὲ τράβηγμα 2.531.992 φύλλων, 140 ἐφημερίδες διὰ τοὺς χωρικοὺς μὲ τράβηγμα 501.348 φύλλων, 139 ἐφημερίδες ἐθνικαὶ, μὲ τράβηγμα 338.831 φύλλων, 110 διάφοροι ἐφημερίδες, μὲ τράβηγμα 1.732.649 φύλλων. Ἐπὶ πλέον ἐκδίδονται 73 ἐφημερίδες τῆς κομμουνιστικῆς νύσθητος, 16 τῶν συνεταιρισμῶν καὶ 16 στρατιωτικαί. Κ. Ν.

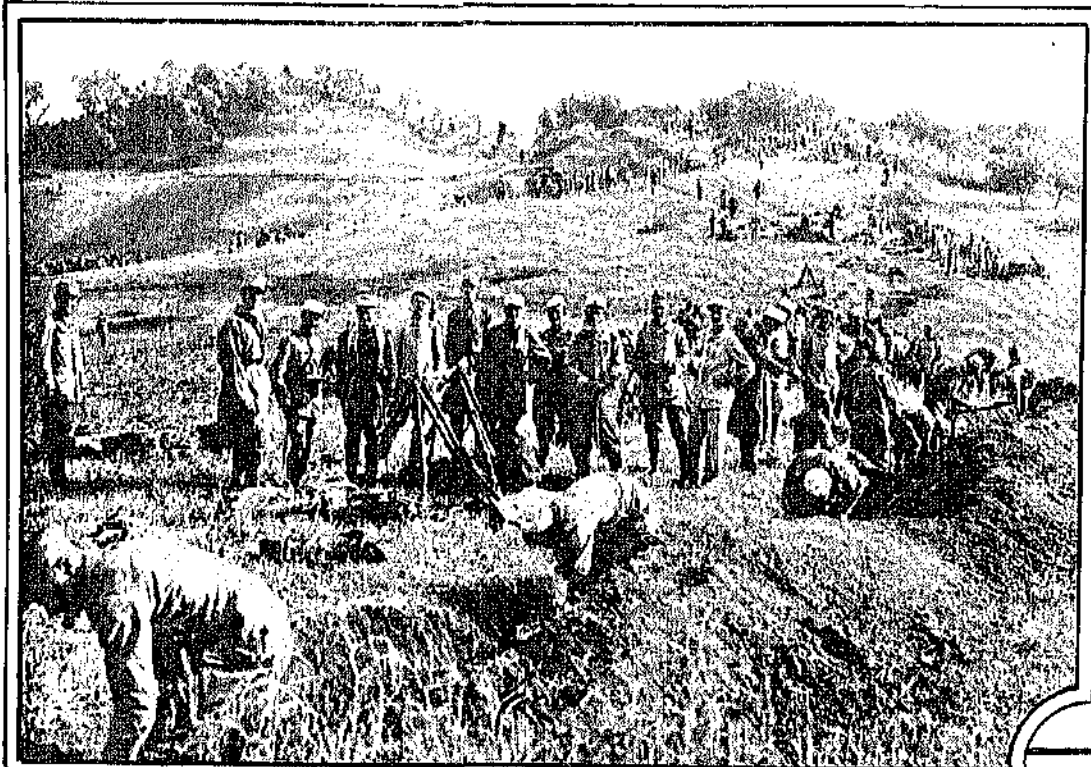
Τὰ ἐρεῖτα τῆς ἀρχαίας Ἐνσαου, παρὰ τὰς Θήβας, τῆς Αἰγύπτου.

ΑΠΟ ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ

Π ἈΡΑ τὰς Θήβας τῆς Αἰγύπτου ὑπάρχον τὰ ἐρεῖτα τοῦ Ἐνσαου, εἰς τὴν Κοιλίδα τῶν Βασιλέων, ὅπου ἐδάπτοιτο οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς τῆς Αἰγύπτου, οἱ Φαραῶ. Αἱ ἐδάδες δεκνύον δύο σκηρὰς τὰς ὅποις ἔκαμαν ἡ Γαλλικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία.

Τὰ ἐρεῖτα τοῦ Ντέιτῃ Ἐλ Μπακρέ, πλείον τῶν Θηδῶν.

Οι δυσχερημένοι κατά το "Απιέλ Κορίμ" Ιθαγενείς από της επιθέσεως κατά των Ριφφινών οι οποίοι διηπάσαν τας περιουσίας και τας τροφάς των.

Δύο 'Αμερικανοί έφελοντάς είν την 'Αεροπορικόν 'Εξοπλιστικόν Μοίραν ή οποία συγκρίνεται με τους Γάλλους.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΕΝ ΜΑΡΟΚΚΩ

πολεμούν με τόν Ριφφίτην άσχηγόν, να καταστρέψουν την 'Επανάστασιν.

Και έφ' δσον νέοι στρατοί και νέα άεροπλάνα και έθελονταί 'Αμερικανοί απεβδον έπιως καταστρέψουν την επηρημένην θφραν ένος Μαροκκινού φυλάρχου, έπι τοσοῦτον όδτος άνωρσῶται είν την συνείδησιν τών ύπηκόων του, οι όποιοι βλέπουν είν αυτόν τόν Προφήτην Μωάμεθ ένοσρακωθέντα είν ένα Μαωρητανόν Ναπολέοντα.

'Η Γαλλία, ή κοιτίς τών άνηρωπίνων έλευθεριών μετά τούς 'Ελληνας, ή μήτηρ τής Γαλλικής επαναστάσεως, κδειξεν ότι σιερεΐται τής 'Αγγλικής Ικατότητος όπως κυβερνήσῃ φιλελευθέρως ξένους λαούς. Τά πισοτικά μέτρα τής Γαλλικής Κυβερνήσεως, ή όποία στέλλει είν τόν Μαροκκινον στρατάρχου του Παγκοσμίου Πολέμου, όπως καταβάλλουν τούς Ριφφίτας, είναι μία τόκωσις τού 'Εθνικού φρονηματος τών 'Επαναστατιών, οι ό ποιοι άναγεννώνται ός μυθικός φροινξ από την τέφρα τής παρκαϊάς την όποίαν άνάπτουν τά τωρινά μέσα τού πολέμου.

Οι Ριφφίται δέν έχουν όντάμεις στρατιοκας, δέν είναι εξοπλισμένοι όπως οι 'Ισπανοί και οι Γάλλοι, έχουν όμως συμμάχους τας χαράδρας τών δ-

ΠΑΡΗΛΑΘΟΝ μήνες όλόκληροι άφ' ό-
τον οι Γάλλοι ήρώθησαν με τούς 'Ισπανούς, όπως καταστρέψουν την Ριφφινικήν επανάστασιν είν τόν Μαροκκινον, ηλεβόλα δέ μεγάλου διαμετρήματος, άεροπλάνα, στρατοί και σιόλοι, στρατάρχαι και δικτάτορες, από πολλού εβρίσκονται είν τόν Μαροκκινον όπως καταστρέψουν τόν επαναστατήν 'Απιέλ Κορίμ, ό όποιος έσκόπεσε την κεφαλήν του ύψηλά, καθός και την σμειάν της ανεξαρτησίας και πολεμεί κατά τών χριστιανών ιωράνων, όπως οι 'Ελληνας τού 21 έπολέμου κατά τών Μωμεθανών ιωράνων, άφηρούντες τόν θάνατον και τας κακουχίας, την έρήμισιν τών ηλεβόλων, τούς κανονιοβολισμούς τών πλοίων και τας βόμβας τών άεροπλάνων. Δύο Εύρωπαίαι Αντίμεις δέν ήδυνήθησαν, παρ' όλας τας στρατιοτικας επιχειρήσεις και παρ' ό-
λας τας διπλωματικας ενεργείας των μεταξού τών Ιθαγενών οι όποιοι συμ-

Μαροκκινοί επαναστάται σμπτρόντοντες μετά τού 'Απιέλ Κορίμ, έτοιμοι διά την έπίθεσιν.

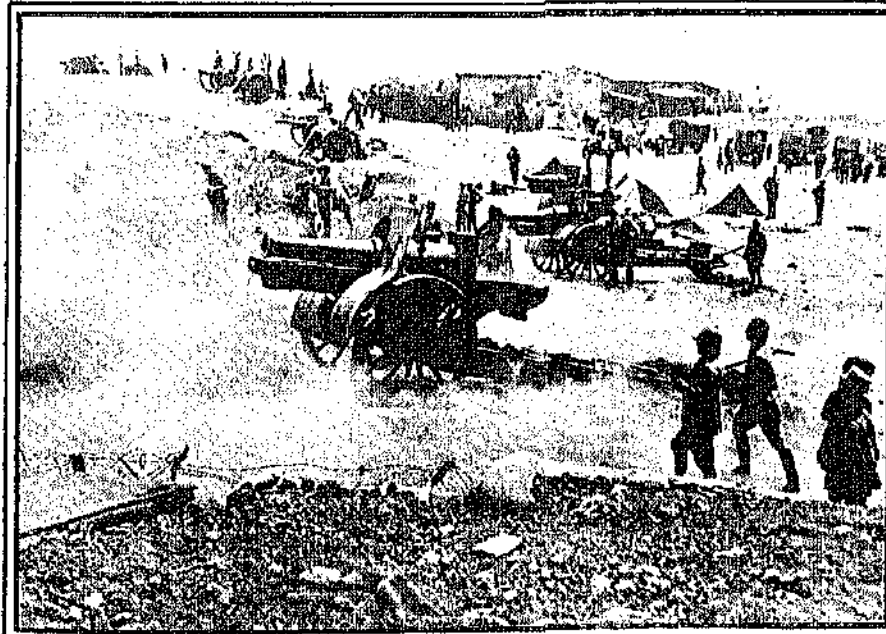
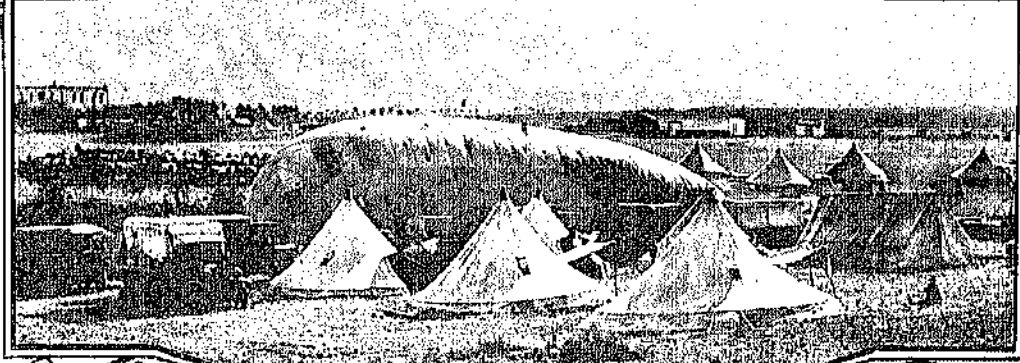
Οι Γάλλοι και οι 'Ισπανοί δέν άντιμετωπίζουν άτάκτως όρθός, άλλ' όργανομένον Ριφφινικόν στρατόν.

οσιών μερών των, τά φυσικά κρησφύγετα τού Ριφφινικού έδάφους, τόν καθώονα κατά τόν θέρους και τας γαυδάλας θροχάς τού χειμάνος, αι όποιοι καθιστούν τας όδους άδιαβάτους, τας πησους τών άεροπλάνων άκατορθώτους και τας επιχειρήσεις άδυνάτους.

'Η θεία Προνοία φαίνεται επροίκοις τας άδυνάτους χώρας με φυσικά προσιόρια, διά να δύνανται να εξουδετερώσουν τας άνηρωπίνας επηρεήσεις τής

προσθάνουν εν τούτοις να είνοδοι ή εν τώ έπιτελειόν και ληφθούν τά κατάλληλα μέτρα προς περιώσιν τών Ριφφινικών όντάμειων και ίδού οι Ιθαγενείς εβρίσκονται είν τά πλάγια, βάλλοτες τούς ανυπόπιους Εύρωπαίους εξ ενέδρας.

Είν πολλά σημεια ό άγών τών Μαωρητανών εν Μαροκκω όμοιάζει προς τόν άγώνα τών Μπώες είν την Νότιον 'Αφρικήν κατά τών 'Αγγλων. Είν την προκείμενην περιπτώσιν ό 'Ασούλληπιος είναι ό 'Απιέλ Κορίμ. Καίτοι οι 'Ισπανοί εισηλθον είν την πρωτεύουσιν τού φυλάρχου, τόν 'Ατζίζ, όδδεν σμναιτικόν κατώρθωσαν να κυριεύσουν. 'Ο 'Ασούλληπιος είναι φρόνη, πάν δέ θ,τι εγκατέλειψεν όποια του ήιο εχθρού όδρων άδωρον και σικ άνηροισιν διά τόν εισβολέα. 'Εν τώ μεταξό δ Μαροκκινός πόλεμος έφωρεν είν ύσοκλον θείσιν την 'Ισπανίαν. 'Ο 'Απιέλ Κορίμ, διά τής παρατάσεως τού πολέμου και τής άναρτακής τακτικής του, εξημιέλιος τόν 'Ισπανικόν ύπολογομόν, έδημιούργησε μίαν εσωτερικόν άνωμιλλαν είν την χώραν τού 'Αλφόνσου, εξέδρασε την χώραν άπέναντι τού κόσμου, παραστήσας αυτήν ός μιλιαρισ-

Μία μάχη είν τόν Ρίφφ. Τό παραβολικόν τού στρατάρχου Λικινταί βάλλον κατά τών Ριφφινικών θέσεων.

καταστροφής. Καί έφ' δσον ό άγών παραιτείται είν τόν Μαροκκινον έπί τοσοῦτον ενεργείται ή κατακωννή τού κόσμου κατά τής Γαλλίας, ή όποία διά να ύποτάξῃ καλύτερον τούς Μοσσοουλάνους ύπηκόους της έπαίξε την έπιλοισμινον διπλωματιαν εν 'Ανατολή, χάρις είν την όποίαν άπέθανον, μασιτωήσαντες, τέσσαρα εκατομμύρια Χριστιανών. 'Εσπεισε τότε άνέμους διά να θε-ειση τώρα τριτόλους είν τόν Μαροκκινον και την Συρίαν.

'Ο άγών τόν όποιον διεξάγει ό 'Απιέλ Κορίμ κατά τών Γάλλων και 'Ισπανών έχει λάθην διαστοίσεις κλεπτοπολέμου. Τά Γαλλικά άεροπλάνα άνωρσώνονται μίαν ήμέραν διά να κάμουν κατοπιεύσεις είν τά μαωρημένα όρεινά έδάφη τής χώρας τών Ριφφινών και αίφνης άνακαλύπτουν ότι είν έν σμνειον ύπόρχον εχθρικά Ιουγκετριόσεις. Δέν

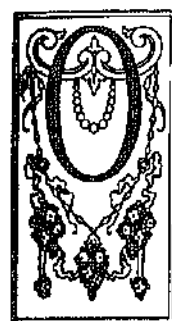
Μία εισηκική σκηνή είν τόν Ρίφφ. Τό παζάρι των ταπήτων είν τόν Μάρσα Κορίμ.

στικόν, και έφερε τόν στρατηγόν Περίμο Νιέ Ριβέρα ός δικαίωρα τής 'Ισπανίας, ή όποία διατεκεί από πολλού έπό καθεστίας πάν άλλο ή φιλελευθέρων. 'Ο πόλεμος εν Μαροκκω εξουδετέρωσε την προνομιοχον θέσιν την όποίαν άνέμενε ή 'Ισπανία, δι τώ καταλάβη μετά τόν Εύρωπαϊόν πόλεμον, είν τόν όποιον εκ ιουαίτης διοεφοβουλλας δέν ή θέλησε να είνελλη. 'Όσον άφορξ την Γαλλίαν ό 'Απιέλ Κορίμ είναι ό ενοχλητικός καρκίνος είν τόν πόδα τού μιλιαριστού 'Ηρακλέους τής Εύρώπης. Τόσον όμως ενοχλητικός, ώστε ή επιτυχία της διευθετήσεως τών Γαλλικών οικονομικών και τής είνταίας εκ μέρους της 'Αμερικής προς διευθετήσιν τού Γαλλικού χρεόους καρκινωβατού, εξ αίτίας της ενοχλήσεως αυτής τού Μαροκκινού καρκίνου.

'Εν τών μεγαλειότων άεροπλάνων τών Γάλλων είν τας κατασκευήσεις της 'Ετοιμότητος.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΓΑΥΠΤΟΥ ΠΟΛΥΓΝΩΤΟΥ ΒΑΓΗ

ΓΑΥΠΤΗΣ Πολύγνωτος Βαγής είναι αληθινά αίνυμα για τον ιστοριογράφο της τέχνης ή τον κριτικό που θα ήθελε ν' ενχυνθή την προοδευτική του εξέλιξη, ως καλλιτέχνη και ως άνθρωπον που διανοείται—και διανοείται θαθεά. Διότι ο Βαγής δεν υπάγεται εις κανένα νόμον εξέλιξεως, δεν υπήχθη ποτέ. Δεν είναι εις θέαν ούτε ο ίδιος να σάς ειση συγκεκομημένης αλοθάνατος την πρώτη δημιουργική άννηξια της τέχνης, ούτε η άννηξια του έγινε μέθη και ούτε η μέθη του η καλλιτεχνική έφθεσε στο παρασημαίον της. Και δεν ήμηναι να έζηγησεται—ούτε να αληγορησθήτε από τον ίδιον περί αυτών—την προσημαίνον άννηξια του όχι μόνον προς άλλους καλλιτέχνας του ίδιου κλάδου, αλλά και προς τον ίδιον του. Έδιν έξαιρέση την δύναμιν και την άπαρασπιστότητα και την αυσηστικότητα της καλλιτεχνικής χειρονομίας του, που φαινόταν αιάνταστα σε κάθε έργο του, και έβλεπε εις την τεχνικότητα του, την ήμηναι τον, τους άντικειμενικούς του σκοπούς, το κατάμασμά του με τή ζωή, διήθητε ήσυχόν μεταμορφώσεως άσπεταίους. Σε κάθε του έργο καταπάνεται μ' ένα κινούμενον πρόβλημα της Ζωής και της Τέχνης μ' ένα κινούμενον τρόπο και με μίαν ιδίαν του Βαγείαν αντίληψιν.

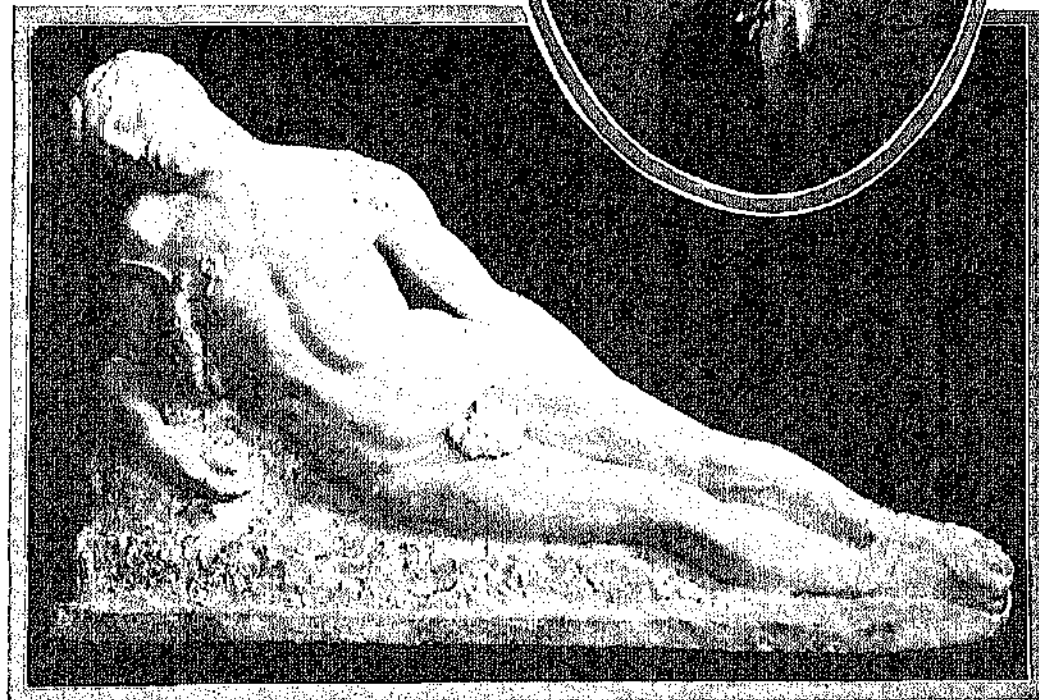
Προσέξτε λιγάκι εις την σταδιοδρομίαν του την καλλιτεχνικήν, διά να ίδητε μίαν σειράν γράφων. Πρώτον 1917 ο Βαγής άνηκε εις την μυθολογικήν έποχην. Έπι του ετήματος αυτού αυτή η ιδία του μνημν εύρίσκειται εις αρχαιολογικήν κατέστασιν. Κάτι θυμάται, άραξ μέσης. Πώς έδινε στής λάσπεσ του δόξου στήματα, πως σάλλεξε ζώα, πως έβλεπε πέτρες με το ένδιαφέρον και την σοβαρότητα εύδοξου καλαοθηκού άνθρώπου, από εκείνους που άφησαν τα πρώτα μνημεία της Τέχνης μέσα στής απήτης της Εύρώπης. Μας λέγει, ότι κατάγεται από την Θάσον—και αυτό είναι βεβαιωμένη αλήθεια—από πατέρα καλλιτέχνη, λεπτοβουλοργό, και από μητέρα που είχε μοναδική άντιληψη να σολήγη το φτωχικό της με λουλοδία στής γλάστρας και να φτιάξη γλυκατάματα ποιήσης γεύσεως και ποιήσης σχηματικής έλαστικότητας. Όλα αυτά τα θυμάται ο Βαγής σάν όνειρον.

Στις 1917, λέγει η μυθολογική περίοδος του Βαγή, και αρχίζει η περίοδος ιστορίας του. Έπι ένας ταπεινός διαπολιτευτής τότε—όχι πως δεν εξακολούθει να είναι τέτοιος και τώρα—και έδωκεν διά τον έμψυχόν εις ένα τηλεφωνικόν κέντρον της Ν. Υόρκης. Έξαρτα ο Βαγής ήρθε να κάμη κινήματα παράξενα για το περιβάλλον που εύρίσκειτο, παράξενα για την ιδιότητά του ως ένός άπλοού και άεικτικού, και χωρίς ιδιαιτέρας υπεύθυνσε διαπολιτευτής. Εχε καταληφθή από το πάθος της τέχνης τώσον δυνατά, αυτήν την φράσιν, που έπρεπε να έκρησθη η έξαιρέτης κάποιου κάποιου. Συνέληψη έπ' αυτόφρον από την διεθυντήν της τηλεφωνικής υπηρεσίας, έβου ελογίζετο, σκαλίζον ένα κωμικό μίσηρον! Προσπαθούσε να δώση κάποιον φάσμα ψυχής στο μίσηρον. Ο διευθυντής κ. Λόρσον, ο όποιος έγνωρίζε και περισσότερο από τηλεφωνικά σήματα, δέχεται και λοιπούς, είχε την έντονη έμψυχον να εΐχη τον Βαγήν εις τον δόμον του προσωριού του, το συνέστησε να έπιδωθή εις την συστηματικήν καλλιέργειαν του ταλέντου του. Από έδω άρχίζει η περίοδος του Βαγή, η καλλιτεχνική, η πάλη του εναντίον των δυσκολιών της ζωής και ο άγών του ν' άναγνωσθή. Η περίοδος του διεκόπη από τον παγκόσμιον πόλεμον. Όλίγον διάστημα μετά την άποστασιν του και την άνασφάλειαν του από τον κ. Λόρσον, ο Βαγής κατετάχθη εις το Ναυτικόν των Ένωμένων Πολιτειών.

Όταν ο Βαγής προστόλλεν εις ανάρθειαν με διαφόρους Σχολάς Τέχνης εν Νέα Υόρκη παρουσιάζον ως έσοδεύματα της άδωδέου άδωδη τέχνης τον διάφορα κομμάτια από μίσηρον, σκαλίζοντα σε φάσμα γλαστικής τέχνης, οι διευθυνταί των σχολών έδωσαν έπιστολήν να πιστεύουν, ότι ο Βαγής ήτο ο δημιουργός του. Ένας έδικός, ο κ. Κλάρκ, του Ίνστατού του Όραίν Τεχνών, είχε δηλώσει, ότι διά ήτο σπατάλη χρόνου διά τον Βαγήν να διδάξη την γλυπτικήν ως αρχαίος. Αδυστάτως δε του συνέστησε να καταπασθή με άνωτερα έργα, δηγώμενος από το πρωτοφανές καλλιτεχνικό του ένστικτο. Κατά μίαν ήμηναι του Κλάρκ, ο Βαγής ήχησεν άπ' εκεί όσον καταλήγον άλλοι, μετά δεκαπενταετή πείραν. Και αυτό, διότι οι μίαν άλλοι έκαμαν βτη έπιδόσαντο, ο δε Βαγής έκανε πρόγραμμα που είχαν αυτοδίδαχθη άσυνασθήτως. Οι κανόνες της Τέχνης, έξωρα από την πρωτοτυπία της ήμηναισεως και την διαξέστην του Βαγή, έγεννήθησαν μέσα στην ψυχροδιάνοιάν του αδοιμάτους. Το 1919 ο Βαγής άρχισε το πρώτο δημιουργικό έργο του, την εσοτήν του παπαού μου, ένός Έλληρος παπαού, που είναι ο παππούς όλων μας, ο παππούς της τουκοκορατομένης φυλής μας, με το μέτωπο το ρυτιλωμένο και το πρόσωπο το αδιακωμένο και το φρεμένο από το καύτημα των χρόνων της οβόγηναικής μέμηναις και της σπληνίτης. Όλα αυτά τα έμηναισεν ο Βαγής, χωρίς και την ελαξίτην ίσως κ' ο θ' ε' ο' ν' χωρίς την ελαξίτην

ίσως άποσυνείδητον κ' ίδεον. Ο Βαγής έμηναισε πάντοτε εκ των έσθεν, διά του άποσυνείδητου, του άποκαλομένου ψυχής, όχι διά της συνειδήσεως που άποκαλείται καθαρά δύναια. Ο Βαγής σπείρεται διά των αισθήσεων, της θαυμάσιας και θεσικαίτης και τής περ χτυπητής σκέψης, μα ποδ δεν είχε ποτέ την έσοτήν να διανοηται το πάθος του της τέχνης. Είς όλα τα έργα, που διεδέχθησαν έκτοτε την εσοτήν του παπαού μου εξαδικαίως και προσημαίνοντα παρατηρητέ κανένας μιά αλοθητική ήμηναιση από την έπιστημονική, την διανοητική προκατάληψη, την κακή έξη κολλέσ φορές.

Το 1917 ο Βαγής έκρησε τής θύρας των διαφόρων Σχολών Τεχνών και έβηκε άλλην είσοδον. Τον 1919 παρουσιάζει το πρώτο του έργο. Σήμερον ο Βαγής είναι

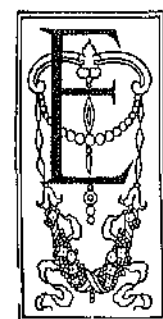

Ο έν Νέα Υόρκη Έλληνοαμερικανός γλύπτης, κ. Πολύγνωτος Βαγής, εκ Θάσου.—Το τελευταίως εις την Αιθνή καλλιτεχνικήν έκθεσησ της Νέας Υόρκης έκτεθεν νέον έργον του γλύπτου κ. Βαγή. Παριστή τον Φειδιππίδην, άνθόκοντα, άφ' ού ήμηναισε ν' άναγγελή εις τούς συμπατίτας του Αθηναίους ότι ένέμηναισε εις τον Μαυράδην τούς Βαρθόλους.

την θέαν τον την δημοσίαν. Και πρόκει να την εΐχον εις την Ελλάδα. Είς την Αμερικνή θ' άναγνωρισθόν τα έργα αυτά, καθώς και 2—3 άλλα, διά ύποστηγίχθον οικονομικός, διά γήσον δημοσίαν κτήμα. Δεν έχρον καμμίαν άμειρόλιαν περί τούτου, κρινόντες από το ένδιαφέρον Αμερικανών καλλιτεχνών και άλλων φιλοπόλων ίδιούτων που συγκεντρώνεται ζομότερον και ίσχυρότερον, μέσα με την ήμηναι, εις το στούντιο του Βαγή. Αλλά το ζήτημα δεν είναι μοναχά ν' άναγνωρισθή ο Βαγής από τούς Αμερικανούς και να όνομασθή ο Αμερικανός καλλιτέχνης. Το ζήτημα είναι, ότι ο Βαγής είναι, που παντός άλλου, Έλληρ καλλιτέχνης, δη άπλής ελληνικής καταγωγής Αμερικανός καλλιτέχνης, αλλά Έλληρ ήλος και έλος. Και τα έργα του πρόκει να διασημασθόν από τούς Έλληνας της Αμερικής και να εΐχον την θέαν τον εις τάς δημοσίας πλατείαις της Ελλάδος. Έβου κερμάσαν διά την νεοελληνικήν Τέχνην. Αποτελούν στοιχία κορυφώσεως και έμηναισεως του νεοελληνικού χαρακτήρος, εις μίαν έποχην που άνοοιαν τόσον παράξενα περί της ρευστότητός του. Έχρον σπάνιν ύποψώσιν εις την Τέχνην και την φιλοσοφίαν και την έπιστήμη. Και εις την σπάνιν αυτήν ήμηναισε η άναρχία μας η φρονη και η διασοτηχή. Δεν ήμηναισε μίαν εΐπουμεν, ότι το έργον του Βαγή είναι από εκείνα που συντρέχον εις την ρύθμισιν της ψυχής μας. Είναι από τα έργα εκείνα, που ήμηναισε μίαν ένμηναισε μίαν δημοσίαν κέντρον, σταματόν τον πολήτην και τον κίνουον να σκέπτεται, να μετρή εις το θέαμα του όφους και να συγκινείται θαθεά. Ο Ο Πρόδρομος του Βαγή λ. κ. και ο Τελευταίος των Τριμηνίων, οι δύο στρατιώται που συμβόλιζον τον παλιόν και τον νέον ελληνικόν πατριωτισμόν. (Συνέχεια εις την 22αν Σελίδα)

ΑΙ ΝΗΟΔΡΟΜΙΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΑΘΗΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΔΟΣΙΝ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

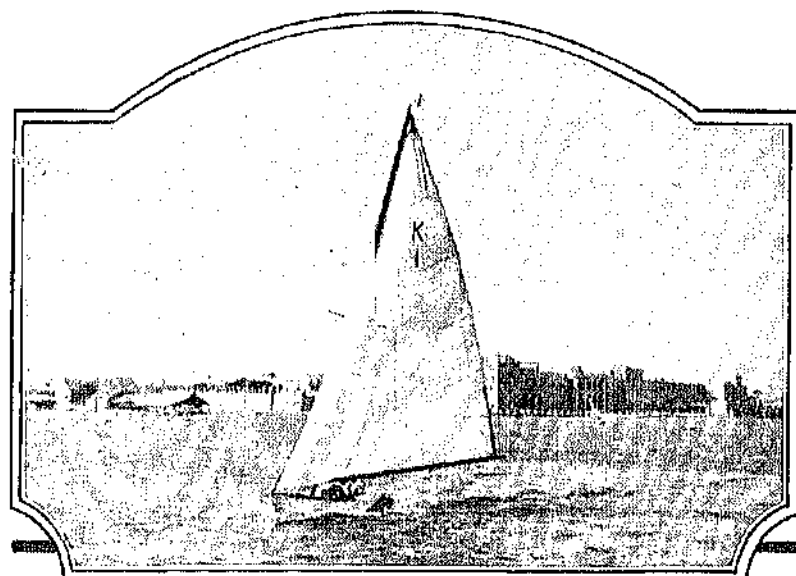

ΕΙΣ ΤΗΝ Αλεξάνδρειαν διεξήχθησαν τελευταίως, ως φαιίνεται από τās παρακειμένους ει κόνας, διεθνείς ηθοδρομικοί άγώνες, καθ' ους διεκρίθησαν τα περαχιά ίστοιερθήρια των Έλλήνων, τα όποια ως πευλοδούς έκδορον τον θαλάσσιον χριώτα του Αλεξανδρινού έθμου.

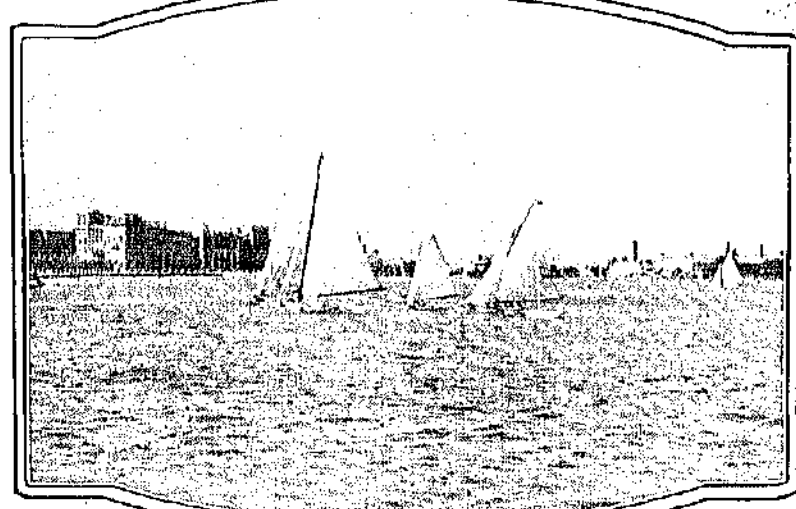
Αρχείως προς την διεθνή έπιβολήν ήν εσομείωσαν οι έπιτυχία των Έλλήνων εις τούς άγώνους τούτους, η πρωτοβουλία των εις τās άθλητικές επιδόσεις εις την χώραν των Φαραώ δεικνύει ότι οι Έλληνες δεν έπαυον να είναι και σήμερα οι κριτότεροι έκπολιτισταί της Αιγύπτου.

Είς ήμās τούς εύρωσιαμένους έν Αμερική, όπως και τούς έν Αγγλία δίδεται πολλήσις η εύκαιρία να έμβιβάζομεν εις την έκπολιτιστικήν έννοιαν των ηθοδρομικών, διαν η άσκασις αυτή, η όποια άλλοτε κατέοχη την Ελλάδα κριτότερον των θαλασσίων και δίδουσε τα φώτά της, επαλαμβάνεται εις τούς Αγγλικούς και Αμερικανούς έθμους, όπου υπέρχονται Αγγλίοι και Αμερικανοί οιακοδόμοι, όπως διεκδικήσουν έν κόσμελλον.

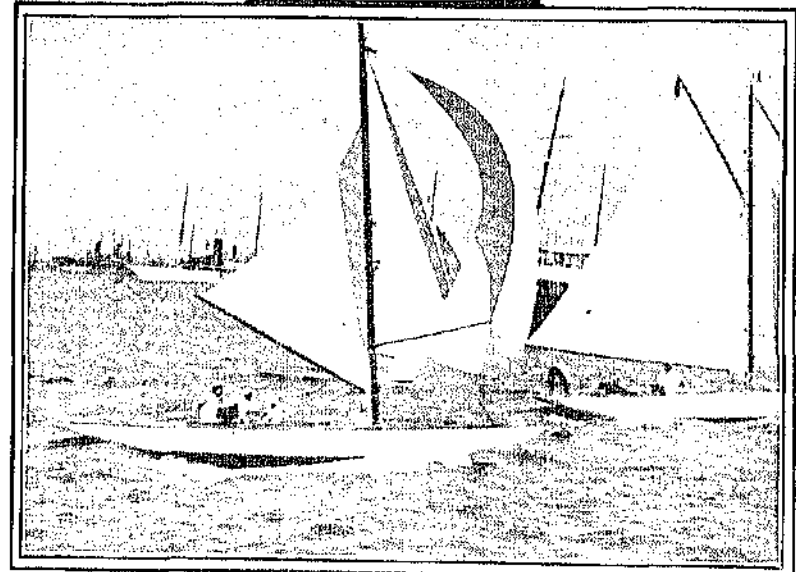
Το κώπελλον ιούτο έχει τόσον σημασίαν, όσον είχε ο κότινος στέφανος με τον όποιον έστειρώσαν τούς νικητάς εις τούς Ολυμπιακούς άγώνας. Αν ο πολιτισμός εύρίσκειται εις τα μνημεία της τέχνης και της έπιστήμης και των γραμμάτων, η διάδοσις του εύρίσκειται εις τούς άθλητικούς άγώνας. Και ίδου διατι δεν δύνανται να έννοηθή διαδεδομένους πολιτισμούς χωρίς να προηγηθή η άθλητική ζωή η παρασκευάζουσα την διάδοσιν του.

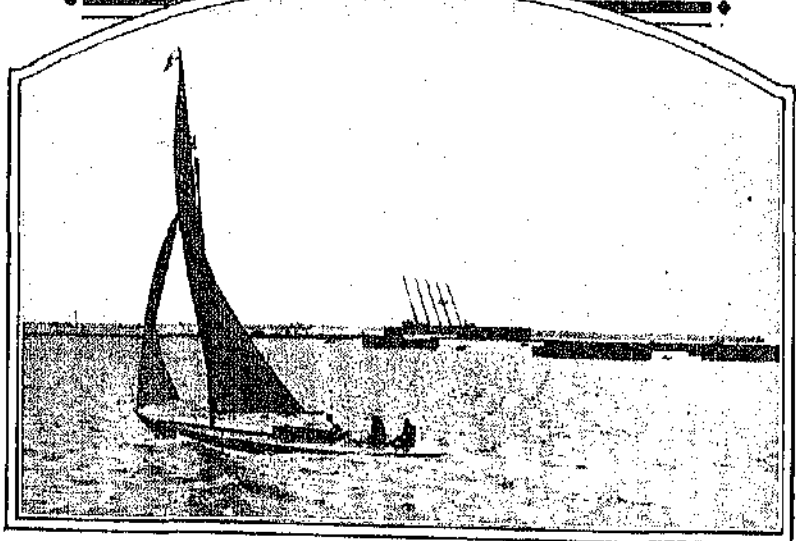
Η ελιώνη του κ. Κων. Σαλαγγού, όδο του Ησοθέου της Έλλης. Κανόντης πλέουσα μεγαλοπορεπάς. Είς το βάθος φαινόται τα άνάκτορα του Ρας Έλ Ντιν.

Η έκάνησις των τεσοδών.

Ο δόμος εις μίαν παραστατικήν και κρισίμην στιγμήν. Είς το βάθος διακρίνεται η θαλαμπίτης του βασιλέως Φωιά του Α΄

Η «Βανση» του κ. Νάνη Τσαντίδου. Οικαστής ο κ. Α. Σποφής.

ΜΙΡΑΝΤΑ ΘΕΟΧΑΡΗ — ΑΛΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ

Οι Γυμνασιώτιδες Καβάλλας εις τὸ ἐν Θάσῳ ἀρχαῖον θέατρον. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς εἰκόνας ὁ κ. Ρικάρδ, ὠριστερὸς αὐτοῦ ὁ καθηγητὴς κ. Στάνης, δεξιᾷ ὁ καθηγητὴς κ. Ἀρτίνοδς καὶ ἄπερῶν οἱ ἑταῖροι Βοα καὶ Σογρίγ.

Ἡ Αἰωνία Ἑλλάς

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΑΣΟΥ

Οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι τοῦ Γυμνασίου Καβάλλας ἐξέδραμον ἐπὶ τὴν ὄψιν τῶν κ. κ. καθηγητῶν εἰς τὴν νῆσον Θάσον πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἀπὸ διεπιστολομένων ἀνακαρῶν ἐπὶ τὴν ἑκπαίδειαν τῶν ἐταίρων κ. κ. Βοα καὶ Σογρίγ. Κατ' ἐπιτομήν σφαιριστῶν κατ' ἐξέλιξιν τὰς ἡμέρας διέτριβον ἐν τῇ νήσῳ καὶ ὁ δίσταμος διευθυντὴς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, κ. Μεντινί, ὄντως, παρακληθεὶς ἀπὸ τῶν δευθύνοντων τὸ Γυμνάσιον καθηγητῶν, κ. Στάνης, φημίτωσε περὶ τῶν διαφῶρων πλῆθος τοῦ τοίχου. Ἐπειτα ἤρχισεν ἡ ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἐπὶ τῆς ἁπείρας ἱερεῖας λέγον ἕκαστος εἰς τοὺς μαθητὰς ὁ κ. Ρικάρδ περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ ἐπὶ πελοπόννησόν τε λατρευμένου βοιωτοῦ τοῦ Πανός καὶ μετὰ τὴν ἐξ τῆς Ἀκροπόλεως κατάβασις περὶ τοῦ ἀπὸ ἐπὶ ἀνευρεθέντος ἀρχαίου

θεάτρου, ἐνθα ἐφορηγορήθησαν οἱ μαθηταί, ἔχοντες ἐν τῷ μέσῳ τοὺς εὐγενεῖς Γολάτας καὶ τὸν κ. κ. καθηγητὴν τῶν. Μετὰ ταῦτα αἱ μαθήτριαι ἐπισκέφησαν, ἀπὸ τῆς συνοδείας τῶν κ. κ. καθηγητῶν, τὴν ἀνακαρῶν Ἀγορὰν, μετὰ τῆς ἁπείρας συνεζήσαντο τὸ Βουλευτήσιον, τὸ Πρωταεὶον καὶ τὸ Διονύσιον (ᾧ δεῖον), τέλος δὲ καὶ τὸ ἕδην πλουσιόμορον Μουσείον, πρὸς τὸ ὅποιον εἶναι ἀνευρεθέντες πλεῖστον κτιστοῦ Ἀπόλλωνος.

Οἱ μαθηταί, παραμεινάντες ἐπὶ διήμερον ἐν τῇ νήσῳ, ἐπίστρεψαν εἰς Καβάλλαν, ἀποκαρῶντες πλείστας γνώσεις περὶ τοῦ θαυμαίου πολιτισμοῦ τῆς Ἀρχαίας Θάσου, ἡ ὅποια δικαίως ἀναμνησθῆναι εἴληται τοῦ Βοιωτοῦ καὶ ἡ ὅποια μέλλει νὰ παρουσιάσῃ, ἐὰν αἱ ἀνακαρῶν συνεχισθῶσι, μίαν νέαν Πομπήν. Γ. Μ.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΓΑΥΠΤΟΥ ΠΟΛΥΓΝΩΤΟΥ ΒΑΓΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 21ης Σελίδος)

ἐνόησαν ὅτι αὐτὸς τῆς ἱστορίας μας. Εἶναι ὁ στρατιώτης ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν ἀλόγων καὶ τοῦ ἀποστόλου Ἑλληνικοῦ πατριωτισμοῦ, ποὺ ἔκινε ἀναλλοίωτος ἀπὸ τῆς μάχης τῶν Θεσσαλιῶν μέχρι τῆς Μακεδονικῆς καὶ Μικρασιατικῆς ἐποποιίας τοῦ 2000 αἰῶνος. Εἶναι ὁ στρατιώτης—πολίτης ποὺ δὲν εἶναι πολίτης ἔχει, τὴν τελευταία τὸν οὐκ εἶναι, τὴν ἀσπίδα, τὴν ἀσπίδα τῆς ἐλευθερίας. Οἱ στρατιώται τοῦ Βαγῆ δὲν ἀνευρέθησαν τὸν θάνατον, ὅς θύματα μιᾶς ἀνάγκης, μιᾶς ἀνάγκης ἰδέας, μιᾶς παθολογίας, ποὺ δὲν εἶναι δικαιολογημένη εἰς τὴν συνείδησιν τῶν. Τὸν ἀνευρέθησαν, ὁ καθένας χωριστὰ, ὡς προσφάτως καὶ ὡς πρῶτον μίστος μιᾶς ἰδέας. Τῆς ἰδέας τῆς πατρίδος. Τῆς καλλιτεχνικῆς καὶ φιλοσοφημένης πατρίδος. Εἶναι ὁ στρατιώτης, ποὺ κατὰ τὸν Περιπέλιον ἔχουν καθαρὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ κινήτου ἢ τῆς ἰδέας.

Ὁ «φειδωπιδῆς» τοῦ Βαγῆ, τὸ γνωστὸν ἱστορικὸν πρόσωπον, ποὺ εἶχε ἀναγγεῖν εἰς τοὺς Ἀθηναίους τὴν μεγαλειότητα τῆς ἰστορίας εἰς τὴν ἰστορίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἔθνους—τὴν εἰδησὶν τῆς νίκης τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τοῦ βαρβαρισμοῦ, εἶναι ἕνα ἄλλο μνημεῖον τῆς ἀποδείξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ πατριωτισμοῦ. Εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ ὁ Βαγῆς ἔκαμε μίαν μεγάλην ἐκείνην ἐπιπέδωσιν εἰς τὸ καθῆστον τῆς Τέχνης, ὅτι ἐπανέστησαν φουτουριστικῶν, ἀκατάληκτον, αἰνεματικῶν, προβληματικῶν, συμπερασματολογικῶν ἀλλὰ ἐπανέστησαν ἐπὶ κλασσικῶν γραμμῶν, ποὺ δὲν ἐκαιοποιεῖ μόνον μίαν ἀνάγκην τοῦ καλλιτέχου, προσωπικῶν, ἀλλὰ καὶ μίαν γενεὴν ἀνάγκην. Ὁ «φειδωπιδῆς», τὸ ὅποιον δημοσιεύσαν τὴν φωτογραφίαν, ἐκπέπει ὡς τὴν ἀναγγεῖν τῆς νίκης. Τὰ μέλη του νεκρῶνται. Τὸ ἔθνος ὅλον, ὁ ὅλος ἄνθρωπος, ὁ δὲ ὅς Ἑλλήν ποὺ ἔφερε δρομαίος τὸ μέγα ἄγγελιον ἀποδύσας, ἀφῆσαν διαισθῆναι τὸν μίαν πόλιν, εἰς τὴν ὅποιαν διαδέχεται ἀποκαταστάσις τὸ κοινοῦ γεγονός, καὶ ἡ ὅποια σὲ λίγο θὰ ἐπιδοθῆ ὡς ἕνα ὄργανον ἀνεξίτητης χαρῆς. Ὁ ἀγγελιοφόρος προσηύχθη ἀποδύσθη ἐπανέστη τὴν συγκίνησιν τῶν συμπολιτῶν του καὶ ἡ ψυχὴ του εἶχε κινήσῃ ἀπὸ τὸ ἀσθένεια ἐκεῖνον τῆς θυσιᾶς ἰκανοποιήσεως, τὸ ὅποιον ποὺ λίγες φορὲς δομιζόμενος εἰς τὴν ζωὴν μας. Εἶναι τόσο δυνατὴς μερικὲς συγκινήσεις χαρῆς ἢ λύπης ποὺ ἡ καρδιά μερικῶν ἀνθρώπων δὲν εἶναι ἀρκετὰ αἴμα γὰρ νὰ τὴν τροποδοτήσῃ ἔστω καὶ γὰρ ἕνα δευτερόλεπτον. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος ποὺ ἡ φωνὴ ἐπεδόθη γὰρ τὴν ἀντοχήν διὰ τὴν ἀντοχήν συγκινήσεων. Ἀκριβῶς τὴν στιγμήν αὐτὴ τῆς ὑπέρτης συγκινήσεως, ἡ μὲλλον τὴν στιγμήν ποὺ συναντῶνται ἡ συγκίνησις καὶ τὸ φυσιολογικὸν γέννημα τῆς ζωῆς τοῦ ἀρχαίου πατριώτου—τὴν στιγμήν αὐτὴν συλλαμβάνει ὁ Βαγῆς. Στανιστὰ τὸ ἔθνος τοῦ χρόνου. Ἀναστῆλιν τὸν θάνατον. Μετὰ τὴν πτεροῦν Νύκτα, ποὺ πατεῖ ἐπάνω ὡς ἕνα πελοπόννησον, τὸ δάκρυ τῆς αἰωνιότητος, καὶ ποὺ ἀκούσθη τὴν δάφνην

τοῦ θρησκείου ἐκείνου εἰς τὴν καρδίαν τοῦ θρησκείου, νομίζει κανεὶς, ὅτι βλέπει ὅτι φυσικῶς θεοῦς τὴν λειτουργίαν ἐνὸς θαύματος. Νομίζει κανεὶς, ὅτι βλέπει ἕνα ἰσχυρισμὸν ζῆλου, ποὺ ἐπιμαρτυρεῖται μετὰ ἐπισημότητα εἰς τὸ ἡμετέρας ἔργον τοῦ θανάτου, ὅτι νὰ θάσῃ εἰς τὸν ἔθνον τὴν ὑστέτην εὐκαιρίαν τῆς ὑψηλότερας ψυχικῆς ἀγαλλιάσεως.

Τόσον εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ, ἔστω καὶ εἰς ἄλλα ἔργα του, ἡ δόνησις τοῦ Βαγῆ δὲν φαίνεται τόσο εἰς τὴν λεπτομέρειαν, ὅσον εἰς τὸ σύνολον, εἰς τὴν συνολικὴν διαμόρφωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἐπιπέδωσιν. Ὁ Βαγῆς, ὡς τεχνίτης, μας θυμίζει τὸν φειδωπιδῆν, ὁ ὅστις, ἔκκενόντες ἀπὸ τῶν Μακεδόνων, δὲν ὑπελόγησε τὴν λεπτομέρειαν τῆς ἀποδείξεως, ἀλλ' ἔβλεπε διαφῶρα τὸ τέλειον. Τὸ ὅλον ἔργον τοῦ θάνατου ἐξελίχθη μετὰ μίαν εἰσοδικὴν καὶ ἐπιπέδωσιν. Ὁ Βαγῆς, ὡς ἐπιπέδωσιν, δὲν χρονοτριβεῖ εἰς τὴν πορείαν τῆς ἰδέας του, οὔτε γάνεται εἰς παρόδους λεπτομερειῶν. Ἐπιπέδωσιν εἰς τὸ τέλειον του. Αὐτὸ ἔχει καὶ τὴν συνοχήν καὶ τὸ φρενὸν δόξισμα, ποὺ παρουσιάζουν τὰ ἔργα του εἰς τὸ ἔθνος τῶν. Βλέπει τὴν μάζαν τῆς ἰδέας, ὁμογενὴν σχεδὸν μονοκόμματα ἐπάνω εἰς τὴν ἰδέαν μᾶζαν. Κάθε του ἔργον οὗς κάνει τὴν ἐπιπέδωσιν δημιουργήματος, ποὺ ἐξελίχθη ἀπὸ τὰ ἀνεξερεύνητα ἄδη τοῦ Βαγῆ, χωρὶς νὰ περῶσιν ἀπὸ τὰ χεῖρα του. Ὁ «φειδωπιδῆς» τοῦ Βαγῆ, εἰς φυσικῶν μέγεθος, μῆκος ἢ χαλῶ, σημειῖται μιστοῦ σὲ Νεοελληνικὸν Στάδιον τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι ἀποτελοῦσιν ἀσύνθητες μνημεῖον Ἑλληνικοῦ πατριωτισμοῦ καὶ Ἑλληνικῆς καλλιτεχνικῆς δόξης. Τολμήσαν δὲ νὰ εἰπωμεν καὶ νὰ εἰπωμεν ἀδιαισθητῶς, ὅτι ἔστω κανεὶς ἄλλο πλῆθος δὲν θὰ διαβίνας τὴν ἰστορίαν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς τὴν ἔθνην μας πρωτεύουσαν, ὅσον ἡ κατὰ ἀπὸ ἕνα τέτοιον μνημεῖον ἐπιγομῆ «ἄσθη» τοῦ ὁμογενεῶν Ἑλληνισμοῦ εἰς τὴν κατὰ τῆς Τέχνης». Ἄσθη δὲ γενεὴς συνεισφορᾶς τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἀμερικῆν. Πρέπει νὰ σημειωθῆ ἔδω, ὅτι γὰρ ἔργα τοῦ Βαγῆ ἐξετέθησαν εἰς τὰς ἀποκαταστάσις Ἀμερικανικῆς ἐκθέσεως καὶ εἰσέρχον τὸν θαυμασμὸν τῶν ἀμερικανικῶν τεχνολογικῶν διὰ τὸ πλῆθος τοῦ νέου καὶ πρωτότυπον Ἑλληνικὸν γλῶσσον. Καλλιτέχνη, διανοοῦμενοι καὶ τεχνολογίται, ὡς ὁ Μπῆνι Μαζλιχ, ὁ Τζῶν Μάθου, ὁ Χίλλεϋ, ὁ Τζῶνις Φορτίε, ὁ Τζῶνις Σαλγκράνκ, ὁ Γεωργίος Ντέ Φόστερ, ὁ Φρέντ Κλάρκ καὶ ἄλλοι, ἐξεφραδίσθησαν ἐπαινετικῶν καὶ ἄνευ ἐπισημῶν ἐπὶ τοῦ Βαγῆ ὡς γλῶσσον μὲ δόνησιν καὶ πρωτοτυπίαν. Τὰ Γαλλικὰ ἀσθενῶν καλλιτεχνικὰ περὶ ἑαυτὸν «ἄσθη» Ἀρτίνοδς ν' ὄφουσαν καὶ ἑαυτὸν καὶ τὸν μὲν-ἑταῖρον Βοα εἰς δημοσιεύσαν κριτικῶς. Ἡ δὲ ἑσθνικὴ Ἑγκυκλοπαίδεια Ἀμερικανικῆς ἱστορίας δι' ἀποκαταστάσις ἔβλεπε τελευταίως διανοοῦμεν σημειώσεως, διὰ τὴν δημοσίευσιν διαφῶρων τοῦ Βαγῆ ὡς σηματοῦσιν Ἀμερικανικῶν καλλιτέχων. Α. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΑΣ.

ΜΙΡΑΝΤΑ ΘΕΟΧΑΡΗ

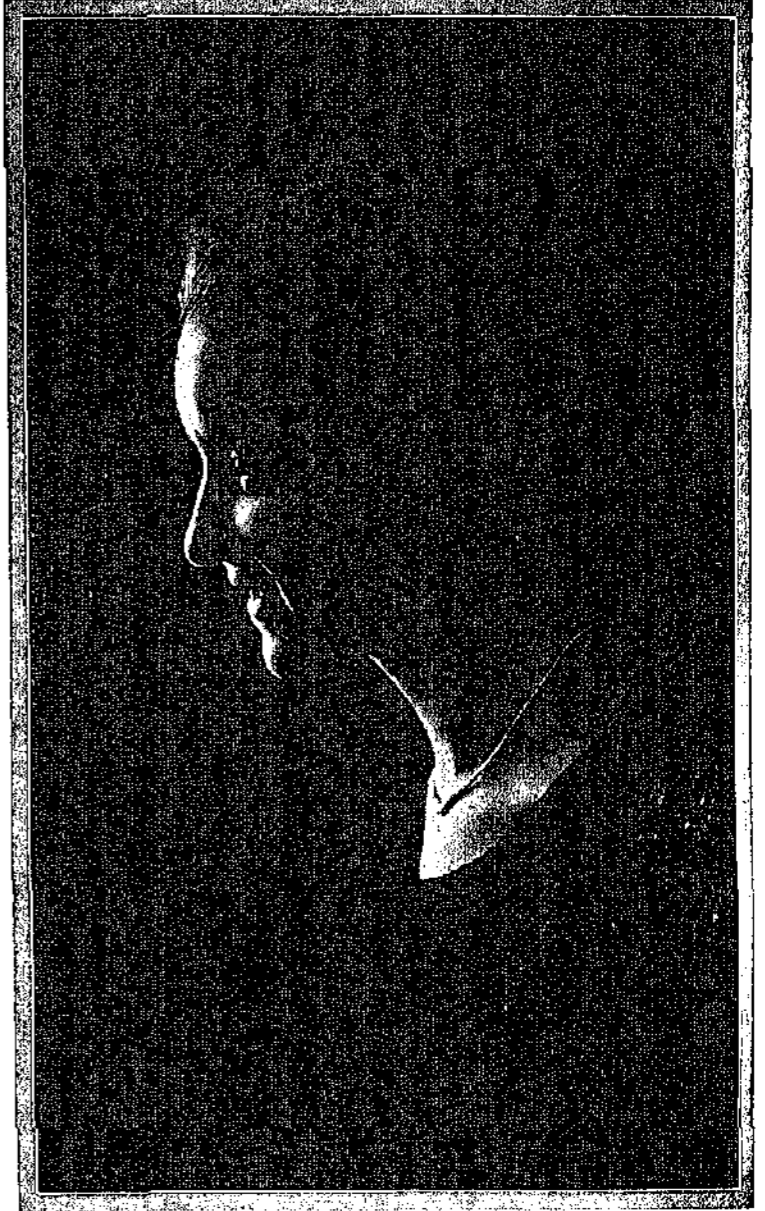
Εἶναι δύο ἀδελφές—ἀγαπαιτέες τῆς Κυβέλης. Ἡ μία εἶκοσι χρόνων. Ἡ ἄλλη δεκαεπτά. Ἡ πρώτη ἕνα κορίτσι ποὺ εἶναι κ' ἕλας μητέρας. Ἡ δεύτερη, μία νέα ποὺ εἶναι ἔτι ἀκόμα κοριτσάκι. Κι' οἱ δύο ἐνομιμῶν εἶνουν ὡς πῶλον τὴν μητέρα τους.

Ἡ Μιράντα εἶναι ἡ ὄμορφη. Ἡ Ἀλίκη εἶναι ἡ Ζωηρότερη. Ἡ μεγαλειότερη κάνει πάνω στὴ σκηνὴ τὴν ἐντύπωσιν ἐνὸς ἀρχαίου ἀρᾶθου—ἐνὸς ἀπὸ τοὺς γλυκωτέρους ἐκείνου ἀκούσθους ποὺ εἶχαν στοὺς παλαιότερους αἰῶνας οἱ βασιλεῖς, ὅπως τοὺς βλέπει κανεὶς ἀποκαταστάσις ἀπὸ προγραμματικῶν ζωγράφων. Οἱ κινήσεις τῆς ἔχουν ἀριστοκρατικότητα, τὸ πρῶτον τὴν μίαν ἐκφρασί μημουσικήν, οἱ στάσεις τῆς μὴ εὐγένεια ποὺ κανεὶς προσπάθεια δὲν μπορεῖ νὰ τῆς ἐπιτύχῃ. Ὅταν κάθεται, ὅταν μιλεῖ συλλογίζετα, κανεὶς νεκρὸς ὑπάρχει, ἀναθρημένες μᾶλλον παραδόσεις εὐγενείας καὶ καλὰ μίγαντα, ποὺ ἀνοδοῦσιν τὴν ἀπλότητα μὲ τὴν ἀκατάδεξια, τὴν κλωσμένη μὲ τὴν ψυχρότητα, τὴν ἀγνόητα μὲ τὴν ἐπιγνώσιν καὶ τῆς ἀμορφίας των καὶ τοῦ ὀνόματός των. Ποῦ εἶναι παρθένας καὶ συγχρόνως μεγάλες κυρίες.

Ἡ μικρότερη εἶναι στὴ σκηνὴ ἕνα ζεστασμά ζωῆς, ἀφροντίσις, χαρὰ καὶ κινήσειον. Ἐνα τρελλοκόριτσι: ἕνα ἀπὸ τὰ κορίτσια ἐκεῖνα ποὺ σκανδαλίζουν τῆς γρηῆς καὶ συντηρητικῆς κυρίας μὲ τὰ ἀγορίτσια φοροῦντα τους, μὰ ποῦ, σὲ τὸ ὄνομα, κρύβουν ὡκεανούς τρυφερότητας καὶ ἀγνότητος. Ποῦ πηδᾶνε, ἀγκαλιάζουσι νέους καὶ γέροντας κυρίους, χαλᾶνε τὸν κόσμον, κάνουν ἐδιάκριτες ἐρωτήσεις, δημιουργοῦσι φάσεις καὶ ποῦ γελᾶνε, ἔλα γελᾶνε—ἐκαρδιστικῶς. Ἐνα ἄπειρο καὶ διαρκὲς κῆρυ, μὰ χαρὰ ποὺ εἶναι ὡς λαλοῦσιν ὁμοδοσιῶν ὡς ἕνα ἀνοικτικὸν πρῶτον, μὰ ταυτικῶν γὰρ τὴν ὅποια δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ κρατήσῃ χάριτα, εὐκρινεῖται γαστρίσας καὶ, κάποτε, μέσα σὲ χαριτωμένον καὶ τρελλὸ κεφαλάκι μὴ συγκέντρωσι γυναικῆς, μὰ σαδερῆ ἐνατένισι τοῦ μέλλοντος ποὺ συγκινεῖ βαθύτατα γιατί μοιάζει σὺν ἀπογοητευτικῶν ἔσθηνων ὕστερα ἀπὸ ἕνα ὄρατο ἔθνος...

Στὴ ζωὴ εἶναι ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον ἄρ' εἶναι ἐμφανίζονται στὴ σκηνή. Οἱ ῥόλοι ἰδῶ ἀντιστρέφονται Ἡ Μιράντα εἶναι ἡ νέα ποὺ τρελλοῦσιν μὲ ἔτι τρελλοῦσιν τὴν ἐσχάτην μας. Ποῦ παρακολουθεῖ τὴν μόδα, εἶναι ὑπόδειγμα κομψότητος, ἀλλὰ εἰς τακτικὰ κομψώσεως, ἀγαπᾶται ἀπὸ σπῆρα, χορεύει ὑπὸ τοὺς ἤχους τζέζ-μπάντ, διασκεδάζει, παίει μὲ αὐτοκίνητον, κινεῖται. Ἀτρελλοῦσιν γὰρ τὴν κινήσει, μὴ ἀπῆλθῃ εἰς κάποια ἐρώτησι ποὺ τῆς εἶχε ὑποβάλει. Ἡ ἡσυχία ποὺ κάνει τὴν ἐντύπωσιν ἡμιανημένων νεράων. Παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἔχει κανένα σωματικόν. Ἐπᾶρχει στὴν ψυχὴν τῆς, μὰ μὲ ἕλας αὐτῆς τῆς κομψότητος, κ' ὁ μοσιμῶς ποὺ διακρίνει τοὺς καλλιτέχνας. Γι' αὐτὸ μπορεῖ νὰ τὴν ἰδῇ κανεὶς τόσο ὡς ἕνα ἀριστοκρατικὸν κέντρον ὅσο καὶ σὲ μίαν ἔξοχον ταβέρναν. Ὅτι τῆς ἀρᾶσι τρελλὰ εἶναι ἡ ζωὴ, ἡ ζωὴ ποὺ ἀλλάζει διαρκῶς σὺν ταῖνα κινήσειον, τὸν ποῦ ποὺ φέρνει τὴν ζῆλον. Ἐπᾶρχει ἕλας ὡς αὐτὴν ποὺ ἀγαπᾶται τόσο τὴ ζωὴ μὰ τόσο ἀδύνατος ὥστε νὰ μισοῖ νὰ περῶν ἀντιμέτωπ τῆς χωρὶς νὰ θύγεται ἀπὸ τῆς χυδασιότητος τῆς, εἶτε γιατί δὲν στρέφεται νὰ τῆς ἰδῇ, εἶτε γιατί δὲν τῆς καταλαβαίνει.

Ἐξοικιστὸς χρόνων, εἶναι κ' ἕλας μητέρα χωρὶς νὰ πάθῃ νὰ εἶναι κορίτσι.

ΑΛΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ

Πρωτοφάνηκε στὴ 1919 στὸ ἔργον αὐτὸ Ἑλευσινῶρες, αὐτὸ ἔγραψε τὴν πρῶτην σκηνὴν ποὺ μοῦ εἶπε, ἀλλὰ μοῦ φαίνεται πῶς ἦταν κάποια ἀποκαταστάσις ποὺ μοῦ εἶπε πῶς καὶ μπορῶ νὰ κάνω κ' ἔργον. Ὅταν πρωτοπαίξει ἐννοίωσις μὴ μεγάλη χαρὰ. Ἡ ἐννοίωσις πῶς ἔφτασα ἐκεῖ ποὺ ἦθελα. Ἀλλοίμονο, ἦσαν κερὴ καὶ δὲν ἔφερα πῶς ἔρχετο μόνον.

Τὴν πρῶτην γιὰτὶ νομίζετα; Γιὰ... γρηγορῶ. Τὴν ἔστειλαν μάλιστα στὴ Παρίσι γιὰ σπουδῆς, ἀλλὰ ἀπέτυχε στῆς ἐξετάσεις ποὺ ἔδωσαν στὴ Σορβόννη (αὐτὸ τὸ ἐκμιστρῶσιν μὲ ἔρευνα) καὶ γυρνώντας στὴν Ἀθήνα, ἀνέβηκε καὶ πάλι στὴ σκηνή. Ἐπειτα παντρεύτηκε, ἀπέσπρη ἀπὸ τὸ θέατρο λίγο καιρὸ, σήμερα ὡμῶς παίξει τακτικὰ παιδὰ στὸν ἕισον τῆς μητέρας τῆς.

Ἀγαπᾶται τὸ θέατρο καὶ ἐπιπέδωσιν ὡς αὐτὸ μὲ σπάνια εὐσυνειδησία. Οἱ ῥόλοι τῆς τῆς γίνονται ἐπᾶρτες, καὶ στὸν ἕισον τῆς ἀκόμα. Ἡ προσπάθειά τῆς ὅλη στρέφεται σὲ νὰ κατανοήσῃ βαθύτα τὸν ῥόλον τῆς καὶ νὰ τὸν ἀποδώσῃ ὀμοιομορφικῶς. Γι' αὐτὸ καὶ μελετᾶται πολὺ κ' ἐπειδὴ ἔχει μεγάλη μνήμη δὲν παρομοιάζει ποτὶ τὸ ἔθνος τῶν περισσοτέρων, δυστυχῶς, Ἑλλήνων ἡθοσιῶν, ποὺ περιμένουν ἢ ἀκούσων τῶν ὑποβολῶν γὰρ νὰ μιλήσουν. Τὸ παίξιμό τῆς εἶναι συμπαρῶν. Προσπαθεῖ νὰ παῖξῃ φυσικὰ, ἀποφεύγοντας τῆς ὑπερβολῆς, τὰ νεύρα καὶ τῆς φωνῆς ἢ κρατώντας κάποιο μέτρο κ' εἶναι ποὺ εἶναι ἀπᾶρτητα. Οἱ ῥόλοι ποὺ τῆς ἔρῃσιν περισσότερο εἶναι οἱ τῶν ἀνοικτικῶν—στοὺς ὅποιους ἡ μητέρα τῆς εἶναι μεγάλη καὶ ἰδίως ὁ ῥόλος τῆς στὴ «Ἐνάτη Κρίσις», τοῦ Ἀλφρέδου Σαβούαρ, ἔργον παρμένο ἀπὸ τὸ ὁμοίωμα μωβιστόγραμμα τοῦ Τολστόη. Ὅς τόσο τὰ ἔργα ποὺ ἀγαπᾶται εἶναι ἔτι τὰ ἁπλᾶ ἀλλὰ εἶναι ποὺ ἔχουν κάποιο ἔθνος φιλοσοφικὸ καὶ τύπος περιέργους ἢ πλοσυρῶντος ψυχικῶς, ὅπως εἶναι τὰ Ρωσικὰ.

Τὰ βιβλία τῆς ἐννοῦσιν καὶ εἶναι ἡ ὀμορφότερη γι' αὐτὴν ἀπόλαυσις. Ἀρᾶσι τὰ φιλολογικὰ καὶ τὰ ἱστορικὰ, ἀπὸ τοὺς ποιητὰς δὲ τὸν Σόλλεϋ, τὸν Γουόρτσγουορντ, τὸν Λογγφῆλλου, τὸν Πορφύρα καὶ τὸν Παλαμά.

Αὐτὴ εἶναι ἡ Μιράντα. Ἡ κωμῆσις Μιράντα, ὅπως τὴν λένε.

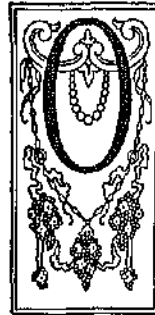
Ἡ Ἀλίκη τὸ τρελλοκόριτσι τῆς σκηνῆς, εἶναι στὴν πραγματικῆ ζωὴ ἕνα κορίτσι μὲ χαρακτῆρα. Ἀποστρέφεται τὸ φέμμα, τόσο στὴ χεῖρ ἄλλων ὄσων καὶ σὲ δικὰ τῆς, ἀδιαφορεῖ γιὰ τὸν κόσμον, καὶ δὲν ἀρᾶσι καθόλου τὴν κομψὴν ζωὴ. Δὲν τὴν βλέπει κανεὶς ποτὶ σὲ κοσμικὰ κέντρα ἢ σὲ νῆσους, ὅπως τὰ κορίτσια τῆς ἡλικίας τῆς. ἔχει μίαν πρῶτην ομορφότητα χωρὶς ὅμως ἡ ομορφότητα αὐτὴ νὰ στραγγίξῃ τὴν ὀμορφίαν τῆς ψυχῆς τῆς. Ἡ εὐδότητά τῆς ἔχει πολλὴ ὀμορφότητα μὲ τὴν Ἀγγλοσακωνικῆ. Κ' ἔστω ἔτι μόνη ἡ εὐδότητά τῆς ἀλλὰ καὶ (Συνέχεια εἰς τὴν 33ην Σελίδα)

ΤΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

ΥΠΟ ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΔΩΔΕ, ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ Μεδερός, Ρουπέ, τὸν ὁποῖον οἱ γυναικοὶ τοῦ ἀνομιῶντος...

Ἦσαν ἀνομιῶντες ἀλλὰ δὲν ἔφευγε κανένα τραῦμα, καμμιὰ πληγή. Τὴ συνέβαινε, λοιπόν, ἦσαν μὴ κἀνὰ νεκρὰ. Ἀλλὰ πὸς εὐρέθη ἐκεῖ; Τὴν ἐσκόπισαν;

Ὁ κ. Ρεναρδέ εἰδοποιήθη καὶ κατέβηκε ἀπὸ τὸ δωμάτιό του, χωρὶς νὰ χάζη καὶ...

Ὁ ἱερεὺς προσεπάθει νὰ παρηγορήσῃ τὴν ὑποφορήντη μητέρα.

τὸν εὐρέθη: —Σέβαστε περὶ τίνας πράξεις; —Μάλιστα, ἓνα παιδί νεκρὸ ἀνεκαλύφθηκε ἀπὸ τὸν Μεδερόκα στὸ δάσος.

Κι' ἄρχισαν νὰ περαιοῦν μίσα στὴ γλῶσσι, ὃ ἐνάς κοντὰ σὺν ἄλλο, τὰ δὲ ἐλεμήματά τους ἤνοιξαν ἐδῶ κ' ἐκεῖ.

Ὁ γυιανὸς ἔβλεπε φάναξ πρῶτος; —Ἐδῶ εἶναι, ἔδῳ.

Ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα, μέσα στὸ σκούρο, φάνηκε κἀκεῖ, λευκὸ σὰν σεντόνι. Οἱ ἀχτίδες τοῦ ἡλίου...

Ὁ γυιανὸς ἀπεκάλυψε τὸ πρόσωπο καὶ ἀνεγνώρισε τὴν στραγμικὴν Ἰωάνναν.

Ὁ Μεδερός, ὁ λοιπὸν, μίση ἀπὸ τὴν εἰσοδὸν τῆς ἐπισημίας, διαστράφηκε, καὶ ὄπισθεν ἐναντὶ κατέβηκε; Ἐπειὰ νὰ τὸν ἤλπιον ἄνευ...

Δημιμαχὸς, ὅτι ἡ κόρη αὐτῆς εἶχεν ἔξαφανισθῆ; —Προβλεπόμενα. Μὲ εἰδοποιήσαν πρὸς, κατὰ τὰς ἔξ. Καὶ ἀργότερα ἦλθε καὶ ἡ μητέρα τῆς μικρῆς νὰ μὲ βεβαιώσῃ.

—Θεὸ μου—εἶπε.—Δὲν θὰ ἦθελα ποτὲ νὰ δῶ τέτοια τραγικὴ σκηνή. Ὁ Φίλιππος εἶχεν ἐπιστρέψῃ τώρα μὲ ἄδεια τὰ χέρια.

Ὁ γυιανὸς ἐκείνησ καὶ καθάπερ κοντὰ στὴ γοῆ γιὰ νὰ τὴν παρηγορήσῃ. Ἐβλεπὲ τὰ χέρια τῆς ἀπὸ τὸ πρόσωπο καὶ μὲ ἀνομιῶντος καὶ μὲ ἀνομιῶντος...

Ὁ γυιανὸς ἐκείνησ φάνηκε τότε στὴν ἐξουσίαν τῆς ἐλεμίας. —Ὅτι τὸν τιμωρήσατε... τὸν κακοῦργον... ποτὲ μὴ σκότισε τὴν Ἰωάνναν μου;

Ὁ ἀνομιῶντος ἐξέστησε ἔξακουσθῆσαν ἄλλο τὸ καλοῦσιν, χωρὶς κανένα ἀποτέλεσμα. Ὁ δολοφόνος δὲν ἀνεκαλύφθη. Μυστήριον κατήχησε τὸ ἐγκλήμα τοῦτο.

Ὁ πιστὸς ταχυδρόμος Μεδερός, δὲν εὐρέθη νὰ ἐπιστρέψῃ νὰ ἐπιστρέψῃ νὰ γράψῃ εἰς τὸν Δημιμαχόν.

Ὁ γυιανὸς ἐβλεπε μίσα στὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον οἱ γυναικοὶ τοῦ ἀνομιῶντος...

Ὁ γυιανὸς ἐβλεπε μίσα στὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον οἱ γυναικοὶ τοῦ ἀνομιῶντος...

Ὁ γυιανὸς ἐβλεπε μίσα στὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον οἱ γυναικοὶ τοῦ ἀνομιῶντος...

Ἰβλεπε τὸ γέροντ' αὐτὸ καὶ ἐπικεῖσε τὸ ἄτυμασθὲν θύμα του.

τρεχε πρὸς νέον ἄγγον. Ἦν κρῶσις τὸν τὸν ἐξηγάγαζε πρὸς τοῦτο.

Ὁ γυιανὸς ἐβλεπε μίσα στὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον οἱ γυναικοὶ τοῦ ἀνομιῶντος...

Ὁ γυιανὸς ἐβλεπε μίσα στὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον οἱ γυναικοὶ τοῦ ἀνομιῶντος...

Ὁ γυιανὸς ἐβλεπε μίσα στὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον οἱ γυναικοὶ τοῦ ἀνομιῶντος...

Ὁ γυιανὸς ἐβλεπε μίσα στὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον οἱ γυναικοὶ τοῦ ἀνομιῶντος...

Ὁ γυιανὸς ἐβλεπε μίσα στὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον οἱ γυναικοὶ τοῦ ἀνομιῶντος...

Ἔβλεπε ὅπως πάντοτε, ἐκείνησ ἀνομιῶντος καὶ ἐξουσίαν...

Ὁ γυιανὸς ἐβλεπε μίσα στὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον οἱ γυναικοὶ τοῦ ἀνομιῶντος...

Ὁ γυιανὸς ἐβλεπε μίσα στὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον οἱ γυναικοὶ τοῦ ἀνομιῶντος...

Ὁ γυιανὸς ἐβλεπε μίσα στὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον οἱ γυναικοὶ τοῦ ἀνομιῶντος...

Ὁ γυιανὸς ἐβλεπε μίσα στὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον οἱ γυναικοὶ τοῦ ἀνομιῶντος...

Ὁ γυιανὸς ἐβλεπε μίσα στὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον οἱ γυναικοὶ τοῦ ἀνομιῶντος...

Ὁ γυιανὸς ἐβλεπε μίσα στὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον οἱ γυναικοὶ τοῦ ἀνομιῶντος...

Ὁ γυιανὸς ἐβλεπε μίσα στὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον οἱ γυναικοὶ τοῦ ἀνομιῶντος...

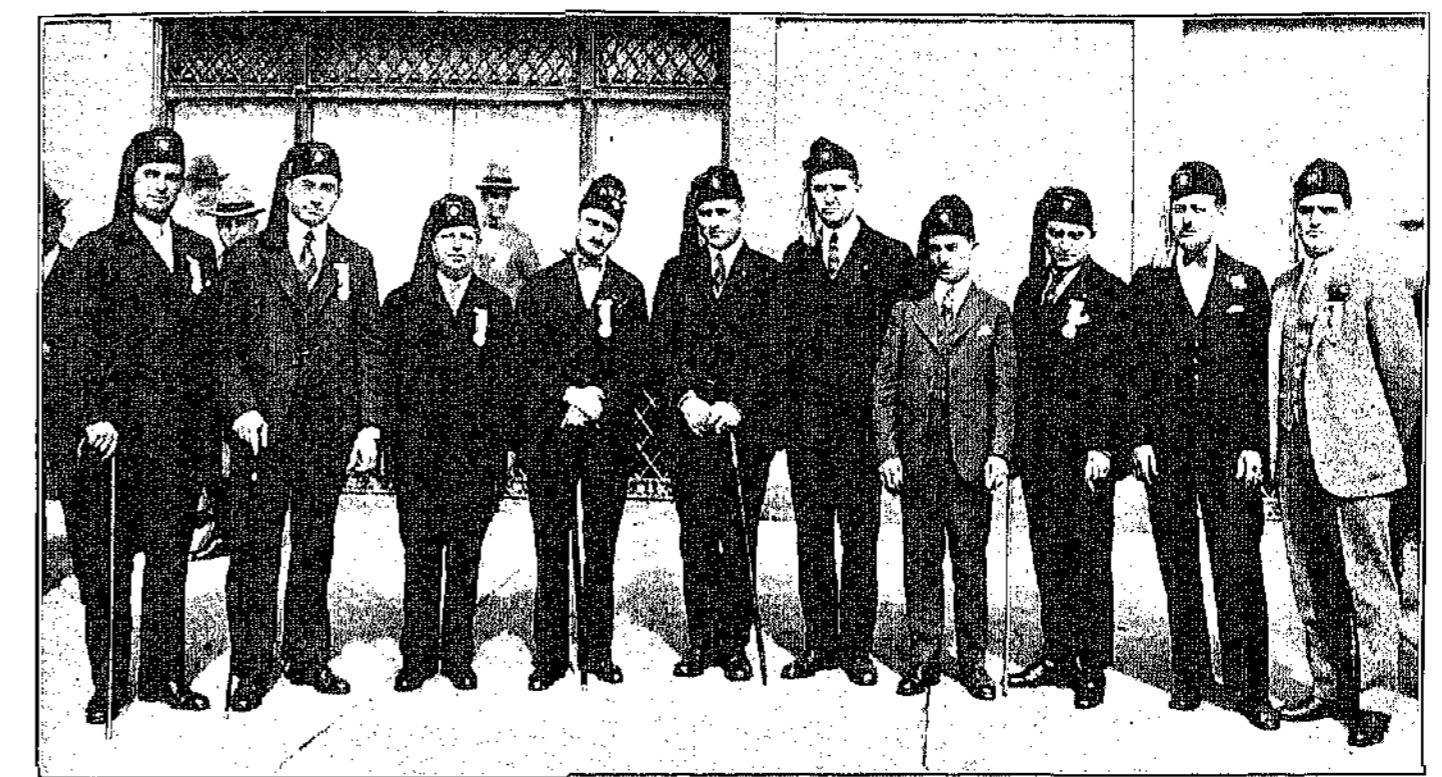
Εὐρέθη νεκρὸς εἰς τὸν σκόπον ὅπου ἔκαμε τὸ ἐγκλήμα. (Συνέχεια εἰς τὴν δὴν Σελίδα)

Ἡ Ἑλληνοαμερικανική δευτέρα συνέλευσις τῆς Ἡellenic Educational Progressive Association συνεκλήθη ἐν τῷ Σικάγῳ τὴν 7ῃ ἐπιπέμῳ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, εἰς τὴν ἧσαν ἀνεπαρκοῦσθαι οὐκ ἀποκαλιπόμενα ἑκείνη τῆς διαφόρου Ἑλληνικῶν πατριωτῶν. Ἡ Ἄρηνά ἡμετέρα δευτέρα συνέλευσις ἐπέτελλε ἐπὶ τῷ Ἑλληνισμῷ. Ὑπολείπεται ἤδη νὰ ἀποδοχῆ ἕως παρὰ τῆ Ἀγγλικῆ γλώσσῃ εἰσαγγῆ καὶ ἡ

Ἑλληνική δὲ δευτέρα συνέλευσις τῆς. Πρώτης τοῦ ἡμετέρου ἀποδοχῆ ἕως τῷ Σωματεῖον ἀπαρτῆ ἀπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Καθάρσεως καὶ κίσεια τὰ μὴ Ἀμερικανικὰ Σχολεῖα καὶ καταγγέλλει τὸν ἐξορισμὸν Ἰνδῶν, ὅπως διακολληθῆ ὁ δῆμιος ἐξαιρέτικα, διατιποθεῖται κατὰ τὴν περιουσίαν Γενικῆς Συνέλευσις ἐν Οὐάσιγκτον καὶ δημοσιονομῶν εἰς τὸν Ἀμερικανικῶν Ἰνδῶν, ἐπιφορῶν τῆς γενικῆς ἀγαθήτητων τῶν

συνέλευσις. Ἐφόσον οἱ ἀδελφοὶ ἐγγήρουν εἰς τὸ Σωματεῖον τῶν δὲν εἶναι ἐναντίον τοῦ ἐξορισμοῦ Ἰνδῶν, ὅστις παροφθαί με- ρίως ἐπιφέρει εἰς τὴν Ἀμερικῆν, διαπαταγοῦν τὸς με- τὰ τῆς ἀποδοχῆς αὐτοὺς εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν πνεῦμα. Ἡ ἀνωτέρου εἰδὸν πατριὰ τὸ δέταρον τῆς Ὁργανώσεως τὸ δοθῆν εἰς τὸ ἐν Σικάγῳ ἐνοδοχεῖον Drake.

Τὸ διὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐκλεγθὲν Ὑπατον Συμβούλιον τῆς Ἑλληνοαμερικανικῆς Ὁργανώσεως Α Η Ε Ρ Α, (American Hellenic Educational Progressive Association). — Φωτογραφία Αθηνῶν Βροῦκ, ἐν Σικάγῳ.

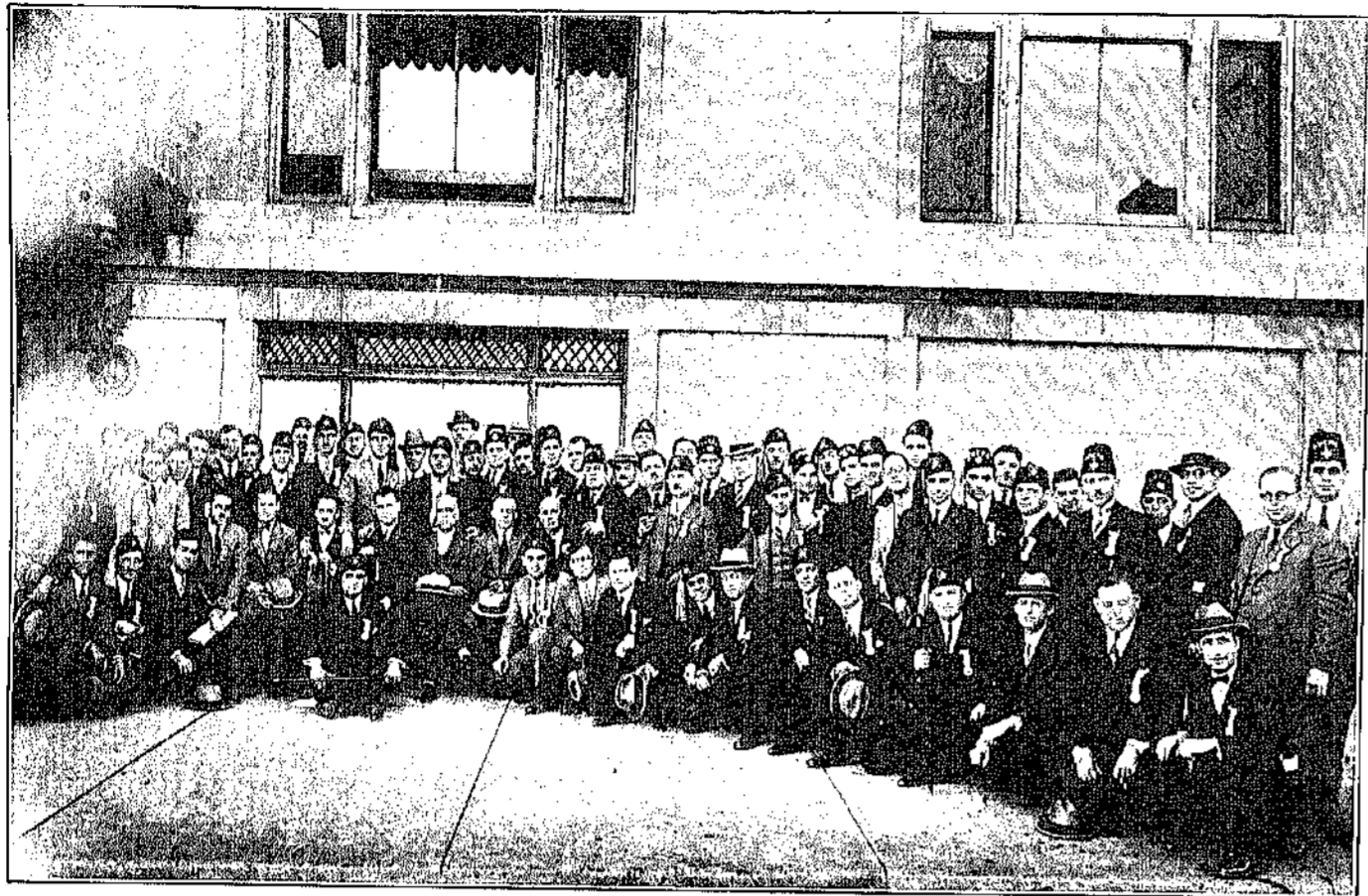
ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ **Α Η Ε Ρ Α** ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Τὴν 28ην Σεπτεμβρίου, τὸ Ἑλληνοαμερικανικὸν Σωματεῖον ἄρχισεν τὰς ἐργασίας τοῦ Τρίτου Ἑτηρίου Συνεδρίου τοῦ εἰς τὸ Σικάγῳ, εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς ἐνοδοχεῖον τῆς πόλεως ἌΝΤΡΑΪΚ. Πλὴν τῶν τακτικῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων Τμημάτων παρὰ τῷ Συνεδρίῳ, κατὰ τὴν ἐναρξιν ἦσαν παρόντες καὶ πολλοὶ Ἀχέπτες, μὴ ἀντιπρόσωποι, ἐκ τῆς πόλεως Σικάγῳ καὶ ἄλλων γειτονικῶν σημείων, οἱ ἐκλεκτὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς πατριῶς Σικάγῳ καὶ τῶν πέριξ. Ὡς πλὴν ἦσαν παρόντες καὶ ὁ Γερουσιαστὴς τῶν Η. Π. Πολιτειῶν, ἐξ Ἠλιάνης κ. Ντέγγη, ὁ Ὑγειονομικὸς Ἐπίτροπος τοῦ Σικάγῳ δόκτωρ Χέρμαν Μπρόντσε, ὁ Πρόεδρος τοῦ Κολλεγίου Κάρρολ, ἐκ Γουάσκια τοῦ Γουίτσον κ. Γκάνφελντ, ὁ δικαστὴς Σέργουα καὶ ἄλλοι Ἀμερικανοί. Τῆς ἐναρξέως προηγήθη θρησκευτικὴ τελετὴ, κατὰ τὴν ἧσαν ὁ Ἐπίσκοπος Σικάγῳ, Σεβ. κ. Φιλάρετος, ἀπήγγειλεν εὐχὴν ἑλληνιστῶν καὶ ἀγγλιστῶν. Ἐκ μέρους τοῦ Τμήματος τῆς Ἀχέπτης ἐν Σικάγῳ ἐξαίρεσις τοῦ συνέδρου ὁ κ. Ρούσς, Πρόεδρος τοῦ Τμήματος, ὅτε ἡ Προεδρία τοῦ Συνεδρίου μετεβίβασθαι εἰς τὸν ὕπατον Πρόεδρον τοῦ Σωματεῖου κ. Β. Τσιμπιθῆ. Ὁ λόγος ἐδόθη τότε εἰς τὸν κ. Ἀνδρέαν Νίκαν, δικηγόρον ἐκ τῆς πόλεως Κάντον τοῦ Ὁχάιο, Πρόεδρον τοῦ Τμήματος τῆς πόλεως ἐκείνης. Τὸ θέμα τοῦ ὁμιλητοῦ ἦτο Ἑλληνικὸς πατριωτισμὸς ἐν Ἀμερικῇ. Ὁ κ. Νίκας παρετήρησεν, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς πατριωτισμὸς ἐν Ἀμερικῇ ἀπέδωκε οὐ μάλιστ' ἀποτελέσματα ὑπὲρ τῆς χώρας, μελονέτι ἡ ἀθάρα μετανάστευσις τῶν Ἑλλήνων ἤρχισεν ἀστατικῶς μὲν πρό 25 ἐτῶν. Καὶ ὁ κ. Νίκας ἀνέφερεν, ὅτι 65,000 Ἑλλῆνες ἠγωνίσθησαν ὑπὸ τὴν διάσταρον καὶ ὅτι τὸν μεγαλύτερον ἦρωα εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν στρατὸν ἔδωσαν ἡ Ἑλλῆν. Φυλὴ. Τὸν Διλόγον. Ὁ Νίκας ἐδήλωσεν, ὅτι ἕνας λόγος τοῦ ὁ Ἑλληνικὸς πατριωτισμὸς ἐν Ἀμερικῇ ὑπὲρ τῆς Ἀμερικῆς δὲν ἤρχισεν νὰ ἐκδηλωθῆ, ἦτο τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Ἑλλῆν μετανάστης, ἔχων γυναικὴν τῆς εὐμενοῦς καταγωγῆς του καὶ τῆς ἰστορίας του, καὶ γνωρίζων ὅτι ὁ πολιτισμὸς τῆς φυλῆς του εἶναι ἐξαιρετικῶς ἀγαπητὸς εἰς τὴν Ἀμερικῇ, δὲν διατάζει καθόλου νὰ ἐξαμερικανισθῆ. Ὁ ρήτωρ ἰπονέει, ὅτι ὁ Ἑλλῆν δὲν εἶναι ἡ ἀποδόλη τίποτε ἐκ τῶν παραδόσεων του, ἀπλοστατα θέτει τὸν πολιτισμὸν του ὑπὸ τὴν διάσταρον, τὸν κάμνει Ἀμερικανισμὸν καὶ ἀγωνίζεται ὑπὲρ αὐτοῦ. Προσέθετο δ' ἐν συμπέρασματι, ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς Ἀχέπτης εἶναι νὰ καλλιερῆται τὸν ἀλλογενὲς πατριωτισμὸν ἐν Ἀμερικῇ καὶ νὰ τὸν ὀρέξῃ εἰς τὴν διδασίαν τῆς μεγάλης αὐτῆς χώρας τῆς δικαιοσύ-

Ὁ ἐπιανεκλεγθὲς Ὑπατος Πρόεδρος τοῦ Σωματεῖου Ἑλληνοαμερικανικῆς δευτέρου, κ. Βασ. Τσιμπιθῆς.

νης, τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνείδησεως. Ὁ λόγος τοῦ κ. Νίκας ἔλαμψε λαμπρὰν ἐντύπωσιν καὶ ἠμυροῦ νὰ τῆ κανεῖς, ὅτι ἡ καντρικὴ τοῦ ἰδέα ἀπέτελεσε τὸ σύνθημα τοῦ ἐφετινοῦ Συνεδρίου. Εἰς προηγουμένως περιστασίαις ὁ Ἀμερικανισμὸς, ὁ ὅστις ἐκνήρυσσε τὸ ὑπὸ τὸ Σωματεῖον εἰς τὰ ἔθνη του καὶ τοὺς ἐν γένει Ἑλλῆνας, δὲν εἶχε σαφηνισθῆ, ἀπὸ τῆς μάλιστ' εἶχε παρερμηνευθῆ ἐπινοῦσθαι. Πατιθετο, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ Ἀμερικανισμὸν στενοῦ, στρηγμένο εἰς τὴν ἀρξιν τῶν φυλετικῶν παραδόσεων. Ἡ ἐρμηνεία τοῦ κ. Νίκας θέτει τὸν Ἀμερικανισμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ στερεῶς καὶ θετικῆς βάσεως, ἐπὶ τοῦ ἀλλογενικοῦ πατριωτισμοῦ, δηλ. τοῦ ὁμιλοῦ ἀνθρωπίνου πατριωτισμοῦ. Τοῦ πατριωτισμοῦ, τὸν ὅστις ἐγκυκλιεῖται ἐπὶ φιλελευθέρων βάσεων διὰ πρῶτον φοράν ἐν τῇ ἰστορίᾳ ἡ Ἀμερικῆ, μετὰ τὰς διαφόρους φυλάς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Μετὰ τὸν κ. Νίκαν ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Ὑγειονομικὸς Ἐπίτροπος Σικάγῳ δόκτωρ Χέρμαν Μπρόντσε, ὁ ὅστις ἐπέλεξε τὸ ἐγκείμενον τῆς Ἀχέπτης καὶ ἐξήρσε τὰς ὑπερσείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ τοῦ Σικάγῳ πρὸς τὴν πόλιν. Τὸς Ἑλλῆνας ἐχαρκτηρίσεν ὡς τοὺς πλέον φιλονόμους πολιτῶν, τὰς ἐργασίας των, τὰ καταστήματα των ὡς πρῶτα καθαριότητος. Κατόπιν ὁμιλήσεν ὁ γερουσιαστὴς κ. Ντέγγη, ὁ ὅστις ἀνέφερεν, ὅτι ἀνεμείνεται τὰ παλαιὰ του χρόνου, ὅτε ἐκποδοῦσεν Ἑλλῆνας εἰς τὸ Κολλεγίον καὶ ὅτι ἐξελκώθη νὰ ἐκτιμᾷ τὴν ἀξίαν τῆς γλώσσῃς αὐτῆς. Ἡ δὲ ἑλληνισ αὐτῆ τοῦ γερουσιαστοῦ ἰσοδυναμεῖ μὲ μίαν ἐνθάρρυνσιν καὶ προτροπὴν πρὸς τοὺς Ἑλλῆνας, ὅπως διατηρῶσιν τὴν ἐθνικὴν των γλώσσαν, τὴν μεταδώσων καὶ εἰς τὰ παιδιὰ των, διὰ νὰ μὴ εὐρεθῶν ἀργότερα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ τὴν ἀποδόσων, ἀλλὰ νὰ τὴν καλλιερῶσιν πρὸς διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν τὴν ἐξέφωσιν. Ὁ κ. γερουσιαστὴς ὁμιλήσεν ἐν ἐκτάσει ἐπὶ τοῦ συστήματος τῆς κυβερνήσεως ἐν Ἀμερικῇ. Τὸν λόγον ἔλαβε κατόπιν ὁ Πρόεδρος τοῦ Κολλεγίου Κάρρολ, κ. Γκάνφελντ, ἀρχολογῆσαι διὰ μακρὰν ἐπὶ τῶν ἀσχέσεων μεταξὺ Ἑλληνισμοῦ καὶ Ἀμερικανισμοῦ, ἀπὸ ἀπέφωσιν ἀνατίρας διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς καλλιερῆσεως. Ἡ ἔλλοι ἀπὸ σῶς εἶπεν ἐγεννήθησε ἐδῶ καὶ πολλοὶ ἐγεννήθησε εἰς τὴν ὠραίαν ἐκείνην μικρὰν χώραν ποῦ εἶναι θεωρητικῶν μέσων εἰς τὰ θερμὰ γαλανά νερά μὲς μεσημερινῆς ἡλιόλουστης Θαλάσσης. Προέρχεσθε ἀπὸ τὰ σπλάγγνα μίαν ἰστορικῆς φυλῆς, τῆς ὅστις ἡ συνεισφορὰ εἰς τὴν παγκόσμιον κοινωνικὴν πρόδον ἀξίζει τὴν θαθεῖαν μας ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἰνυσίαν ὑπερφημισίαν μας. Εἶναι ἰερὰ ἡ εὐθύνη τῆς γεννήσεως ἐνὸς ἀνθρώπου εἰς μίαν ἰσχυροῦσιν πόλιν. Εἶναι ἰερὰ ἡ εὐθύνη τοῦ νὰ τῆ κανεῖς εἰς μίαν χώραν τῆς ἐλευθερίας, τῆς εὐδαμονίας, τῆς

Οι αντιπρόσωποι της 'Ελληνοαμερικανικής 'Οργανώσεως ΑΗΕΡΑ, οι λαβόντες μέρος εις την Τρίτην ἐν Σικάγῳ γενόμενῃ Γενικῇ Συνέλευσιν. Ἀντιπροσώπευσαν περὶ τὰ 80 Τμήματα ἐκ διαφόρων Ἑλληνικῶν παραιοῦν τῆς Ἀμερικῆς.

ἀνωτέρας καλλιέργειας καὶ τῶν ἰδεῶν. Σήμερον δυνάμεθα μετὰ κοινῆς υπερηφανείας νὰ συμμετάσχωμεν εἰς τὴν συνεσφορὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος πρὸς τὴν πολιτισμὸν τοῦ κόσμου, καὶ ἐπίσης νὰ συμμετάσχωμεν μετ' ἴσης υπερηφανείας εἰς τὴν σημερινὴν συνεσφορὰν τῆς Ἀμερικῆς πρὸς τὸν πολιτισμὸν τῶν ἡμερῶν μας. Ὁ λόγος τοῦ ρήτορος ἦτο ἐν γένει μία ἐκκλήσις εἰς τὰς παραδόσεις τῶν Ἑλλήνων, ὅπως συνεσφύρουσιν αὐτὰς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἀμερικανικοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ δικαστὴς Βαργούατ, ὁμιλῶν, ἐδήλωσεν ὅτι οἱ Ἑλληνες εἶναι οἱ νομιμορφωτέστεροι πολῖται. Μ' ἄλλα λόγια ὁ ὁμιλητὴς συνέστησεν ἔτι τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μεγάλων φιλοτιμιῶν παραδόσεων μας, ἀλλὰ τὴν συνεσφορὰν τῶν διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου.

Περὶ τὴν μεσημέριαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου ἐκήρυξε τὴν λήξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ ἐπέλεσεν ὅπως τοὺς παρόντας ὅπως ἐν παρατάξει μεταβῶσιν εἰς τὸ Πάρκον Λίνκολν, ὅπου καὶ κατετίθη ἑστέρνας ἐπὶ τοῦ Λίνκολν ὑπὸ τοῦ Ὑπατου Προέδρου, κ. Β. Τσιμπιδῆ.

Παρατίθενται κατωτέρω τῶν τμημάτων, τὰ ἑποὶ συμμετέσχον εἰς τὸν συνέδριον, μετὰ καταλόγου τῶν τακτικῶν ἀντιπροσώπων των, καθὼς καὶ τῶν ἀνακληρωματικῶν τοιούτων.

Τμήμα Ἀτλάντας, ἀρ. 1, ἀντιπρ. Ἀγγελὸς Σαυηρόπουλος. Μείριμγου, ἀρ. 3, ἀντιπρ. Π. Νταϊνῆς ἀνακληρωμ. Χρ. Κώστας. Τσάρλεστον, ἀρ. 4, ἀντιπρ. Ἀντ. Χατζῆς, ἀνακληρωμ. Γ. Φλουδῆς. Σοδάννα, ἀρ. 5, ἀντιπρ. Γ. Δηροσθένους, ἀνακληρωμ. Θ. Κολγάκης. Σρέεσπορτ, ἀρ. 8, ἀντιπρ. Αἰδ. Α. Πανάς. Τάμπα, ἀρ. 12, ἀντιπρ. δόκτωρ Χούντινελ. Φέρτ Γουόρδ, ἀρ. 19, Ντάλλας, ἀρ. 20, ἀντιπρ. Τ. Μπένετ. Βαστῶνης, ἀρ. 24, ἀντιπρ. Δ. Μυτῆκος. Ιατρές, καὶ Ἰωάννης Στρατῆς, ἀνακληρωμ. Χ. Μπόρας καὶ Τζῶν Πάπας. Νέας Ἰόρκης ἀΝτέλβιν ἀρ. 25, ἀντιπρ. Ἀλφραντῆς καὶ Γ. Δουνοῦκας, ἀνακληρωμ. Γεωργόπουλος καὶ Μ. Γουλιανδρῆς. Ἀσθίλλ, ἀρ. 28, ἀντιπρ. Π. Πέπας, ἀνακληρωμ. Κασάμπιλας. Χούστον, ἀρ. 29, ἀντιπρ. Θ. Πολυμεισῆκος. Βαλτιμόρης, ἀρ. 30, ἀντιπρ. Κ. Κόδεντάρος. Οὐασινγκτόνας, ἀρ. 31, ἀντιπρ. δόκτωρ Δήμας καὶ Γ. Δεδάκος, ἀνακληρωμ. Γεώργ. Θεομοιδῆς. Τζωνσταν, ἀρ. 33, ἀντιπρ. Γ. Φινάκης. Πιττσβούργου, ἀρ. 34, ἀντιπρ. Κ. Διαμαντόπουλος, ἀνακληρωμ. Θ. Μάνος. Νάσους, ἀρ. 35, ἀντιπρ. Φ. Σουλτανῆς, ἀνακληρωμ. Κ. Βουγιούκης. Κλήβελαντ, ἀρ. 36, ἀντιπρ. Κ. Τζαγγάδας, ἀνακληρωμ. Σαρκοῦσαν, ἀρ. 38, ἀντιπρ. Ἀλ. Βάρικας. Χαϊτέργκλ, ἀρ. 39, ἀντιπρ. Εὐστ. Κροτα-

νιάς, ἀνακληρωμ. Ἀγγ. Κολοκούτης. Νετηρόβι, ἀρ. 40, ἀντιπρ. Γεώργ. Ρακτιῆς, ἀνακληρωμ. Α. Μακρῆς. Μπρούκλιν, ἀρ. 41, ἀντιπρ. Νικὸλ. Ψακῆς καὶ Θ. Θεμελής, ἀνακληρωμ. Θ. Λιούνης καὶ Γρηγ. Ἐξαρράκης. Ἄνω Μανχάττην, ἀντιπρ. Γεώργ. Σταύνης, ἀνακληρωμ. Γ. Λάμον. Ν. Ἰόρκης, ἀρ. 42, Ἐμμ. Κορώνης. Ν. Μπιοττάκος. Μίλγουόικης, ἀρ. 43, ἀντιπρ. Κ. Στέφαν, ἀνακληρωμ. Παπαδό. Μάντσεστερ, ἀρ. 44, ἀντιπρ. Ἀπόστολος Γραϊκός. Σπίργκερηντ, ἀΝτάνιελ Γουέμπεστερ, ἀρ. 45, ἀντιπρ. Π. Σταυρόπουλος. Σικάγου, ἀρ. 46, ἀντιπρ. δόκτωρ Σ. Ζῶρ καὶ Γ. Ρούσσης, ἀνακληρωμ. Α. Σκάνον καὶ Τζ. Πουλάκης. Λώρενς, Μασσ., ἀρ. 47, ἀντιπρ. Μίλων Γουάρεης. Γουῶτερμπερρ, Κονν., ἀρ. 48, ἀντιπρ. Δεδόπουλος. Φόντ Ντό Λάκ, ἀρ. 49, ἀντιπρ. Δ. Στέϊστον. Λύν, Μασσ., ἀρ. 50, ἀντιπρ. Γ. Σκαλιώτης. Ρότγκερς, Ν. Γ., ἀρ. 51, ἀντιπρ. Κ. Κριτζῆς, ἀνακληρωμ. Γ. Βέρς. Νιούαρκ, ἀρ. 52, ἀντιπρ. Π. Κίτσος καὶ Τζῶν Τσίτας, ἀνακληρωμ. Γουόσταβ Τζόρτζ καὶ Σπρ. Ἀντζελῶων. Σαιντ Λούις, ἀρ. 53, ἀντιπρ. Κ. Θεοδώρου καὶ Ραϊμόνδος Ρόεργκ. Πάτερσον, Ν. Γ., ἀρ. 54, ἀντιπρ. Α. Ρογόνος καὶ Χένου Χέινριτς. Γουίλλε Μπάρ, ἀρ. 55, ἀντιπρ. Γ. Γουίλλιας, ἀνακληρωμ. Ἰωάν. Κοσσαρίδης. Ἦστον, Πα., ἀρ. 56, ἀντιπρ. Γ. Γιάννος, ἀνακληρωμ. Τζ. Μόργος. Μπρόκτον, Μασσ., ἀρ. 57, ἀντιπρ. Ἀγ. Χυτόπουλος. Χάρντσερτ, Κονν., ἀρ. 58, ἀντιπρ. Π. Σκαρρῆρος καὶ Τζ. Μάθιους. Κόντον, Ὄχάιο, ἀρ. 59, ἀντιπρ. Ἀν. Νίκας, ἀνακληρωμ. Π. Ἀνταμς. Ἀλλεντῶον, Πα., ἀρ. 60, ἀντιπρ. Κ. Μόκαρος. Ρήντιγκ, ἀρ. 61, ἀντιπρ. Γ. Πασαγιώτης, ἀνακληρωμ. Τζ. Ρούλας. Ἄκρον, Ὄχάιο, ἀρ. 63, ἀντιπρ. Τζῶν Πέτρον.

Τὴν 2ην Ὀκτωβρίου ἐγένε μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἡ ἐγκαθίδρυσις τῶν νέων ἀρχῶν τοῦ Σωματείου. Ἡ τελετὴ ἦτο μία σειρά ἐθιμοτυπιῆς, κατ' ἀπομνημον διαφόρων Ἀμερικανικῶν Σωματείων. Ἐίχε κατὰ τὸ μυστικιστικόν, τὸ πανηγυρικὸν καὶ τὸ ἱερὸν. Δὲν γνωρίζομεν κατὰ πόσον ὁ νεωτερισμὸς αὐτὸς—νεωτερισμὸς διὰ Σωματείων τοῦ ὁποῦ μὲλη εἶναι Ἑλληνες, προσέθεσε, προσθέσει, ἢ θὰ προσθήσῃ οὐκ ἐπισημὸν ἠθικὴν καὶ φυσιολογικὴν δύναμιν εἰς τὴν Ἀγέπην. Τὰ Ἑλληνικὰ Σωματεία τὰ χαρακτηρίζει ἡ ἀπλότης καὶ ἡ Δημοκρατικότης ἐν τῇ ἐλθ. ιστορίᾳ των. Τὸ μόνον μυστικὸν Σωματεῖον ἐν τῇ νεωτέρῃ ιστορίᾳ μας ἦτο ἡ Φιλικὴ Ἐταιρεία. Ἄλλ' ἐκείνη εἶχε τοὺς λόγους της. Δὲν γνωρίζομεν ἂν ἡ Ἀγέπη ἔχη ἄλλους εἰνῆς λόγους ἐκτός τῆς πεπονήσεως ἰσῶς τῶν ἀρχι-

γῶν της, διὸ ὁ μυστικισμὸς εἶναι στοιχεῖον παιδαγωγίας. Ὁ καιρὸς θὰ τὸ ἀποδείξῃ. Πάντως ἡ παρωχημένη Ἀμερικανικὴ γνώμη εἶναι ὑπὲρ τῶν φανερῶν ὀργανώσεων.

Ὅταν οἱ νέοι ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀγέπας εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς τελετῆς ὁ ἀρχιφύλαξ τῶν ἀφελῶν τῆς Ἀγέπας, κ. Στρατῆς, ὠδήγησε τὸν ἐπιανελεγέντα Ὑπατον Πρόεδρον τῆς Ἀγέπας, κ. Β. Τσιμπιδῆν, εἰς τὸν δωρὸν, ὅπου, ὑπὸ τὴν συνοδείαν μουσικῆς, ἔθεσε τὴν μὲν ἀριστερὰν χεῖρά του ἐπὶ τῆς Βίβλου, τὴν δὲ δεξιὰν ἐβίωσε πρὸς τὸν οὐρανόν. Τότε ὁ ἀρχιτελετάρχης κ. Γ. Δημήτριος (Δημητρακόπουλος), ἐκ Βαστῶνης, τὸν ὤρισεν. Ἠκολούθησαν κατόπιν οἱ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ. Μετὰ τὴν ὀρκωμοσίαν ἐβόλησαν ὁ Ἑλληνοαμερικανικὸς Ὑμνος. Ὁ κ. Β. Τσιμπιδῆς προεβόησε τὸν χορὸν, ὅστις ἔψαλε τὸν Ἑλληνοαμερικανικὸν Ὑμνον. Κατόπιν ὁ Ὑπατος Πρόεδρος κ. Τσιμπιδῆς διῶρισεν τὸν Ὑπατον ἐρμῆρον τῆς Ἀγέπας καὶ τὸν ἀνὸψικτον τοιοῦτον. Ὁ κ. Τσιμπιδῆς ὁμιλῶν κατόπιν ἐν συντόμῳ καὶ ἡμετέροις τοὺς σκοποὺς τῆς Ἀγέπας, εἶπὼν διὸ τὰ ἡμετέροις τρία πράγματα: αἴτῃ Ἑλληνικὴν ἡμίαν, τὴν Ἀμερικανικὴν σημαίαν καὶ τὴν Βίβλον. Τοιαυτοτρόπως προσέθηκεν αἴτῃ Ἀγέπα θὰ εὐοίσηται πάντοτε ἐπὶ τῆς εὐθείας ὁδοῦ, διὰ τὸ θεῖος τῶν Ἑλλήνων τῆς χώρας ταύτης. Ὁμιλῶν ἐπίσης καὶ οἱ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ.

Τὸ ἑσπέρας, ὁ διευθυντὴς τῆς «Καθημερινῆς» τοῦ Σικάγου, κ. Κοτάκης, ὁμιλῶν Ἑλληνιστὶ καὶ ἔφηρε τοὺς σκοποὺς τοῦ Σωματείου.

Τὴν 29ην Σεπτεμβρίου ἐδόθη ἐπίσημον δείπνον τῆς Ἀγέπας, εἰς τὸ ὁποῖον ἕλαθον μέρος οἱ ἀντιπροσωποὶ καὶ διάφοροι προσκεκλημένοι Ἑλληνες καὶ Ἀμερικανοί. Τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἐδόθη χορὸς. Δυναμέα ἐν συμπράγματι νὰ εἰπωμεν, ἐγυρῶντες ὑπ' ἑμὴν τὰ λεχθέντα, τὴν ἐλθ. ἀμύθησαν τοῦ Συμβουλίου, τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ, μετὰ τῶν ὁποῦν καὶ μία ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑποῦ καὶ τῆς καλλιέργειας τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, δυναμέα νὰ εἰπωμεν ὅτι ἡ Ἀγέπη εὐρήκε τὸν πραγματικὸν δρόμον της, τὸν Ἑλληνοαμερικανικόν, τὸν ἀνωτέρον Ἑλληνοαμερικανικόν, ποῦ εἶναι καὶ Ἀμερικανικὸς. Πᾶσα ἄλλη ὁδὸς, μὴ Ἑλληνικὴ, εἶναι σχολιὰ, ὀδηγῶσα εἰς τὴν κατὰπτωσιν, ἐπὶ τὴν ἐξῆφωσιν τοῦ Ἑλλήνου. Πᾶσα ἄλλη ὁδὸς εἶναι ἀντιαμερικανικὴ. Ἡ καλλιέργεια τοῦ Ἀμερικανικοῦ πατριωτισμοῦ ἐν Ἀμερικῇ, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ὁ Ἑθνομὸς Κήρυξ ἀγωνίζεται ἀπὸ ἐτῶν, ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του, ἰδίως δὲ ἀπὸ τριῶν ἐτῶν, εἶναι ὁ οὐσιαστικὸς σκοπὸς τῆς Ἀγέπας.

ΕΑΡΙΝΗ ΒΡΑΔΥΑ

Στὰ περιβόλια ἀπλόθηκε γαλήνιο τὸ βράδυ
οἱ ἐργατίες μετὰ τὰ ζῶα τοὺς γυρίζουσι σὴν χώρα,
σταμάτησαν νὰ τρέξουνε τὰ ξύλινα πηγάδια,
κάθε ζωὴ ἀποκόρωσε καὶ εἶναι ἡ ὄρα τῶρα
ποὺ ἀνάβουνε τὰ φῶτὰ τοὺς μακρὰ, κίποινα οπι-
τάκια,
ποὺ μιὰ κρηνῆ φτωχὸ πούλι ἔξοικλεῖ τὸ σκο-
τάδι,
καὶ ὅπου θροοῦν ἀνήνοχα οἱ ριγηλὲς πλατάνες
σιτῆς ἀφῶς τῆς ἐσπερινῆς τ' ἀγρὸ καὶ κοῦν χᾶδι.
Εἶναι ἡ ὄρα ἀνάμεσα ποὺ σ' ἄνθια τὰ κλειόμενα
οἱ πευλοῦδες—ὀποὺ ζοῦν μετὰ φῶς—θεοὶ πε-
θαίνου,
ποὺ τὸν γαλήνιο οὐρανὸ ἄστρα λαμπρὰ διαβαίνουν
καὶ ποὺ ἡ ψυχὴ μου σοβαρῶ στέκεται σὰ ν' ἀκοῆ
τῆς μέρας μου σὶδὸ παρελθὼν νὰ πέφτουν μία-μία
ἀργὰ, βαρῶν,—σὶν ὄρμησι καρποὶ σὶτῆν ἴσχυρία.
Κ. ΟΥΡΑΝΗΣ

Παλαιὴν μὸδελο σπότο, ἀπὸ Δαμμοῦν κρὲν Βισοῦθα, μετὰ ὀβανὸ φῶτον καὶ πλατεῖες γραιμῆς, παστὲλ ἀποχρώσεως.

ΣΑΝ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Τὴ θάλασσα, τὴ θάλασσα, ποὺ ἴσοον ἀγαποῦσι
καὶ ἔλεγα εὐθὺς μου νὰ γινῆ τὸ κάθε σελιμημά
της,
τὴ θάλασσα, τὸ πέλαγο ποὺ ἐκεῖ ἀνεισπολοῦσα,
πῶς τ' ἀγριεῖ ἡ τρικυμῖα καὶ τὸ χυδαῖον ὁ μᾶ-
της!
Οἱ οσοκάδες κ' οἱ καιροὶ σὰ γλάρο παντοπλάνοι
πετοῦνε μετὰ τὰ κύματα σὰ γαλιανὰ νερά της
καὶ μιὰ τὸ πέλαγο φαίνεται σὰ γαλιγρὸ λιμάνι
καὶ μιὰ κοχλᾶζει ὁ θάνατος σὶν γριεῖα κύματα της.
Καὶ λέου νὰ μοιᾶξῃ ἡ θάλασσα μετὰ τὴν ψυχὴν μου
ἐμένα
ποὺ πότε πλέει περὶφῆρη σ' ἀάνεμο λιμάνι
καὶ πότε τρέχει ἀνήνοχα σὲ κίποινα περασμένα.
ποὺ πέτουνται τριγύρω μου σὰ γλάρο παντοπλάνοι.
ΠΑΝΟΣ ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ θελικὴ ἡ Ἀγνὴς Αἰθῆς, ἡ-μυστογραφικὸς ἀντῆρ, ὡς ἰ-σπατικὸ στυλιότυ, μετὰ ἑνὶ πρῶτό-τυπο ἰσπανικῶ σᾶλι.

ΜΙΡΑΝΤΑ ΘΕΟΧΑΡΗ-ΑΛΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ

(Συνέχεια εκ της 28ης Σελίδος)

ή ψυχή της—γενικά. Γιατί, στο βάθος, ή 'Αλίκη είναι ρομαντική. Θαυμάζει την μητέρα της, την οποίαν θέλει να μιμνήσκει και στην τέχνη και στην ζωή, αγαπάει πολύ τα σκυλιά, της αρέσουν τα βιβλία και περισσότερο οι ποιητές, όπως ο Βερλάιν, ο Μορέας, ο Πορφύρας, και, απ' όλα περισσότερο, ή μοναχιά μέσα στη φύση. Α'Τ' όνειρο της ζωής μου, μου έλεγε, είναι, αν τύχη ποτέ και πάω κανένα διστύχημα' σπάσω κανένα παράδειγματος γάρον, και δεν μπορώ να πείξω πείρα στο θέατρο, να πάω να ζήσω μέσα σ' ένα πικρό βάρος, σ' ένα σπιτάκι, μακριά από τον κόσμο και την καθημερινή ζωή. Έτσι θα είχα μαζί μου σ' εριστογράφωτα που έχουν γραφή στον κόσμο για να με κρατούν μόνη συντροφιά στα με το τέλος της ζωής μου. Θα ζούσα όπως ζωές και' αυτόν τον τρόπο, σήμερα αυτό, πούσι άλλα, και θύμουν εύτοχρα... Το όνειρο αυτό είναι δέδωτα παιδικό, δείχνει όμως τη ρομαντική ψυχή της μικρής καλλιτέχνισσας.

Έφ' επον όμως δέν...σπάει το πόνι της, ή 'Αλίκη Θεοδορίδη είναι στραμμένη μ' όλην την ψυχή της στο θέατρο. "Ότι την έφερε σ' αυτό είναι το όρασιο παιξίμο της μητέρας της, λέει, αλλά δέδωτα είναι κάτι πολύ βαθύτερο. Είναι γεννημένη καλλιτέχνης. Η ζωή του θεάτρου έχει γι' αυτήν πολύ μεγαλύτερη σημασία από την πραγματική ζωή, τα δέ ιδεώδη της είναι απολυταίως ιδεώδη τέχνης: να δείξει με την τέχνη της στον κόσμο την 'Αλήθεια και την 'Αμορφιά. Το όνειρό της είναι να στήσει ψηλά, εκεί που έγρασαν λίγοι για να φέρουν ύστερα κάτω στους ανθρώπους την αμορφιά όπως ο Προμηθεύς το φώς...

Ανέδρασε στο θέατρο τή 1917, σέ ηλικία δηλαδή μόλις δέκα χρόνων, στον α' Αίμιον, όπου έπαιξε ένα δραματικό ρόλο μικρού κοριτσιού το οποίο της είχε δώσει ή μητέρα της. Δέν έδοκίμασε καμιά συγκίνηση στο πρώτο της αυτό παίξιμο, αλλά μιά μεγάλη χαρά γιατί της έδωσαν πολλά δώρα, την αναχώρησαν, έγραψαν γι' αυτήν οι εφημερίδες και είδα πως την αγαπούσαν. Τώρα όμως, κάθε φορά που πρόκειται να δώγ' στη σκηνή αισθάνεται φόβο, είναι σαν άρωστη και ή συγκίνησή της είναι μεγάλη. "Όταν όμως βγαίνει στη σκηνή ο φόβος φεύγει και το κοινό το αισθάνεται σαν φίλο της. "Έχει πάντα την ίδια επιπίστη: άσχημα και παραξενεύεται πάντα όταν την χειροκροτούν.

—Κι' όταν δέν πάς χειροκροτούν; την ρώτησα ποινρά.
—Τότε λυπάμαι πολύ, μου απήντησε γελώντας.
"Αλλά αυτό δέν της συμβαίνει συχνά. Η 'Αλίκη, μετά την επιστροφή της από το Παρίσι, όπου έσπούδασε επί δύο χρόνια στο Κονσερβατοάριό από τον περίφημον Προφί, του οποίου ήταν ή αγαπημένη μαθήτρια, έχει κατακτήσει το άθηναικό κοινό με το φυσικότατο, τή γεμάτο κέρι και όρασια παίξιμό της. Έτσι δέ περιμένουν από αυτήν πως θα λήψη μιά ημέρα στο στερέωμα της 'Ελληνικής σκηνής...αν δέν σπάση το πόνι της, για να πάμε κι' έμεις όπως αυτή.
ΚΩΣΤΑΣ ΟΥΡΑΝΙΔΗΣ

ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

(Συνέχεια εκ της 28ης Σελίδος)

ναρδή, πήρε το καπέλο του διαπιστώ κ' έτρεξε στο δρόμο. Περίμενε μερικά λεπτά και θέλησε τον ταχυδρόμο να περάει.

—Καλημέρα, Μεδερίνα.
—Καλημέρα, κύριε δήμαρχε.
—Άκουσε, Μεδερίνα. Ψες έταχυδρόμησα ένα γράμμα στο κοινι αυτό, το όποιον έχω ανάγκην. Σε παρακαλώ επιστρέφ' μου το.
—Μάλιστα, κύριε δήμαρχε. Θα πάς το επιστρέφω. Και ο Μεδερίκος έκείταζε περίεργα τον Ρεναρδέ. Μξε το πρόσωπο ύχωρ και το βλέμμα άνοσήμονο και άγριο. "Ήταν άέθυστος και ή γοαβιά του άτημέλητη. Φαινόταν πολύ άνησυχος.
—Είσθε άρρωστος, κύριε δήμαρχε;
—Όχι...διόλου...σπαώθηκα μόνο διαστικός για να πάρω το γράμμα αυτό. Μία άνοσημια κακή πέρισε από το μυαλό του άρχαίου στρατιωτικού. Και ράτμος:
—Σε πούον, λοιπόν, διευθύνεται;
—Πώς τόν κύριον Α. Μ. Πικτόν, δικαστήν. Τόν γνωρίζετε καλά, είναι φίλος μου!
"Ο Μεδερίκος ήθε το γράμμα μέσα στα άλλα γράμματα.
—Αυτό είναι. 'Αλλά δέν μπορώ, κύριε δήμαρχε, είπε με διαταγμό, άφορ μάλιστα είναι του δικαστή, δέν μισώ να σάς το δώσω.
—Μεδερίνα, με γνωρίζεις καλά. Ξέρεις άκόμη και τόν γραφικό μου χαρακτήρα. "Έχω άπόλυτη άνάγκη της έπιστολής αυτής. Σε παρακαλώ, δός μου την.
—Δέν μπορώ, κύριε δήμαρχε.
—Μεδερίνα, φαντάζεσαι πως είναι δυνατόν να σέ άπατήσω; Σου λέγω, δα την χρειάζομαι.
—Ναι, αλλά μου είναι αδύνατον να κόμω ό,τι μου λέγετε.
"Ο Ρεναρδέ έγινε κάτωχρος, ή θέσις του ήταν τραγική.
—Καταλαβαίνεις τί κάνεις; "Έγώ είμαι δήμαρχος και θα χάσης τή θέση σου με την παροχή σου. Σε διατάσσω άμέσως να μου επιστρέψης την έπιστολήν.
"Ο Μεδερίκος και αείτην την φωνήν απήντησε ψέσραμα.
—Λοιπόν, κύριε δήμαρχε, κόμειτε ό,τι θέλετε. "Έγώ όμως δέν μπορώ να σάς επιστρέφω τίποτε. Είναι εναντίον του καθήκοντός μου.
Τότε ο Ρεναρδέ ήθέλησε να την κόρη διά της βίας. "Ο ταχυδρόμος όμως, δυνατός και φομαλέος άνδρας, τόν ήμπαδισε με το ένα του μόνο χέρι. Εδή μ' έγγιζε, κύριε δήμαρχε, κόμνω το καθήκόν μου, Ελεγεν άτάφραχος.
Κρύος ιδρώδς περιέλουσε το σώμα του δημάρχου, όταν είδε, δα και με τή βία δέν κατώρθωνε τίποτε.
—Εάν μου επιστρέψης το γράμμα αυτό, είπε, με δάκρυα στα μάτια, θα σου δώσω εκατό φράγκα.
—"Ο ταχυδρόμος προχωρούσε, χωρίς να δάση καμιά προσοχή.
"Ο Ρεναρδέ τόν άκολουθούσε.
—Μεδερίνα, Μεδερίνα, έκουσε, θα σου δώσω χίλια φράγκα, άκούεις;
Καμμία απάντησις και τότε, ο Μεδερίκος προχωρούσε πάντοτε.

—Μεδερίνα, θα κόμης την τύχη του. Πενήντα χιλιάδες φράγκα θα έχης για αυτήν την έπιστολήν. Σου τα προσφέρω προκαταβολικάς.
"Ο ταχυδρόμος έστρεψε τόμα το πρόσωπο και με άσθητο ύφος είπε:
—Θά επανυλάβω στο δικαστή όσα μου είπες.
"Ο Ρεναρδέ εστάθιμεν άπελπισ. "Ήτελειωσε το πόν γι' αυτόν. Δέν ύπηρεχε καμμία έλπίς. "Επιστρέφω κατακουρασμένος στο σπίτι του. "Ήταν σαν τρελλός.
"Ο Μεδερίκος έπανοσιήθηκε με τή φωνή του. Τόν άφισε επί τέλους ήσυχον. "Εμοίωσε όλα του τα γράμματα, έδωκε και στο δικαστή το δικό του.
Στήν επιστροφή του πέρισε από το δάσος. Είδε τούς έργάτας άνήσυχους να τρέχουν και του άνήγγιζαν το διστύχημα. Έκει κοντά στο φράσι ήσαν το δήμαρχο σκοτωμένα με ένα περίστροφο, που κρατούσε άκόμη στα χέρια του.
(Με τίτλους ΚΑΙΤΗΣ ΚΟΥΑΑ ΠΙΛΑΟΥ).

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ

ΕΓΚΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΙΝ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΠΡΟΣΟΔΟΦΟΡΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

Προσφέρομεν προς πώλησιν τοιαύτα κτήματα εις τα καλλίτερα μέρη του Σικάγου και τα καταλληλότερα δι' έμπορικώς και άλλας εργασίας.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΑΤΕ ΑΣΦΑΛΩΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΕΡΔΩΣ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΣΑΣ!

Τα κτήματα τα όποια διαθέτομεν εξασφαλίζουν σταθερά εισοδήματα και άπεριορίστους δια το μέλλον εθνκαιρίας και κέρδη.

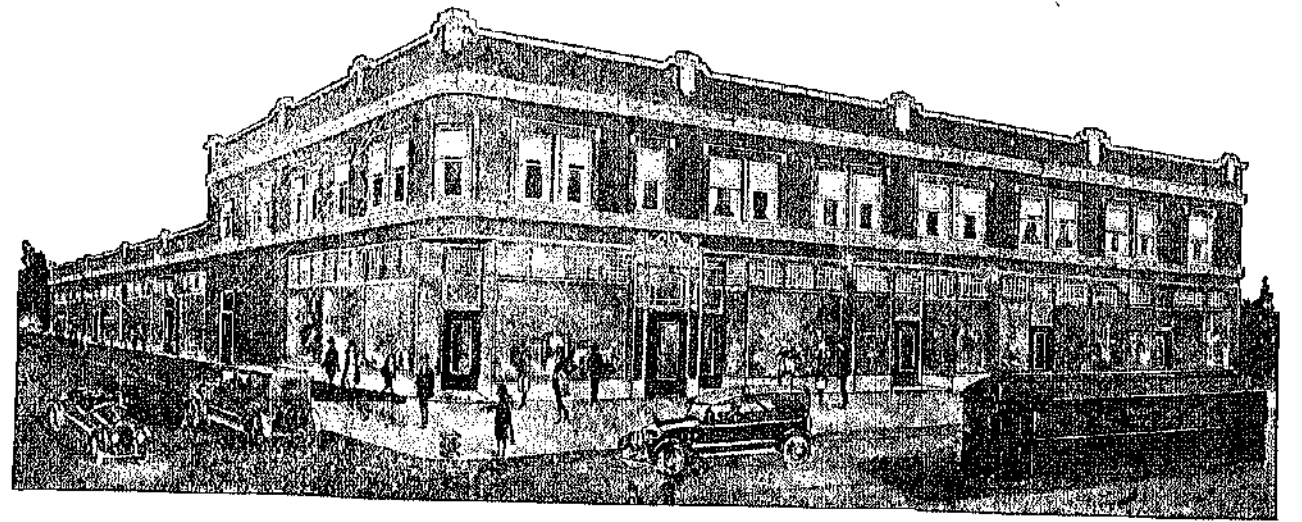
ΜΟΝΑΔΙΚΑΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑΙ ΔΙ' ΑΓΟΡΑΣΤΑΣ ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΝΑ ΕΚΛΕΞΟΥΝ

Γράψατέ μας δια πληροφορίας.

GEORGE W. PRASSAS

REALTOR & BUILDER

111 West Washington Street, Phones: State 8178-9 Chicago, Illinois

IONIKH TRAPEZA LIMITED
KENTRIKA GRAΦEIA:
BASILDON HOUSE MOORGATE
LONDON
Λογαριασμοί εις Δολλάρια, Στερλίνας ή Δραχμάς, πληρωτέα εις πρώτην ζήτησιν, άνοίγονται εις το Κεντρικόν Γραφειον ή οιονδήποτε 'Υποκατάστημα της Βρετανικής αύτης Τραπεζης.
'Η 'Ιονική Τράπεζα Λίμιτεδ διενεργεί πληρωμάς με τσέκς επί Νέας 'Υόρκης, Λονδίνου ή 'Αθηνών αναλόγως.
Τόκοι πληρώνονται αναλόγως της τιμής εν τη άγορά.
ΕΛΛΑΣ
ΑΘΗΝΑΙ, ΚΤΛ.
ΑΙΓΥΠΤΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΚΤΛ.
ΤΟΥΡΚΙΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, ΚΤΛ.

The HELLENIC PHONOGRAPH CO.
532 - 8TH AVE., NEW YORK CITY
ΦΩΝΟΓΡΑΦΑ COLUMBIA, VICTOR
Πλήρης συλλογή δίσκων όλων των 'Εταιρειών.—Ρόλοι Πιάνου των 'Εταιρειών 2. R. S.
ΣΤΕΦΑΝΑ ΓΑΜΩΝ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ
ΤΟΥ „ΟΙΚΟΥ" DORROS' BROS.
ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ' ΣΙΓΓΕΡ
με μικρές δόσεις
Πλήρης εικονογραφημένος κατάλογος άποστέλλεται δωρεάν εις τον αιτούντα

KUPPENHEIMER **ΚΑΙ** HICKEY FREEMAN

ΑΝΔΡΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ ΚΑΙ ΕΠΑΝΟΦΟΡΙΑ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΑΙ ΜΟΔΑΙ

Όταν αγοράζετε ενδύματα ή επανοφόρια εις του Kaufmann's, αγοράζετε εργασία και ποιότητα, διά τας οποίας οι έμποροράπται είναι ήναγκασμένοι να ζητήσουν περισσότερα. Δύνασθε ν' αγοράσητε μόδα ή όποια είναι αυθεντικώς ανυπερέβλητος υπό οίανδήποτε άλλων ενδυμάτων.

KUPPENHEIMERS \$45 έως \$75

HICKEY FREEMAN \$55 έως \$95

ΑΝΔΡΙΚΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ Κ. Ο.

ΕΙΣ 50 ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΧΕΔΙΑ
Πολλά ελέγησαν περί των Κ. Ο. Υποδημάτων, διότι κατεβλήθησαν μεγάλας προσπάθειαις να τα κάμωμεν αντάξια της ανθρωπίνης σφρηγής. Έκτίθενται εις 50 διάφορα σχέδια εκ των οποίων δύνασθε να εκλέξητε ύποδηματα κατάλληλα να φορεθώσιν όπουδήποτε \$8.50

ΕΚΛΕΚΤΑ ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΠΕΛΛΑ

Έλεκτα καπέλλα διά νέους και γέροντας, —εις πολλά διάφορα σχήματα—εις προκλητικώς τιμάς.
Ανδρικά Βελούδινα Καπέλλα \$5.00
Καπέλλα John B. Stetson \$8.00
Καπέλλα G. B. Borsalino \$8.50
Καπέλλα Knox \$8.00
Καπέλλα Cavalier \$8.50

RADIOS

Τό καταλληλότεον μουσικόν όργανον της ημέρας διά Έσπιατόρια, Λέσχας, Οικονομεία και κατοικίας είναι τό Ράδιον, προτιμώμενον σχεδόν παρ' όλων. Παρέχονται μεγάλα εύκολία πληρωμής εις μηνιαίας δόσεις εις τόν επιθυμώοντα τοιαύτας.

ΕΠΙΠΛΑ

Τό διαμέρισμα των επίπλων μας διατηρεί την μεγαλειότεραν και τελειότεραν συλλογήν επίπλων, τό όποια είναι ανυπερέβλητα εις τιμάς, σχέδια και έπεξεργασίαν. Διά να πεισθήτε επισκερθητε τό διαμέρισμα των επίπλων μας. (Παρέχονται συμφέρονται μνηναία πληρωμαί.)

ΔΙΑ ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Όραία κυτία περιέχοντα όλα τά χρειώδη διά νήμια, άρίστης ποιότητος. Λαμπάδες μετά και άνευ κεντημάτων, μαρτυριάτικα, Σταυροί και λοιπά χρειώδη διά βάπτισιν.

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΗΣ 5ΗΣ ΛΕΩΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΔΕΞΙΑ

KAUFMANN'S

BIG STORE FIFTH AVENUE PITTSBURGH, PA. ATLANTIC 1000

Έλληνες Διευθυνταί:—ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΟΡΜΠΙΛΑ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, ΧΑΡΡΥ ΠΑΣΣΙΟΣ

ΠΑΓΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ ΩΣ ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ ΕΝ ΤΩ ΣΥΓΧΡΩΝΩ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩ-- ΟΙ ΑΓΓΛΟΣΑΞΩΝΕΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΟΙ ΤΕΛΕΙΩΤΙΚΟΙ ΚΥΡΙΑΡΧΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ-- ΟΠΟΙΟΣ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΔΥΟ ΓΛΩΣΣΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙ ΜΕ ΔΥΟ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥΣ ΚΑΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ

Η ΠΡΟΟΔΟΣ των έπιστημών, ή εξημερώνει τών άποστάσεων, ή καταστρέφει τού έθνους, τό καθύπευρον και όλα τα καταπληκτικά έρευνήματα και ή ανακάλυψις της Κενωνίας των Έθνών και εν γένει όλα νέα ιδέα προς μίαν παγκόσιον άδελφωσαν τείνον να καταστήσουν την άνθρωπότητα ως μίαν οικογένειαν.

Θ Α ΒΑΘΗ ήμείς κατά την όποιαν θέλ επικρατήσθαι και μία γλώσσα ως τό ζωόν όργανον όλων των λαών της ήμερας. Καί ή γλώσσα αυτή αναμφιβόλως θα είναι ή των Άγγλοσαξωνικών λαών, ή όποια σημερινή ήμίζεται από τά τρία τέταρτα των κατοίκων της γης.

Η ΑΙΤΑΙΚΗ είναι ή γλώσσα των 110 εκατομμυρίων των Ηνωμένων Πολιτειών. Η δέ Βρετανική Αδελφότητα την διέδωκεν εις τό πέραν του Κόσμου. Ο Καναδάς, αί Ινδία, ή Αυστραλία, ή Νέα Ζηλανδία, ή Αίγυπτος, τό Σουδάν και σχεδόν άλλοληρος ή Άρκακή ήμειον την γλώσσαν των Άγγλοσαξωνικών.

ΕΙΜΠΟΡΕΤΕ σήμερα μόνον με την γλώσσαν της Άγγλικής να ταξιδεύσητε εις όλον τον Κόσμον και να συνεννοήσητε εις όλες τας χώρας, χωρίς να μάθησθητε καμμίαν δυσκολίαν. Είναι τόσων απίστευτων τό Άγγλικόν Κράτος, ώστε εις τό οίκον ό ενός, θα ή βίβλος δεν δώσιν ποτέ άλλά τας στήσεις της Βρετανικής Αδελφότητας.

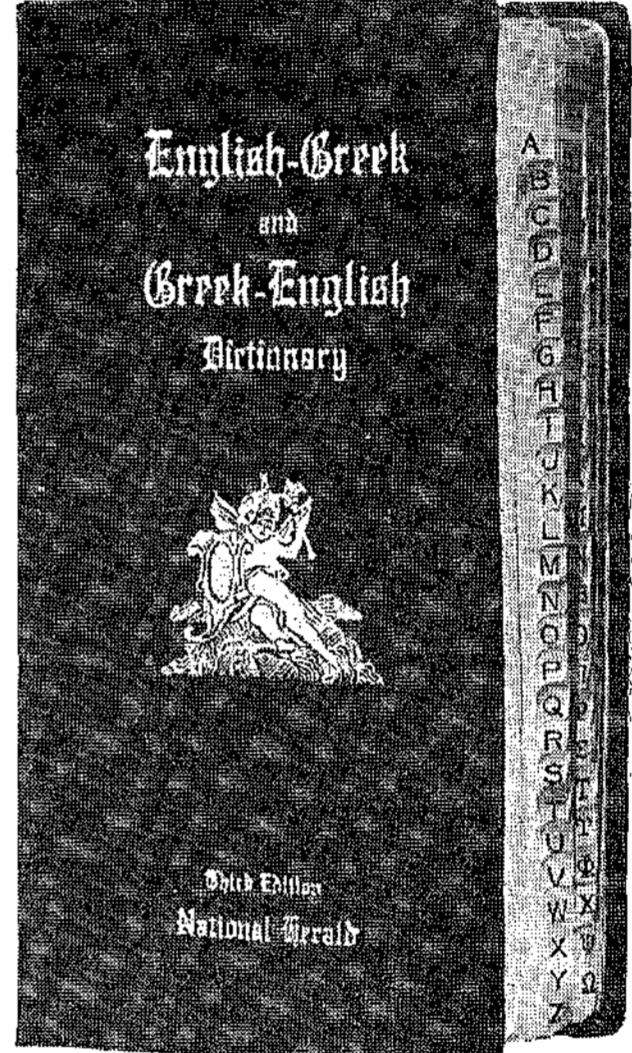
ΕΝΑΣ μέγας συγγραφέας έθρονόσησεν την αλήθειαν, ότι ό γραφισόν δυοίαν γλώσσας ένεργεί με δύο εγκράτους, διακρινόμενους κοίτας τον άνόητος, τας έννογίας των, τας γεννάς τον κατενόητος και φθάνει με διάλειψιν ταχέως εις τόν σκοπόν της προόδου του και τής ετιμίας του.

ΚΥΤΤΑΕΤΕ την Άμεσην, την ζώον των εννοιών. Όσα άμογενή έθνησιν την Άγγλικήν προώδουνται και επωρτήσαν. Έμειον τον τρίτον τού σκαπτήσθαι και τας κελύδας των Άμεσικών και έπεβλήσαν. Χωρίς την γνώσιν της γλώσσας του τόπου θα ήσαν καταδικασμένοι να ένεργούν εις στενά όρια και να σήκωνται.

ΙΔΟΥ διατί επάλληλα εις όσας τας Έλληνες όποι φιλοδοξούν να προβήσων τας έννοιαις των, να μάθουν την Άγγλικήν. Ζητησάμενάσθα, άνθρώπων, έπιστολ, ιδιωσών, έπιστολίων, κενυματογράφων και δεύρων, κρηματία, εισαγωγής και όλων δια της γλώσσας των άντισημιωσθησάν γίνονται καταστρεφίται της χώρας, όταν κατέχουν την γλώσσαν την ήμειονήσαν από την πλειότητα των 110,000,000 κατοίκων των Ηνωμένων Πολιτειών.

ΔΙΑ τούτο εκείνος που χωρίζει τά καλλίτερα και προχειότερα έρευνήματα της έπιστήμης της γλώσσας, της ήμειονήσας σημερινή από τά τρία τέταρτα των κατοίκων της γης, απορρίπτει την μεγαλειότητα εθνεργασίας εις τους ήμειονήσας του. Βοηθεί την προόδον αυτών και την επωρτήσαν εν τω παγκόσιω άνταγωνισμώ της εποχής μας.

ΔΙΑ τού Έλληνο-Άγγλικού Λεξικού του δ' Έθνικού Κλήρου προσφέρεται μίαν επί πλέον από τας μεγαλειότερας υπηρεσίας χάρην των εν Άμεσική και επωρτήσαν τού κόσμου ήμειονών μας. Τό λεξικόν αυτό είναι τό μικρότερον εις σχήμα, αλλά και τό πλουσιότερον και καλλιτεχνικότερον ανυπερέβλητον μέγα τόδε ύπεργόντον. Θάμια τελειότητος και υπεροχικής τέχνης.

ΕΤΥΠΩΘΗ επί λαμπρινού χαρτον, μεταξοτύπ, λεπτότατον, εις σχήμα τούσας, με υπεροχικής σελίδας και με 80,000 λέξεις, χωσώδον με απλό και εύλητον έθρονον, με ετιμότητα, με παραστήματα εις τό τέλος, περιλαμβόνοντά τά άνόμηλα σχήματα, τούς ήμισισμούς, με κανόνες γραμματικώς και συντακτικώς και τό σπουδαιότερον με την άπόδοσιν της άσθης προσφοράς των λέξεων.

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ αυτό, μοναδικόν εις τό είδος του, τό συντάξεν ή Φιλόλογη καθηγήτρια των Έλληνικών Γραμμάτων εν τω Κολλεγίω της Νέας Υόρκης η Κόρολις Μαρβον, βοηθημένησά από άλλοληρον Έπιτελιον συνεργατών. Όσοις ήνώσθωμεν την μεγαλειότεραν πανελληνίαν έφημερίδα και τό τελειότερον περιοδικόν, ήμειονόμενα προς τό καλλίστα Άμεσικόν και Έθνομαικά, έτσι ήμειονόμενα να έκδόσωνται και τό τελειότερον και πλουσιότερον Λεξικόν.

ΦΥΛΛΟΜΕΤΡΗΣΑΤΕ το διά να άντιληφθήτε μόνον σας εν είδητε άλλοτε τοιούτον κορυφώονημα, χάρη των άσθησών, τέλειον, εις μέγιστον χάρη, εις δευτερεύον χωσώδον, εις σχήμα ενδοχρον της τούσας, με 1000 σελίδας και 80,000 λέξεις. Τό μικρότερον και ταπεινότερον τό πλουσιότερον και καλλιτεχνικότερον λεξικόν εις τον κόσμον. Χωρίς καμμίαν άπολύτως υπεροχήν.

ΟΨΘΗΚΟΣ ΚΗΡΥΞ ήμειονήσας εις όσας ήμειονήσας δια μίαν ταπεινήν υπεροχίαν Έκδοσιν, μοναδική εν τω κόσμω, διακρινόμενα να είναι ύπερήμενος, δια παραστήματα εν ταυτον ήμισισμών λέξεων δια να ήσοσθησθί την προόδον και την επωρτήσαν των Έλλήνων, προσέχον τά τελειότερα μέσα προς ήμειονήσας της κρηματικώς εν τω κόσμω γλώσσας.

ΟΠΟΥ ύπόσχοντά τά πρόμηματα, έτσι προτιμώοντα ό λόγος. Ζητήσθε εν άντίστον τού λεξικού μας, ήμειονόμενα τό, παραστήματα τό με όλα τά άλλα ήμειονόμενα μέγα σήμειον εν όλω τού έλληνοφιλώσθαι και θα πεισθήτε ότι με την τερμασάν διακρινόμεν εις την όποιαν υπεβλήθημεν παρουσιάζομεν εν θαμία τελειότητος και έκδοτικής τέχνης.

ΜΙΑΝ ταπεινήν εθνεργασίαν ήμειονήσας να παραστήσαν εις τας Έλληνες τά Μεγάλα Καταστήματα του Έθνικού Κλήρου. Έδωσάντων 20,000 διόλλωρα και διέθεσαν χρόνον τριών έτών και άπεργήσαν άλλοληρον Έπιτελιον διά να έτοιμάσουν τό τελειότερον και πλουσιότερον λεξικόν προς ήμειονήσας της Άγγλικής γλώσσας.

ΤΟ ΑΠΟΚΤΑΤΕ ΜΕ 3 ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΜΟΝΟΝ

ΚΑΜΕΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΣΑΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

NATIONAL HERALD, 140 West 26th Street, New York City

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΜΕΤΟΧΙΚΩΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΩΝ ΔΡΑΧΜΑΙ 240,000,000
 ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΩΝ ΔΡΑΧΜΑΙ 60,000,000 -- ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 3,700,000,000
ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΤΩ ΝΟΜΩ 2677 (1921)

ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑ

Συνιστάται θερωώς εις τοὺς μετὰ τῆς Τραπεζῆς συναλλασσομένους ὅπως πρὸς ταχύτεραν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών των, ἀποφρεύωσι νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὰ διοικοῦντα τὴν Τράπεζαν πρόσωπα καὶ διευθύνωσιν ἀποκλειστικῶς πᾶσας τὰς ἐπιστολάς αὐτῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν:

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS-GREECE

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: NATIONBANK.

Διοικήτης: Α. Α. Ν. ΔΙΟΜΗΔΗΣ
 Συνδιοικήτης: ΙΩ. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς Δραχμαὶς καὶ εἰς ξένα νομίσματα (συνάλλαγμα), ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν, ἢ μετ' ὀρισμένην προθεσίαν, ἢ διαρκείας. Αἱ καταθέσεις εἰς ξένα νομίσματα ἀποδίδονται εἰς τὸ ἴδιον νόμισμα, εἰς τὸ ὅποιον ἔγινε ἡ κατάθεσις.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ	ΒΑΛΟΣ	ΘΗΒΑΙ	ΚΡΡΙΝΘΟΣ	ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ	ΠΥΛΟΣ
ΑΓΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Αποθήκη)	ΒΕΡΡΟΙΑ	ΘΗΡΑ	ΚΟΜΟΤΗΝΗ	ΜΥΤΙΛΗΝΗ	ΡΕΘΥΜΝΟΣ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ	ΒΟΛΟΣ	ΙΘΑΚΗ	(Γνωσμονετήριον)	ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ	ΣΕΡΡΑΙ
ΑΙΓΙΟΝ	ΓΡΕΒΕΝΑ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	ΚΥΘΗΡΑ	ΝΑΥΠΑΛΙΟΝ	ΣΑΜΟΣ
ΑΔΕΣΑΝΑΡΟΥΠΟ- ΛΙΣ (ἀνευρέσις)	ΓΥΘΙΟΝ	ΚΑΒΑΛΑΑ	ΚΥΜΗ	ΝΙΡΡΥΤΑ	ΣΟΥΛΙΟΝ
ΑΔΑΜΑΡΙ	ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ	ΚΑΛΑΜΑΤΑ	ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ	ΞΑΝΘΗ	ΣΠΑΡΤΗ
ΑΔΑΜΑΡΙ	ΔΙΑΥΜΟΤΙΧΟΝ	ΚΑΛΑΜΑΙ	ΛΑΜΙΑ	ΠΑΤΡΑΙ	ΣΥΡΟΣ
ΑΙΦΙΣΣΑ	ΔΙ' ΑΙΩΝ	ΚΑΡΑΓΙΤΣΑ	ΛΑΡΥΣΣΑ	ΠΕΡΔΑΙΕΥΣ	ΤΡΙΚΚΛΑΑ
ΑΡΓΥΣΤΟΛΙΟΝ	ΕΒΕΣΣΑ	ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ	ΛΕΥΚΑΣ	ΠΟΡΟΣ	ΦΑΘΡΙΝΑ
ΑΡΤΑ	ΕΛΑΣΣΟΝ	ΚΑΣΤΟΡΙΑ	ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ	ΠΡΕΒΕΖΑ	ΧΑΛΚΙΣ
ΑΤΑΛΑΝΤΗ	ΖΑΚΥΝΘΟΣ	ΚΑΤΕΡΙΝΗ	ΜΕΣΣΗΝΗ	ΡΥΤΙΟΣ	ΧΑΝΙΑ
	ΠΡΑΚΑΡΙΟΝ	ΚΕΡΚΥΡΑ			ΧΙΟΣ
	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	ΚΟΖΑΝΗ			

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Αι' ἀποστολήν χορηγίαν ἐκ τῶν Ἡμετέρων Πολιτεῶν εἰς Ἑλλάδα, ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀνετακτοτάς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος:	Irving National Bank	New York
National Bank of Commerce	First National Bank	New York
American Express Co.	First National Bank	Chicago
Bankers Trust Co.	First National Bank	Pittsburgh
	First National Bank	Milwaukee
	Canadian Bank of Commerce,	Montreal, Can.

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS - GREECE